

கடவுள் துணை.

சித்திரபுத்திர
நயினார் கதை

இஃது - மயிலம்.

சுப்பிரமணியசுவாமிகளால்
பார்வையிடப்பட்டு.

சென்னை-இட்டா

பார்த்தசார்திநாயுடு

அவர்களாற்றமது,

ஸ்ரீபத்மநாபவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1909.

சென்னை-ஆச்சாரப்பன் தெரு 84-வது நெ. வீடு.

கடவுள் தூண.

சித்திரபுத்திரநயினார் கதை.

←—→

காப்பு.

அத்தனும் அயனும் லுமானகல்ரிஷிகள் தேவர்
சித்தமும் பலபலன்கள் நெறியுடன் தெளிவதற்குச்
சித்திரபுத்திரனார் சொனித்ததோர்கதையைப்பாட
மத்தகமுகனுந் தொந்தவிறுகங்காப்பதாமே.

வெண்பா.

சீர்கொண்டபூதலத்திற்சித்திரபுத்திரன்கதையைப்
பார்கொண்டசெந்தமிழ்ப்பாடவே-யோர்கொண்ட
வார்பூத்தகோலமுடையாதுமையாளிநெடுந்த
கார்பூத்தகுஞ்சரமே காப்பு.

யிருத்தம்.

ஆனமுகமுமொருமொழியும் அகன்றமார்புஞ்சிறகண்ணும்
பாண்போலப்பெருவயிறும் பாங்கார்பூணலுழமும்
தானேதோன்றினதுளத்திற்பயவாய்வாமும் விராய்களே
நானேயுனதுபதந்தொழுதேனாவினாதிப்பாய்கணபதியே

தூல்.

திருமகிழ்ந்துவாமுமந்தச் சித்திரபுத்திரர்கதையை
யிருப்பமுடன்பாட விராய்களேமுன்னடவாய்
யிக்குளவிராய்களே வேழமுகத்தைக்காரனே
தொந்திக்கணபதியே தூயவனேமுன்னுதவாய்
கத்தனருள்பெற்ற கணபதியேகார்த்தருள்வாய்
சத்திக்கணபதியே தையலுமைபுத்திரனே
எத்திகையும்பொற்றம் இறையோன்திருமகனே
பத்தியுடன்தொழுமோர்க்குப் பாவங்கள் தீர்த்தவனே
சித்திரபுத்திரர்கதையைச் செப்பவருள்செய்வாயே
சீராகவாமுஞ் சித்திரபுத்திரர்கதைக்கு
நேராகவந்துதவு நீலமயில்வாகனனே
அந்தரிபேதாயே அயனாரிடத்திருக்கும்.
சந்தரிபேவெள்ளிறச் சோதியாய்முன்னுதவாய்
பத்தியுடனெப்பொழுதும் பாங்காகவந்துதவாய்
புத்தியிசவுண்டாகப் பொந்தொடியேவந்ததவாய்
பத்தியுடன்பாணும் பாடுகிறேனிக்கதையை
ஆதிபாணரும் அச்சதனும்வேதாலும்
திதில்லாமுப்பத்த முக்கோடிதேவர்களும்
எல்லோருமாக யிருக்குமோர்களையிலே
சித்தமகிழ்ந்து செப்புவார்க்காரும்

நன்றுதிதுதெரிய கடுவெழுதுநாயகர்
 நசனநுந் பெற்ற வாமநுமர்தன்னிடத்தில்
 நேசமுடன்கணக்கு சிச்சயமாய்த்தானெழுத
 புண்ணியஞ்செய்தவரைப் பூகலத்தில்வாழ்பவரை
 எண்ணியபாவ மியற்றியோர்தன்மையும
 ஒன்றுத்தவராம லுள்ளபடிதானெழுத
 வென்றிபுனைந்தணக்காய் விரைந்தேயெழுதிவர
 அந்நரிடநாட்டுக்கு அநிகாரியாங்கணக்கர்
 முத்திபுராட்டுக் கெங்குமுதற்கணக்கர்
 நாட்டுக்கணக்கும் நமனர்பெருங்கணக்கும்
 எட்டுப்புரத்தில் எழுதுமெழிற்கணக்கர்
 நல்லார்குணத்தை கடுவெழுதுநாயகர்
 பொல்லார்குணத்தைப் பிரித்தெழுதும்புண்ணியனார்
 தன்னையினைத்தவர்க்குத் தன்னியமஞ்செய்தவர்க்கும்
 இன்னிலத்திற்செல்வம் இசைவாகத்தானருள்வார்
 நல்லதிருக்கதையை நானிலத்திற்பாடுகிறேன்
 எல்லோரும்பேசு வியல்பாகத்தான்கேளும்
 உத்தமனார் தன்கதைபய உறுதியுடன் தான்கேளும்
 அத்தன்கிருக்கதையை யன்பாகத்தான்கேளும்
 மன்னவனார்தன்கதையை மகிழ்ந்திருந்துகேட்டவர்கள்
 தென்னவனார்தன்கதையைத் தினமும்வந்துகொண்டாடி
 பரமனார்தன்கதையைப் பக்தியுடன்கேட்டவர்கள்
 பார்வையெந்தன்தன்கதையைப் பண்புடன்கேட்டவர்கள்
 சித்திரபுத்திரக்கதையைச் சிந்தையுடன்கேட்டவர்கள்
 உத்திரங்கள்சொல்லாம லுண்மையாய்க்கேட்டவர்கள்
 புத்திரனற்பாக்கியங்கள் பொருந்தியேதான்வாழ
 வேணுமென்றயீசானார் விஸ்தாரஞ்செய்தகதை
 இனிமேல்நடந்துகிறோம் இப்போதுசெய்யும்வதை
 சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சிரார்பலுணையிற்
 விரதமதுதானிருந்து வெண்பட்டுத்தானுடுத்தி
 புண்ணியமான பூதானந்தான்கொடுத்து
 அடைக்காயும்வெள்ளினியைபுர அன்பாகத்தான்கொடுத்து
 பூதானம்கோதானம்வஸ்திரதான்கொடுத்து
 பந்தல்கிதானம் பாங்காகத்தான்போட்டு
 தோரணங்கள்சட்டித் துலங்குமேற்சட்டிகட்டி
 வித்தைநாயகரை விரைந்துமேதான்போற்றி
 செய்யும்வகையதற்கு சிறக்கவேவைத்தபின்பு
 பூரணகும்பம் பொன்னின்குடத்தில்வைத்து
 வஸ்திரபரணங்கள் வகையுடனேதான்கூர்த்தி
 தெட்சணிகள்வைத்து திருமுகங்கள்சூத்தி
 சந்தனக்குங்குமஞ் சங்கையுடனேசூத்தி
 வாழைக்கமுகுடனே வான்கும்புதானிருத்தி

பொன்னின் விளக்குவைத்துப் பூமலர்கள் தான்சாத்தி
 வாழையிலைப்பரப்பி வைக்கும்வகை கனிகள்
 வாழைப்பழமும் வருக்கைப்பலாச்சுவையும்
 மாங்கனியுந் தேக்கனியு மற்றமுள்ளநற்கனியும்
 கோமங்கனியுடனே செழுங்கதவிநற்பழமும்
 விளங்கனியுஞ்சர்க்கையும் கிரமிகப்படைத்து
 கடலைதிறப்பதும் காராமணிப்பயரும்
 கடலைபொரியவதும் வேண்டும்பணியாரம்
 தேனுந்தினையும் நிறமாகத்தான்படைத்து
 சநம்போடிளநீருங் கற்கண்டிநற்கனியும்
 பொருகிலங்காயுடனே பிட்டமுதுள்ளுருண்டை
 கொழுக்கட்டைதேக்காய் கொண்வந்துதான்படைத்து
 தோசைவடைபிட்டுநியுந் தோன்றமிகப்படைத்து
 அப்பமதிரசமும் பதிவாகத்தானுவைத்து
 பாயசமும்பானசமும் பதிவாகத்தானுவைத்து
 அன்னமிகசமைத்து அரன்பாலன்முன்னேவைத்து
 புத்துருக்குறெய்யும் பொறிக்கறியுள்ளதெல்லாம்
 அடைக்காயும்வெள்ளியும் அன்புடத்தான்படைத்து
 அத்தனார்தமருளால் அமுதுசெய்யப்பண்ணுகித்து
 செய்வேதனஞ்செய்து நியமமுடன் பூசித்து
 தேர்த்திரங்களைசெய்து தொழுதுமிகப்பணிந்து

யிருத்தம்.

கங்கையைத்தரித்தோன்பாலா கரிமுகாவுன்றன்பாதஞ்
 சங்கையாத்தரணி கயர்கள் பூவுடன்போற்றிபோற்றிசெய்ய
 மங்களமாகவாழ்த்து வந்தெனக்கருளுகாதா
 யெங்குமாயநிறைந்தாய்நியு மிறையவா போற்றிபோற்றி

வசனம்.

இப்படிச் சணபதியைத் தோத்திரஞ்செய்து அருச்சுனை செய்
 வேதன முகலானதுஞ் செய்து தூபதீபங் கொடுத்து அப்பால் மேற்
 கதையை நடத்தவேண்டியது.

கடை.

சங்கரனாம்பெய்க்கத் தானெழுதுமெய்க்கணக்கர்
 சித்திரபுத்திராசர் சீருடனேசானிருத்தி
 பிரதம்பாஞ்சாற்றிப் பெருப்பவட்டஞ்சாத்தி
 இதனங்களான செண்பகமுந்தான்சாத்தி
 சுததாதியுள்ளதெல்லாம் தோன்றமிகச்சாத்தி
 அறிவாண்முறைப்படியே அர்ச்சுனைகள்செய்தபின்பு
 வெள்ளியிலேயோடும் விளக்கும்அடைக்காயும்
 உள்ளமகிழ்ச்செய்தேத்தியப் உவந்தமிகப்படைத்து
 புத்தகத்தினோடினக்கும் பொன்னினெழுத்தாணியுடன்

பூதலத்திலுள்ள புதுப்பண்டமுள்ள தெல்லாம்
 இஷ்டமுடனேபடைத்து எல்லோருமிருந்ததையைத்
 தெண்டனிட்டுவிடிக் கதையைச் செப்பவேனுமென்று
 பத்தியுடன்கேட்கப் பகர்தலுற்றவிடகதையை
 ஒங்குபுகழ்மாதர்மைநகர் உண்மையுடன்கேழ்க்கச்
 சொல்லுமையாவென்று தனபமறக்கேழ்க்கலுற்றார்
 கல்லுமுருகிக் கருத்துடனே கீழ்க்கலுற்றார்
 மன்னனும்புகழுங்கள் மங்கிலியந்தாக்வாழ்க்
 மலகிகுளெல்லா மனமுருகித்தரன்கேட்ட
 அகம்பாவமிட்டு அன்புடன்கேட்டவர்கள்
 புண்ணியங்கள்செய்து புதுமையுடன்கேட்டவர்கள்
 நல்லரினவுவைத்து நன்றாக்கேட்டவர்கள்
 கதைமுழுதான்கேட்டவர்கள் கயிலப்பதம்பெறுவார்
 வந்தவகைக்குறைவு நீங்குமென்றீசுபனார்.
 பிச்சையிடாத பெரும்பாசியானவரும்
 நச்சுவாய்ப்பல்லியர்கள் நடுக்கேட்டுசெய்தவர்கள்
 கள்ளிகளாயுள்ளார் கணவனுயிரதப்பினவர்கள்
 பிச்சையிட்டுண்ணுத பெரும்பாசியானவர்கள்
 குண்டுணிகள் செல்லும் கொடும்பாசியானவர்கள்
 உற்றுநின்றகேட்டு உறவைமுரித்தவர்கள்
 பலரினவுவைத்து பாலிகளானவர்கள்
 கொற்றவரைத்தள்ளிவைத்த கொடும்பாசியானவர்கள்
 மற்றவரைத்தேடி வாழ்ந்திருக்கும்மகாபாபி
 பிள்ளையழிக்கும் பெரும்பாசியானவர்கள்
 சண்டையிட்டுசித்தந் தன்பேச்சுமேலிடவே
 கொண்டவனைப்பெணுத கொடுப்பாசியானவர்கள்
 தன்விட்டைச்சாததி யசல்விட்டிற்றோயிருந்து
 பின்னங்கன்பேசும் பெரும்பாசியானவர்கள்
 பசித்தாரிருக்கப் பார்த்திருந்தபாசியர்கள்.
 இத்தியாதீபர்களெல்லாம் இக்கவதையைக்கேளாமல்
 கடக்கவேசிலலுமென்று கணக்காயுரைத்தமொழி
 பூமிதனில்கிளைந்த புதுமண்டபம்வந்துதென்றாள்
 பெரியவர்முதலானவர்க்குப் பிசயமல்தானீந்து
 பேதியர்க்கியந்தியந்து விரதமடைக்கொண்டாடி
 கேட்டவர்களெல்லாம் கிளைச்சத்தம் காழ்ந்திருப்பார்
 காரணமாயநடந்த கதையைநடத்துகிறோம்
 பதியிரதையாயிருந்து பாக்ருடனேகேளுமென்றார்
 பத்தியுடனேகேட்டாற் பாடுகின்றனிக்கதையை
 உத்தமனார்கதையை யுரைக்கிறேனினிகேளுய
 ஈசனருளால் எய்தருயர்நன்னருகே
 கேசமுடன்கணக்கு நிச்சயமாய்த் தானெழுத
 புண்ணியஞ்செய்தவரை பூதலத்தில்வாழ்பவரை

பாவங்கள்செய்வாரைப் பருந்துகணக்கெழுத
வேணுமென்றசொல்லி விமலனார்செய்தகதை
கயிலாசமீதிற் காரணமானகதை
இப்படியேதானுமங்கே நடந்துநின்றதுயாவில்
தெய்வலோகப்பட்டணத்திற் நிறைய்கடந்தகதை
நன்றாகச்சொல்லுகிறேன் நாடெல்லாந்தானறிய
இந்திரானிந்திராணியுட னிருந்துபிசுவாழ்கையிலே
புத்திரலாகை பிடித்துமிகப்புலம்பி
நடந்தகதைசொல்லுகிறேனும் நன்றாகக்கேளுமென்றார்
நல்லார்பசவு மிறையோன்கொடுத்திருக்க
பிள்ளைவில்லாவாழ்வு பெருமையடைவாரதென்று
இந்திராணிபம்மை யெய்க்கமிகவாடி
சொன்னவசனத்தைச் சொல்லுகிறேன்கேளுமென்றார்
பட்டிபலுநாறு பாவங்கள்தீராத
ஆளடிமைகன்று ஆகாசம்போய்விடுங்காண்
அபாணாதிபெல்லாம் அழிந்திடுங்காண்மன்னவரே
சித்திக்கக்காரியங்கள் சிதறியேபோய்விடுங்காண்
தருமங்கள்செய்யவென்று தானினைத்தாரிந்திரமும்
கன்னிகாதானம் கருத்தாகச்செய்தார்தான்
மாதானங்கோதானம் வஸ்திரதானங்களும்
விமலிசையாய்த் தருமங்கள் வேணபடிசெய்தபின்பு
தவகசெய்யவேணுமென்று தானினைந்தருத்தமனார்
உத்தமருமுத்தமியும் உலகாண்டோன்றனைநினைந்து
தபகசெய்தகதை சாற்றுகிறேனினிகேளும்
இந்தக்கதையை யெள்ளளவுத்தப்பாமல்
கேட்டவர்களுெல்லாங் கிளைசற்றம்மாழ்ச்சிருப்பார்
கிருத்தம்.

சித்திரபுத்திரர்கதையைச் சிறப்புடன்கேட்டனோன்பு
பத்தியாயிருந்தோரெல்லாம் பழகினைநீங்கெல்ல
அத்தந்தன்பதியைச்சேர்ந்துஅத்ததுடன்சேர்ந்துவாழ்வார்
பத்தியாய்முந்துச்சொல்லும் பகர்ந்தனர்நூல்யல்லோரே.

வ-ம். அநெப்படியென்று கேட்பிரானால் அனேகமான திரளியங்
கள் பூமிகள் முதலான சகலபாக்கியங்க னிருந்தாலும் மைந்தனில்லா
தவாழ்வு வாழ்வல்லவென்று இந்திரனும் இத்திராணியும் வெகுமன
ஸ்தரபமாபக்கிலேசப்பட்டுத் தங்கள் பொக்கிஷக் களஞ்சியத்திலுண்
டான திரிபமுதலானதை பெல்லாங்கொண்டு அநேக தருமங்களை
ச்செய்து பின்பு பார்வதி உமதராகிப ஈஸ்வரரை நினைத்து தவகசெ
ய்யச் சித்தி புத்திராயினர் வந்துபிறந்து அலதாச்சித்தாக நடந்த
கையானதால் இந்தக்கதையை மனமவைத்து அன்பாகப்பத்தியுட
னே கேட்டவர்களுககு வரும்பலத்தை இனிமேல் விபரமாகச் சொல்
லுகிறோம் கேட்பீர்களாக.

நடை.

உத்தமருமாலை உயர்ந்தகுடியாவார்
 பத்தினிகளாவார் பல்பிள்ளைதாயாவார்
 சத்திசிவம்பொருந்தித் தாட்டி கராய்வாழ்ந்திருப்பார்
 நீழிகாலம் நேசமதாய்வாழ்ந்திருப்பார்
 மகிழியம்வாழ்ந்து மகிழ்ச்சிமிகவுண்டாகும்
 செல்வமிகவுண்டாகிச் சீராகத்தானிருப்பார்
 ஆழ்கடல்வற்றிடி னும் அவர்புகழ்தான்குன்றாது
 மாற்றில்லச் செம்பொன் மதிக்குமவர்வசத்தில்
 புண்ணியவானானாலும் போதமுள்ளாரானாலும்
 மண்ணுமதியுள்ளவும் வாழ்வுமிகவுண்டாகும்
 சித்திரைக்குச்சித்திரைபிற் சீரார்பவாணையில்
 சித்திரைமாதந் திருநோன்புவந்ததில்
 உத்தமரைநோக்கி பொருநோன்புசெய்தவர்கள்
 மைந்தர்களானாலும் மடந்தையர்களானாலும்
 எந்தக்குலத்தில் எவர்களேயானாலும்
 தந்தைதனைக்கொன்ற பெரும்பாகியானாலும்
 சித்தமிதுவுண்ணும் நீச்சரேயானாலும்
 விரதக்கதைபை வியல்பாய்க்கருத்தில்வைத்து
 லோகத்தியற்கையென்று யோசியாமலேயிருந்து
 இளகும்படி மணி செந்நெருங்கினைத்தால்
 அங்கேதானேயுக் கவரேவெளிப்படுவார்
 இந்திரனைப்போல இனிதாகவாழ்வுமுண்டாம்
 அந்தநெடுமால்பதத்தில் அழகுடனேவாழ்ந்திருப்பார்
 சிவனருளுமுண்டாகும் தீங்கொருநாள்வாராது
 நம்முடையசெல்வங்கள் நாள்தோறுமுண்டாகும்
 முன்னேன்பிறந்த முக்கடனேயானாலும்
 இன்னேன்பிறந்தவர்க ளிகபரமுந்தான்பெருவார்
 முத்தியருள்கொடுக்கும் மேசங்கள்நீங்கும்
 வல்லின்களானதெல்லாம் வழியிலக்கித்தான்போகும்
 நல்லதொருபுண்ணியங்கள் நாள்தோறுமுண்டாகும்
 ஆராகிலுமிதனை யன்புடனேகேளுங்கள்
 நயினாப்பிறப்பையினி நன்றாகச்சொல்லுகிறேன்
 கயிலாசத்தில்நடந்த காரணத்தைச்சொல்லுகிறேன்
 சிவனாகியிலையினிற் சிறப்பாயிருக்கையிலே
 அரனாம்பனமகிழ்ந்து ஆனபராசத்தியுடன்
 கேளாயுமைபவளே கிருபையுடன்சொல்லுகிறேன்
 ஊழின்விதிப்படியே யுள்ளபடியேயுலகில்
 அவராய்செய்தபுண்ய பாவங்கள் தானறியார்
 நாமேயறியவென்றால் ஞாயமில்லைகண்டாயே
 நம்மைநினைபாமல் நாள்தோறும்வைத்தவர்கள்

சிவசிகந்தையில்லாத சென்மங்களாலார்கள்
 முன்னினைபெரிட்டு மோசர்பெறுவதற்கு
 வேணவாங்கொடுத்து மேதினியிற்புனவர்கள்
 அசுரர் அரக்கர் அநேகமுதலானோர்
 சத்திசிவமறந்து தானிடுஞ்செய்வதனால்
 அப்படியேவாராமல் அதற்கானசெய்தியொன்று
 ஒப்பில்லாப்பெண்ண யுமையவளோ நீகெட்பாய்
 செப்பமுடன்கணக்குச் சீரார்ந்தானெழுதி
 திட்டமுடன்கெழுது சிட்டுசெய்காண்செய்வதற்கு
 நாமோணக்கெழுது நல்லதல்லகண்டாயே
 முத்தப்பள்ளிகணபதியை மொழிவதுநல்லதல்ல
 மூலமாயிவகிடத்தில் முத்தமகன் தன்னையவத்தோம்
 மோலமலிவாசனனுங் கொடுஞ்சூர் கண்டாயே
 குரகைக்கொல்லவே சோதனைக்குவதத்தோங்காண்
 சாலக்கணக்கெழுதான் தகப்பன் குருசாமி
 கோலப்பிரமாவைக் கொண்டிழையும்வதத்தான்
 அவனை நறுதிதவர்க்கு அன்னவரங்கொடுப்பான்
 புலவர்க்கணக்கெழுதப் புகர்சொல்லா னுண்மகனும்
 பாலவிருந்துய பழிப்பாக்கிடையானே
 மகனிருந்து மனநீதிதானெழுது
 இந்தவகைக்கணக்கு மெழுதிவரும படித்து
 நல்லினைகள் தீயினைகள் நன்றாயெழுதிவர
 ளந்தயினைபாணலு மியல்பாகவுள்ளபடி
 கணக்குப்படியே கருமங்கள் தான்பொசிக்க
 பிரச்சாட்சியால்கணக்குப் பிரபஞ்சந்தானிருக்கும்
 என்றானுஞ்சொல்ல வியல்பானபார்வதியும்
 நல்லததான்சொல்லவந்தீர் நாயகரேயுமமுடைய
 திருவுளத்துக்கேற்றபடி செய்யுமென்றாள் பார்வதியும்
 இருந்துமிகப்பிசி யீசுரருமேதுசொல்லார்
 பூமாதேவோக்கிப் பொற்பலனைகொண்டுவர
 என்றபொழுதே யியல்பானபொற்பலனை
 நன்றெனவேபார்வதியு நாதன்முனைபுவததனை
 பார்வதிக்கொண்டுவரப் பரமனாரேதுசொல்லார்
 சித்தமகிழ்ந்து சித்திரக்கோலத்தந்திடென
 அந்தப்படியே பர்மையுமைகொண்டுவர
 சாதிலிங்கக்காரன் தவளநிறபச்சையுடன்
 நீலமணிவெள்ளையுட னெறியாகச்சேர்த்துடனே
 பால்நிறமுமாகப் பாகித்தார்பலகையின்மேல்
 சாலவேதம்மைப்போலாகவென்றதயாநிதியும்
 கோலமுடனிருக்கக் குறித்தாராசித்திரத்தில்
 பஞ்சவர்ணமாகப் பாகமதுதப்பாமல்
 திருநகரத்தாற்றாது சிறப்பாபெழுதினாரே

தம்மைப்போலிருக்கவென்று தானையெழுதலுற்றார்
 உருவையெழுதி யுண்மையுடன் தான் பார்த்து
 திரிபுரையேரியுஞ் சித்திரத்தைப்பாராணவே
 இந்தப்புதல்வரைநீ ரிப்போதையுமென்றார்
 அழையுமென்றபோதே வாணுமதைப்பார்க்கத்
 துருமநியாத அரனூர்தம்பெருளால்
 சித்திரத்திலேயுதித்த புத்திரனைவரை
 வாராய்மகனென்று மலர்க்கரங்கள்நீட்டிடவும்
 கைகட்டி முகக்காட்டி கருவுருவாய்த்தான் திரண்டு
 கருணையிழிநோக்க மாதாகையிற் பிறந்தனரே
 பிறந்தாரேவுத்தமனார் வேணும்வரம்பெறுகப்
 பணிந்தவர்க்கேயருள்கொடுக்கும் பரமனதுசம்பிதியில்
 தெண்டனிட்டுவாய்புகைத்து சென்னியின்மேற்கைகுவித்து
 நிற்குமந்தவுத்தமரை நீலகண்டீர்தான் பார்த்து
 எங்கோடிகாலம் இயல்பாகவுள்ளமட்டும்
 அரக்கர்குலம்நீழி யாகவேதானிருப்பீர்
 பல்லாயிரங்கோடி பகிரண்டமுள்ளமட்டும்
 எள்ளுக்குளெண்ணையோ வெங்கும்பிறைந்திருப்போம்
 பூவுக்குள்வாசம்போற் பொருந்தியிருப்போம்நாம்
 பரைக்கும்நமக்குமிது பண்புதான்கண்டிரே
 ஒன்றுநிருக்குமிட மொருவருந்தாமறியார்
 அறிவார்தவமுடையா ரடையாளஞ்சொல்லுகிறோம்
 நன்றாயுரைக்கிறோம் நன்மகனேவேளப்பா
 மோட்சவழிசத்தியுடன் மொழிந்தோமதுபோல
 மோட்சவழியுபதேச மொழிந்தோமேயன்றுனக்கு
 எங்களுடமனதி விருக்குநின்வுகளும்
 தேவரகரான் ரிஷிமுனிகள்மாதவர்கள்
 ஏறும்புகடையானதலை பெண்பத்துநாநூறு
 ஆயிரம்போனியேத மாகுமுயிர்களெல்லாம்
 செங்கின்றதெல்லாந் திறமாயெழுதுமென்றார்
 கருவேலநற்கணக்குங் கட்டாயெழுதுமென்றார்
 கயிலாசத்துள்ள கணக்கெல்லாமெழுதுமென்றார்
 மகாமேருநற்கணக்கும் வைகுண்டநற்கணக்கும்
 பிரமலோகக்கணக்கும் பின்புமற்றுமுள்ளதெல்லாம்
 எல்லாக்கணக்கு மெழுதவருள்கொடுத்த
 உமைபவருந்தானு முண்மையாய்த்தானழைத்து
 ஆபரணப்பெட்டகத்தை யழைப்பித்தாரந்நோம்
 பூட்டுத்திறந்துப் புதுப்படுத்தான்கொடுத்துக்
 காலிற்சிலம்பணிந்து கணகமணித்தண்டையிட்டு
 முண்கைமுதாரி முண்கைவளைத்தாள் சாத்தித்
 தங்கச்சரப்பளியுந் தரித்துவயிரியழும்

அரணுநிருக்காத் தா லாபாணந்தாண்டூட்டி
காநிலஞ்ஞாலங்கள் கதிரொளிப்பாற்றுகசாத்தி
முப்புரிதாறு முழுமயிப்பதகமுடைய
தும்பிப்பதக்கமுடர் குடையனிக்கவசம்
விஸ்வீசரப்பனியும் மேலாபணியாபரணம்
பாதமுடிவரைக்கும் பலபணிகளதாண்டூட்டி
பார்வதியும்காறும் பாரததாரகன் கண்ணுளிர
அரணுடையதிருவுளத்தா லாண்டமயாபருகழைத்து
திருநீற்றுக்காப்புமிட்டுச் சித்திரபுத்திராயினவே
உபதேசங்காதில யுரைத்தாயிரயுத்தமருகு
அதிகாரஞ்செய்கணக்க அய்யனைதக்கீதாமென்றார்
முத்திரைக்கா திரத்தைச் சித்திரமாய்க்கையிலீட்டு
நீழிகாலல் கணக்கெழுதுநீரெனவே
உத்தமருமங்கீக யுடையணங்க்கெதண்டனிட்டு
அம்மையுணைமார்வதியை யப்போதெதண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டுநின்றதொரு சித்திரபுத்திரரை
தாவினெடுத்து மகனையெனப்பொழிந்து
ஆருமறியாதார் அரும்பொருளார்தன்மகனே
சிருடநீருஞ் சிவனாரகுடப்படிக்குப்
பாருட்கிசம்புமித்தப் பரன்மொழிகள் தப்பாமல்
பல்லாயிரங்க்காடி பலங்கணக்குத்தானெழுத
சொல்லார்க்கணக்குச் சுருணைமுதலுண்டாககி
கருமநிலவந்து கணக்கில்தினசரியும்
எழுதித்தொகைபடுத்தி யியற்றும்பயன்படியே
பழுதுகள்வாராமற் பார்த்தவுடனல்லேமி
எடுத்தவர்கள் பேசாமல் தன்னிழிலைசாட்சிசொல்லும்
இச்சாட்சிலந்து இயல்பாய்கணக்கெழுதம்
உனக்குப்பரியாசம் ஒன்றுமில்லையெனறுசொல்லி
கணக்கராயிருந்து கருவேலக்கைக்கொள்ளும்
என்றகருவேலம் ஏற்புதித்தாரன்னேரம்
பணிமுன்னுலள்ள பழையகணக்குள்ளதெல்லாம்
ஆயிரம்பதமகைக்க வென்னுதபட்டோலை
தப்பாமலெழுத தாரவந்தார்தான்கொடுக்க
சித்திரபுத்திரனார் சீமானார் கன்னிடத்தில்
வாங்கினருத்தமனார் வவங்கம்வாழவென்று
அன்றுடக்கணக்கு மெவ்வகையிபரமாய்
இருக்ககணக்கு பெழுதுகின்றருத்தமனார்
சிவனார் கம்வாசலிற் சிறப்பெழுதுகின்றார்
அய்யனு முமைபுக்கடி யானற்கணக்காரக
மெய்யாயச்சிருட்டித்தாரகள் மேதினியுள்ளமட்டும்
செய்யதுக்கணக்கைப்பார்த்துச் செய்திசுள்தவறுவண்ணம்
நையவாள்பாகன்வாசற் நருக்கணக்கெழுதலுற்றார்

எப்படியென்றால், கயிலாசத்திலே சுவாமியும் பரமேஸ்வரியும் முப்பத்துமூட்டோடி தேவர்களும் உற்பத்திசென்னுயிரம் ரிஷிகளும் மற்றுமுள்ளதேவதானர்களும் நிறைந்திருக்குற்போது அண்டபுவனங்களெல்லாம் பாவுபுண்ணியபலன் தெரியவேண்டி நம்முடையகுமாரர்களிருப்பெருங் காரணமான கதைகள் சிலது நடக்கவேண்டியதற்கு அவர்களா லாவேண்டியதால் மற்றுமுள்ளபேர்கள் இதற்கு ஆகத்தக்கனவர்களாறுமில்லையென்று சுவாமி பரமேஸ்வரர்தானேயோசித்து உமையைமறுத்து தங்கப்பலகை பெடுத்துவரச்சொல்லி உருவம்மக்க அகையுமையாள்சண்டு அஞ்சியப்பட்டு கருவுருவாய்ப்பேசும்படி கிருபைபாலிக்கவேணு மென்றறிவிக்க அப்படியே கிருபைசெய்து விஞ்சையமந்திரமுபதேசித்துசித்திரபுத்திரரென்றுபேர்வைத்து ஆடையாபரணமுதலானதும்பூட்டி மகண்க்கட்டிமுகந்து அண்டபுவனங்களிலுண்டான முன்னாள்கணக்கும் கருவேலமும்விஷ்ணுமூர்த்தி பிர்மாமுதலானவர்களிடமுள்ள கருவேலமும்பொக்கிஷமுதலானதும் பாவுபுண்ணிய பலகணக்குங்கொடுக்க உமையாகிய பரமேசுவரியும் வேண்டத்தக்கின வர்களால் கொடுத்துத் தினச்செய்தி நடத்திபாவுபுண்ணியமுதலானபலகணக்குமகற்பரிவியுமென்றுசுவாமியுத்தரவுகொடுத்தபடியே சித்திரபுத்திரருங்கவியைங்கிரிவாசரான பரமேசுவர் சந்திதானத்திலிருந்து கணக்கெழுதிவந்தார் இப்படிக்கயிலாசத்தில் நடந்துவருற்போது தேவையதிரன் மகாஆசைகொண்டு வேணத்தக்கின தருமங்கல்செய்த ஈஸ்பரண நோக்கி இந்திராலியுடன் தவசபன்னுதிற விஸ்தரத்தை இனிமேற் சொல்லுகிறோம் அன்புடையத்து ஒரேமனதாகக் கேட்பீர்களாக.

நடை.

எண்ணத்தொலைபாத வேற்றிலிபூசைதன்னை செய்யவேணுமென்று திரமாகவேரினைந்து தேவாதிதேவரெல்லாஞ் சேரவேகுழந்துவர செம்பொன்மணித்தேறிற் சிறப்புடனேதானேறி பசும்பொன்னுலகான பதியையிட்டுத்தேர்நடத்தி விண்ணுலகக்கன்னியர்கள் வேணப்பணிசூழ்ந்துவர இப்படியேயிந்திரன ரேத்தமவஞ்செய்ய வருகிறவழிதனிலே வந்தான் அகலிகைதான் புண்ணியதீர்த்தமாடப் புறப்பட்டாள் அகலிகையும் தந்திரமாயப்போது தான்கண்டாரிந்திரனார் மெத்தவேமைபலாகி மெய்சொர்ந்தறியுழிந்து தேர்மேலேதாண்டிமுந்தார் தேவர்கள்சென்றெடுத்தார் பார்மேல்கடந்து பகற்கண்டஆகையினால் காதல்கொண்டஇந்திரனார் கர்மவினைநினைந்து ஆதரவுபேசி யாலிகைபைச்சேரவெண்ணி தேரையிகறிது தித் தேவர்களைகூனிறுத்தி மாயமாய்சென்று மருத்துமாமலைபிலுள்ள

மாயாநிகன்கொண்டெனே காரிருளாமந்நேரம்
மாயாபாசத்தால் மயிமைதனைவிழந்து
ஆசைத்துயரமதால் அகலிகைவிட்டிகிலே
சொன்னுநீயிந்திரனார் தெய்வவுருமாறி
அன்றிரவுகல்லறக்க மறிந்துகடுச்சாமமதில்
வேளைவிதவெனவே விடியற்காலக்கூவும்
கோழியாப்பின்று கவிஞரிந்திரரும்
அப்பொதுகொளதம ரானரிஷிதானும்
வப்போதுமப்போலே விடிந்துதேயென்றெழுந்து
தெண்டுமகண்ட வழங் திருநீற்றுக்கோதுடனே
கங்கைக்கரைவிளங்கு விஞ்ஞாநகாரிஷியும்
கங்கையுறக்கபாதக் கண்டார்மகாரிஷியும்
மாயாவிதிநீயம் மாயமோதெரியாது
கந்தயினஞ்சென்று காமநிவாமென்றுவா
அநாதமலரும் அருட்பாடிருக்கதுபார்
இதவென்னவோதனைவோ ஈஸ்பரேதஞ்சமென்று
அதிசாமனேயே பறியாமல்வந்ததென்று
மனக்கவலைபாரிஷி மண்ணிடத்தேயிண்டுவந்தார்
சென்றறிவோமென்று திருமயிவருமந்நேரம்
இத்திந்நாமவ்யிருளில் றிஷிருபந்தானெடுத்து
வந்துஅகலிகையின் வாய்த்தழகர்கோக்கி
மனக்கவலைமையலொடு வந்தவரலாறெல்லாம்
கேளுமென்றுசொல்லிக் கெணிதமாய்சொன்னவுடன்
பாங்கெடுவாய் பத்தினிமார்தன்னிடத்தில்
நீயினைபால்வக்காபே சீசீயுன்மகிமைபுடன்
நிதியழிந்திவொய் விச்சயமதப்பாடுதன
ருகையில்லாத அகலிகைசொல்லிநிற்க
வாசவனுமந்நேர மயக்கததால்யிழந்திதறஞ்சி
ஆசைத்துயர்தீர்ப்பாய் அகலிகையெயெனத்தொழுது
அப்போதமகாரிஷியு மதிவேகமாய்வந்தார்
மெய்ப்பாடுபோனவரு மீண்டுவந்தாரந்நேரம்
கண்மிகுமென்ன காரணமோவென்றுசொல்லி
அண்டர்பதிக்கோனே ஆரடாமென்றுசொல்லி
பூகியுருவங்கொண்டு போனானேயிந்திரனும்
ஆரடாநிந்நேர மறிவுகெட்டுவந்ததென்ன
பேரும்பிறப்பும் பிழையாமற்சொல்லெனவே
இத்திரனேநானகான ரிஷியேநானும்மிடத்தில்
வந்ததுவெறிக்கி வருஷப்பலனுன்னதெல்லாம்
சாத்திவக்கெட்க தான்வந்தேனென்றுகாத்தார்
இந்தோநீயு மிடும்புசெய்யவந்தவன்கான்
அகலிகைகையிச்சித்தே படைந்தாய்நீயென்றுசொல்லி
ரிஷிக்குத்தான்கண்ணிவந்து நெருப்புப்பொறிபறக்க

இன்றெரித்தோமகி விந்திலோகமழியும்
 இச்சாபமிந்திரனை இன்றுயெரிபாமல்
 துற்சாபம்பேறு சொல்லுமார் அப்பொழுது
 தன்தாரம்மிட்டு பிறந்தாரப் பேண்டினதால்
 இந்திரன்சரிமெல்லாம் யோனியாய்ப்போகவெண்ணி
 ஆயிரம்போனி அங்கமெல்லாந்தான்வெடிக்க
 என்றுமகாரிஷியு மேற்றதொருசாபமிடத்
 தப்பாமலன்றோம் வெடித்துதேதான்குறியும்
 கண்டானேயிற் றொன்று கண்கலக்கமுண்டாகித்
 தொழுதானே ரிஷியடியைத் தோற்றமுடனன்றோம்
 பெரியோரேநீ பொறுப்பீர் பிழைசெய்தேனென்கிறியேன்
 அரியவினக்காளானேன் ஆகையாற்றான் விரும்பி
 வஞ்சகனுமானேன் மபாபிதானானேன்
 வஞ்சகமாய்ச்செய்தருற்ற மகாரிஷியேநீர்பொறுப்பீர்
 என்றுசொல்லி இந்திரனும் ரிஷியை அடிபணிந்து
 இங்கிலோக மிழந்தான் போகாமல்
 இச்சாபந்தீர்த்த இரட்சிக்கவேணுமென்று
 அச்சாபத்தோடே யருகேதானிற்பளவில்
 இந்திரனைப்பார்த்து ரிஷியுமேயேதுரைப்பார்
 இருடிகன்சாப மிந்திரனேதீரது
 ஆணவமாய்பயினால் அறிவவந்தயிந்திரனே
 தானுமாலயனாரைத் தரணியிலேபூசைசெய்தால்
 ஆயிரம்போனியு மாயிரங்கண்ணாகுமென்ற
 ஆயிரங்கண்ணாகுமென்ற அம்முனிபைத்தெண்டனிட்டு
 பூசைசெய்தேயிந்திரனும் போனான்காண் அந்நேரம்
 அப்போதுமகாரிஷியும் அகலிகையைப்பார்த்துடனே
 கருங்கல்லாய்ப்போகவென்று மெஞ்சாபமிட்டனரே
 அப்போதேயகலிகை அடிதொழுதுதெண்டனிட்டு
 வேர்த்துவிருவிருத்த மெய்கலங்கிபுள்ளடுங்கி
 இச்சாபந்தானும் எனக்கோவரவேணும்
 இதென்னமாயமோ வெம்பெருமாள்சோதனையோ
 சாபநிவர்த்தி தானருளவேணுமென்று
 அகலிகைத்தான்பணிந்து அடிதொழுதுதெண்டனிட்டு
 கேட்குமளவில் கிருபையுடன்மகாரிஷியும்
 அரசகர்குலமறுக்க அப்பாகமாயவனார்
 ரவிசுலத்தில்வந்துதச ரதன்பாலனாய்ப்பிறப்பார்
 காணுபேராகலத்த பிறந்துவளர்நான் விலே
 விஸ்வாமித்திரர்செய்யும் லேள்கிக்கெடுக்கும்படிக்குத்
 தாடகைகிறநீரால் தானினைப்பள்ள அம்முனியும்
 தாடகையைச்சங்கித்துத் தனிலேள்கியுடிப்பதற்கு
 தசரதன் தன்னிடத்திற் சார்ந்துவிஸ்வாமித்திரரும்
 இராமரையும்லட்சு அணரையுந்தானழைத்து

திரன் தெரிந்து பூனைவேடம் போட்டவன் நிஷி குரன் திருவிருத்தியினால் பார்த்து ஆரம்பி உயர்வுடையபெறும் வரும் வந்ததஞ் சொல்லென்று கேட்ட அடியைத் தேவேந்திரன் என்று பெயரைச் சாஸ்யி இரத்தவருஷம் பஞ்சாங்கப்பலன் கேட்கவந்தேனென்று திருட்டுத்தன்மாய்ச் சொன்னதைத் தெரிந்து இவன் அதனைகையைக் கபடுசெய்ய வந்தவனுக்கு காணாதென்று மகாபேயத்தாடனே நிஷியானவர் கண்ணிரண்டும் நெருப்புப்பொறி பறக்கும்படி பார்த்த தந்தாரயினுக்க அசல்தாரத்தாக்கு ஆகைப்பட்டிருந்தே உன்சீரமெல்லாம் ஆயிரம் போனியாக கொடுக்கக்கடவதென்று சாபமிட்டார் உடனே இத்திரனும்பயந்து நடுநடுங்கி மகாநிஷியைத்தெண்டனிட்டு எளிபேச்செய்த குற்றம் பொறுக்கவேனுமென்று வேண்டிய நமஸ்காரஞ் செய்ததின்பேரில் நிஷிக்குக் கொஞ்சம் தயவுவந்து தானுமாயினாய் சவாமி கயிலைபங்கிரி லாசரைப் பூசைசெய்தால் இந்தச்சாபம் அவராலேதீர்ந்து ஆயிரம் போனியும் ஆயிரங்கண்ணாளுமென்று விடைகொடுக்க, அப்படியே தேவேந்திரன் தன்னுடைய பட்டணத்தாக்குவந்து சவாமி கயிலைபங்கிரி லாசரைப் பூசைசெய்தவரவும் முன்சொலையப்படியே ஆயிரம் கண்ணாகப் பெற். க்கொண்டார். அப்பால் நடக்கிற அநிசயங்களை இனிமேல்வெகுவிஸ்தாரமாகச் சொல்லும்பொழுமென்றவாறு. அதனைகப்பெண்ணுக்கு நடக்கிற விவரத்தைக் கேட்பீர்களாக.

திருத்தம்.

கௌதமநிஷியும்பெண்ணைக் கண்டவனாகையேயுள்ளைச் சவுமியமாகக்கண்டு இத்திரனைச்சார்ந்ததாலே புனிதனிற்கருங்கல்லாகப் பொற்பெலாங்குறைவாயென்று தவமுனிவந்தனின் சாற்றினுச்சாபந்தானே. எந்தனுக்கிட்டசாப மெந்தநாட்டுமென்றேங்க அந்தநற்சாபத்தீர ஆனதொர்வகையுஞ்சொல்வார் அந்தரத்தசாதற்குத் தோன்றியராமன்பாதம் உந்தன்மேற்பட்டபோதே யொழிந்திருக்காப்பெண்ணுன்.

(வச்சம்) அகோதெப்படியென்றால், அதனைப்பாண பெண்மற் றொரு புருஷன் யாடைபடாதபெண்ணுனதால் இத்திரன்சுஷிமோ கித்ததினாலே இந்த தேகம்விட்டிமறுதேகமாகவேண்டியதற்குக்கருக் கல்லாகப் போகக்கூடவதென்றுசபித்ததினாலே அதுகையாவவளநிஷி யாரைத்தோத்திரஞ்செய்த அடிபணிந்து எனக்கிட்டசாபம்எப்போ து நீக்குமென்றுகேட்க, மகாவிஷ்ணுவானவர் அரக்கர்களுமறுக்கவே ண்டியதற்காகத் தசாதர்புத்திரனுக்கச்செனிதது ஸ்ரீராமனென்று நாமத்துடனிருக்குக்காலத்தில உஸ்வாமித்திரரானவர் வேஷிசெய்கிற தைத் தாட்கை சிறுநீரால் அழிக்கிற வேதனைபை நீக்கவேண்டித் தசாதரிடத்திற்கேட்டு ஸ்ரீராமன் யமநற்குக்கொண்டுபோய் தாட்கை யைச் சங்கரஞ்செய்து மிதுவையிற் சீதைபைக் கலியாணஞ்செய்ய வரும்போது அந்த ராமனுடைய திட்டபாதம் உட்பேரில் ஊட்டவுடனே பெண்ணுருவமாகி என்னிடம் வருவாய் அப்போது உன்னைக்

சேர்த்துக் கொள்ளுகிறோமென்று விடைகொடுத்தபடியே சிலநாட்
சென்று ஸ்ரீராமர் வந்து தாடகையைக்கொண்டு விஸ்வாமித்திரற்குச்
சந்தோஷஞ்செய்தித்து மிகுதியிற் சீதைையைக் கவியாணஞ்செய்ய வ
ரும்வழியில் ஸ்ரீராமனுடையபாதம் அகலிகைப்பெண்பேரிலேபட்டுத்
தன் சொருபமானதை ஸ்ரீராமர்பார்க்கு இதென்ன விதமென்று விஸ்
வாமித்திரரைக்கேட்க அகலிகைவாசியன் நடந்த கிருத்தாந்தமெல்
லாம்சொல்ல, அப்பால் ஸ்ரீராமமூர்த்திநிருடி யினிடத்துக்குப்போகு
ம்படி உத்தரவுகொடுக்க, அப்படியே நிருடியினிடம் அகலிகைப்பெ
ண் வாழுகேந்து வாழ்கதுக்கொண்டிருந்தான். அப்பால் தேவேந்
திரன் நடக்கிற கிருத்தாந்தமும் அதிசயமென்ற கற்பகதையுஞ் சொ
ல்லுகிறோம் கேட்பீர்களாக.

நடை

இந்திரனூர்தன்கதையை வியம்புகிறேன் கேளுமினி
ஆயிரம்போனியுக்கன் னாகுமென்ற மாமுனியை
தெண்டனிடங்கொண்டு திருப்பினூர்ப்புகைசெய்ய
தானுமையமாலயனைத் தானேமனதிலெண்ணி
ஆனவமாயைதன்னை யகலயிட்டியாகமதாய்க்
தானுமையமாயைதன்னைத் தானியிலுண்டாக்கித்
தான்செய்தகுற்றமெல்லாம் தானுக்கவநிருமென்று
வனத்துரிஷிசாபமதை மாலயனேநிருமென்று
மெத்தவேபுகை விரும்பியேசெய்யவற்றூர்
புகைதனைச்செய்த புதுமைதனைக்கண்டுமிகத்
தானுமையமாலயனுக் தயவுடனேவந்துதித்து
ஆயிரம்போனியனைக் காயிரங்கண்ணாகுமென்றார்
ஆயிரங்கண்ணாகுமென்ற அம்முவரைப்பணிந்து
ஆயிரங்கண்ணுடைய ஆயிராவத்தேதானும்
வரமதிகம்பெற்று வாழுகிறநானையிலே
அகலிகைசாபம் பிடித்ததெயக்கேரம்
தெய்வலோகப்பட்டணத்தில் வாழுகிறதேவருக்கும்
எல்லார்க்குமாகப் பிடித்ததேசாபமது
தான்மலடாய்ப்பின்று தவிக்கிறபுதுமையைப்போல்
வானுலாமெல்லாம் மலடாகப்போனதுவே
தன்மலயமெல்லாம் தரணியெல்லாந்தான்மலடாய்
பூமிவினையாமல் பொன்மாரிபெய்யாமல்
காமசெயிந்ததுபோல் காகுகெல்லாமெரிய
காய்க்குமாய்க்கெல்லாம் கையுதிந்துபோனதுவே
பாற்பகக்கெல்லாம் பால்வற்றிவிடறதகான்
பட்சிபறகையெல்லாம் பாழ்மலடுதானாக
காடியிருக்கமெல்லாம் கடுமலடாய்ப்போனதுவே
புல்லுங்கருமிக பூக்களுமேயில்லாமல்
இந்திரலோகமெல்லாம் மீடழிந்துபோனதுவே

இந்திரனாதேவி இந்நெல்லாந்தான் தெரிந்து
 இந்திரானியென்று இளங்கோதைகையிருக்க
 அனர்த்தம்யுகாத் தீரே அனதொருநூற்றிரரே
 ரிஷியினதுசாபம் பலித்ததேயிப்போது
 பத்தினிசாபம் பலித்ததுவுக்கணமரே
 அவர்களுடசாபம் அனனியெல்லாஞ்ஞாந்ததுவே
 மனிகொண்டொழுகையில மதிமயல்பெப்பானிரே
 தவசுமறந்து தட்டழித்தகாரணத்தால்
 மனதிற்றுயரமதாய் மலடாயிருந்தோமே
 இவ்வார்களபிச்சைதன்னைக் கெடுவார்தடுத்தாற்போல்
 படுவார்கள்பாடுெல்லாம் படடோமேயின்றிரரே
 அம்பலத்தில்கின்றியும் அனியாயஞ்செய்தவர்போல்
 ஊராருடமைக்குப் பேராசைகொண்டவர்போல்
 தேவர்களெல்லாஞ் சேரமடலாகினும்
 இந்தப்படிச்சொல்லி இந்திரானிதான்யுல்லமப
 இந்திரனுங்கேட்டு இலச்சையுற்றுத்தாள் வாடி
 எந்தவிதியானே எனக்குமேயந்தனின்
 வந்தித்தெயன்று மனக்கவலைதான் கொண்டு
 மாணேருபிலே மரகதமேநீசென
 தேனேகனியே தெளிட்டாததெள்ளமுதே
 அந்தரம்பைமாதையடிமைகொள்ளும்பெண்ணேநீ
 புத்திரனில்லாமல் சூதலத்திலவாழ்வதற்கு
 வரத்தினையுண்டாளுலும் வாழ்வல்லவாண்டாயே
 சேய்பலதானச் சிறுவனொருவனில்லை
 மைந்தனில்லாவிட்டில் மறையோர்பொசிப்பதினில்
 மகனில்லாவிட்டில் மற்றொருவர்போகாமல்
 வள்ளத்தனமயிலே வகையெய்ந்துசொல்லுகிறேன்
 அனாரைநோக்கி யதிகதாஞ்செய்தாக்கால்
 அம்மையுமைபார்வற்பாள் அதிகதவஞ்செய்தாக்கால்
 எல்லாப்பதமும் இயல்புமிகவுண்டாகும்
 என்றுமணியாட்டு இப்படியெசொல்லியபின்
 துய்யமதியுடையாள் சுந்தரியுமேதுசொல்லாள்
 மைந்தனில்லாத மகனாகானுவான்பயிர்போல்
 வாடியிகத்தளர்ந்து மயங்கிமுடிப்பாடி
 என்றுரைத்தசுந்தரிக்கு இந்திரனாரே துசொல்லார்

விருத்தம்.

மங்கையெசொல்லக் களைய் மைந்தனில்லாமையாலே
 சங்கையாய்வாழ்ந்திருந்துத் தரனிலிலவசையும்ஆச்
 கங்கையேணிவர்பாதக் கட்டுமேவாக்கதப்பெற்று
 இங்குசாமவருவோமென்றே யேடுவர்க்கைமீதில்

௧௮௮.

சென்றுவிவன்மைகளை சேர்ந்தே இருவரும் தான்
சந்ததியைப் போண்டித் தவமபெறவேவேண் டெனென்று
சங்கரனாஞ்செழுந்ததைத் தங்கன்மனநிலைவத்து
விவனோடுமையானைச் சிந்தையிலேதானினின்று
இந்தியனுந்தேவியுமாய் சகரர்பாலேகலுற்றார்
இந்தப்படியே இருபேரும்புற்றுமையாய்
கயிலாதானோடுகி குடுகுவேதானபந்தார்
கடிதாய்வழிகடந்த கயிலாந்துப்போனார்சகன்
தென்கயிலாச்சேர்ந்து பிறந்தஇருபேரும்
நந்தியைக்கண்டு நயங்கரித்தாரநேரம்
பின்றுகைகூப்பி நெடுமுச்செறிந்தாநின்றார்
நெடுமுச்செறிந்துநொகது பின்றுவரைத்தான்பார்த்து
தடுமாற்றலிக்குத் தனதானவார்த்தைகொல்லி
தேவியும்நீயுந் தேடிவந்தகாரியமேன்
தேடிவந்தகாரியத்தைச் செப்புமெனவுரைத்தார்
அய்வார்த்தைக்கேட்டு அமரர்கோனேதுரைப்பான்
எய்வார்த்தையென்று இயம்புமோனாடிவேள்
சீராயுரைசெய்காற் கிரிப்பார்களுல்லேரும்
மனனாகையாலே வருந்திகடந்தவநதோம்
புத்திரனுயில்லாமல் பொன்னுலகையாண்டிருந்தோம்
பொன்னுலகையாள்ப் புத்திரனேதானுயில்லை
சந்ததிக்காகத் தவம்பெறவேவந்தோம்காண்
எந்தனைக்காதது இரட்சிக்கென்னுமென்றார்
அந்தமொழிகேட்டி அருள்நந்தியதுரைப்பார்
வந்ததனன்றுநன்று மானுமக்குண்டாகும்
விவனோடுமையானைச் சிந்தையிலேதானினின்று
தவமாய்மியவுமல்ல தனாயில்மியுவிவைத்து
வணகிமெல்லின்று உற்றதெஞ்செய்யாரானல்
விவனோடுமையானைச் சிந்தையிலேதானினின்று
சந்ததிப்பாடிபெருந தந்தையருள்புரிவார்
இந்தப்படியாகத் திருந்தவரைக்கடிப்போது
நந்திசர்சொன்ன மொழிப்படியேதாங்கன்செய்வோம்
நனமெனவேயிந்திரனும் நாயபெயர்ப்போது
ஆற்றிநீழுமுடி பஞ்செழுத்தைநெஞ்சிலவைத்து
வணகித்தத்தியதில் ஒருகாலத்தானான்
பின்றுத்தவந் திருமென்தானினின்று
இந்திரனினிதானும் இருந்தார்செடுத்தவச
இருப்பருள்ஒன்று இருந்தார்செடுத்தவச
சகனோடுமையானுள் எவதேமனநிலைவத்து
உள்ளங்காலுச்சி யொன்றுத்தேவியாயல்
தள்ளாதபுறமும் தானேவளந்ததுகாண்

வேதனோடி வியன்மாதங்களுண்டாகி
 பாருக்குள்வேசோடிப் படரத்தவகெய்தார்
 அந்தத்தவத்தருமை யரனாறியவிலில்
 ஆனபொழுதிந்தோனும் அவன்மேலிடந்துடனே
 எந்தப்படிதவங்கள் செய்லோமெனநினைத்து
 சந்தரிபாள்தன்னுடனே சொல்லிசொரமுற்று
 பாதாளந்தோன்றவெட்டி பாம்பாய்கல்வளர்த்தி
 வேதாள அக்கெரிசீபால் மேலேபடர்ந்தெரிய
 ஈசனேபிள்ளையரு ளென்றேதவகிறந்தார்
 தண்ணீர் அருந்தாமல் சருகும்பொசிபாமல்
 இந்தப்படிதவச இரண்டாகிரம்வருடும்
 அந்தத்தவத்தருமை யரனாருந்தானறிந்து
 பார்வதிக்குமப்போ பரமனருள்செய்தாரே
 பெண்ணையவருகே போவோமெனவுரைத்து
 கண்டார்சிவனுங் கனிவாயுமையாரும்
 முப்பத்துமுகக்கோடி தேவர்கள்போற்றிநிற்க
 நாற்பத்துநான்கோடி ரிஷிகளும்நயந்ததொழ
 தவத்தருமைபார்த்துச் சந்தேஷமுண்டாக
 உமையாரும்அங்கே புத்தரங்கள்சொல்லுவிறுள்
 பொன்னுலகையாண்டுமிகப் போகப்படைத்தருளி
 மன்னமுடித்தேவரெல்லாம் வந்துத்தொழுதேத்த
 இந்தப்படிபலத்தை யேதக்குத்தாக் கொடுத்திர்
 புத்திரனில்லாச்செல்வம் போதக்கொடுத்திரே
 புற்றுவளர்ந்த போதமரர்வுண்டாக்
 கண்ணிரொழுகிறதங் கண்ணிற்றநாறுமென்று
 சிவனரிடத்தில் செப்பினுள்பார்வதியும்
 உள்ளபடிசொன்னாய் உமையவளேபென்றுரைத்தார்
 கள்ளரிவணிந்திரனங் கங்குற்றஞ்செய்ததுண்டு
 மாணையவருட மனதின்படிசெய்வோம்
 தேனையவன்செய்த தீவினைகள்மெத்தவுண்டு
 ஒன்றும்அறியாமல் உபாயமாய்ச்சொன்னதென்ன
 ஆனால்உனக்காக அருள்செய்வோங்கண்டாயே
 என்றுசிவனார் இரங்கியுரைத்தனர்காண்
 உமைபாளுமங்கே யேதுரைப்பாளுண்ணடுங்கி
 ஈசரரேயும்மடியார் ஏதுபிழைசெய்தாலும்
 நேயமுடனதனை நீர்பொறுக்கவேண்டாமோ
 என்றுமையாள்சொல்ல இறையோன்மனமகிழ்ந்து
 மன்றல்செறிவெள்ளி மலைதனிலேயிற்பிறுந்த
 நந்திதனையழைத்து நல்லகொருடீர்திரண்ட
 கட்டிவரச்சொல்லிக் கொடுத்தான்காண்வுத்தரவு
 வென்றிபுனைநந்தி விரைந்தோடியேயழைக்க
 இந்திரனுந்தேவியுமாய் இன்பத்துடனெழுந்து

நந்திரத்தம்பின்னே நன்றாய்க் கடந்தனரே
கந்தமலர்க்குழலும் கந்தமலர்நாடக்தார்
கட்டியேதாணர்வந்து கோமாளித் தேவியுடன்
தேவியுந்நந்தி திருவாரலின்றுத்தி
எண்ணத்தொடையாத இடியேறுதாமுழங்கு
வண்ணக்கடல்முரசு வகைவகையாய்த்தான்முழங்கு
கிணைதமிழ்ந்து திருநந்திரான்சொல்லுமில்
வந்துபுருந்து வலக்கைப்பிரம்பரினல்
இதங்கள் அறியாமல் எதிர்த்துநின்றதெவர்தர்மை
ஒதுக்கியிலக்கி கொருபால்நிறத்தினரே
மகரேலிலக்கி நிறத்தினர்யிஞ்சையரை
புற்றபிரம்பால் ஒதுக்கொருபுறமாய்
சென்னிலைக்கித் திரண்டுதொழுந்தேவர்களை
புன்னியடித்தல் கொருபால்நிறத்தியின்
காலவெழுந்தையுள் கலக்கிறுத்தினரே
வருணன் முதல்மற்றவரை வாக்காய்நிறத்தியின்
சகலங்குத்தோழனு மேற்றகுபேரணையும்
உருத்திரரையும்பக்கத் துண்மையாய்த்தானிறுத்தி
ஆனமுதத்தானிடனே ஆறமுதத்தானையும்
சேகரித்திடுகிலே சிறக்கிருத்தியவர்
பக்கத்திலிர பத்திரனைத்தானிறுத்தி
மேனகையினேடு விளங்கும்அரம்பையுடன்
ஆனவர்க்கியும் அந்தமுள்ளதில்லாத்தமையும்
நாடகங்களாடுநத நாதங்கிவசுபையில்
தேவியுந்நந்தி சேர்ந்தபலநாதர்களை
மிஞ்சுவக்கிரக வேடிக்கையுள்ளவரை
அஞ்சாமற்சொல்லி அடைவாய்நிறத்தினர்கான்
காளினைவெல்லாம் கலக்கிறுத்தியின்
சுததமகாரிஷ்டியுஞ் சங்கையுடனேநிறுத்தி
மற்றமுள்ளபேர்களையும் வகையாதத்தானிறுத்தி
விருப்பமுடன்நந்தி விண்ணவர்கோண்டிடவந்து
வந்தானாற்பாதம் வணங்குவாயென்றுசொல்ல
அந்தப்படியே யானாதிநுமுன்பு
சென்றுபுருத்திரனுந் தேவியிந்திரானியுமாய்
மன்றில்லிழுந்து மலரடிபைப்போற்றிசெய்ய
கிணைதமிழ்ந்து கிவனொழுந்திரென்றார்
திருவாய்மொழிகேட்டு தேவியுடனிர்தானும்
எழுந்தரிந்தகாசகடடி யெதிராகவேநிற்க
வந்தருமத்தை வகையாகச்சொல்லுமென
புத்திரனுமப்போல இயன்பாகச்சொல்லுகொன்
புத்திரனில்லாமற் பெண்ணுகையாண்டிருந்தேன்
இத்திரனில்லாதார் பொசிப்புப்புழுவல்லவோ

எத்தனைதான்வாழ்வு இலங்கப்ப எப்பெற்றாலும்
 புத்திராசியில்லாதே புலகாரிசெய்யவேண்டு
 சந்திரனைதான் தருமெனத் தர்வேந்தன்கேட்டதற்பின்
 இந்திரனைசந்திரனை தந்தோமெனவுரைத்தார்
 சந்தரித்த சங்கரனார்சொற்படியே
 இந்திரனாதேயியுமா யிப்பமுற்றுமீண்டாரே
 மீண்டுமேநாங்கள் விரைந்துவரும்வழியில்
 ஊப்பதையனோக்கி யுலாசிவந்தாரப்போது
 காயகேனாற்பகைவக் கயிலையிலேவரவழைத்து
 பசுயின்முகம்பார்த்து பரமனருள்புரிவான்
 சந்திரியில்லாமற் தவசெய்தஇந்திரந்தாய்
 உண்மையவர்களுடன் அனுப்புவிடுமென்றுசொல்வாய்
 அன்புடனேநீபோய் அருகிருந்துதான்வளர்ந்து
 பாலகையின் பாக்ருடனேதான் கொடுத்து
 வந்துவிடுமே யாதேயினம்பசுவே
 என் றுசிவனார் இவ்வார்த்தைசொல்லியபின்
 நிரலன்றையப்பார்த்து நெடுமுச்சுத்தானெறிந்து
 தோத்திரங்கள்செய் சொல்லுவின்றதப்பசுவும்
 பூலோகம்போயிருக்கப் பொறுக்குமோமென்னுடல்தான்
 பூலோகம்போயிருந்து புத்திரனையின்றிப்ப
 எனக்குமேமோட்சகெதி யெப்போவெனக்கேட்க்
 அப்போதேசிவபெருமான் அன்புயிகப்பெருகி
 வாராய்பசுவே வருந்திமெலியாதே
 புத்திரனையின்றவடன் பூந்தேர்அனுப்புவிடுமே
 உன்னுணைநாமும் உடனழைத்துக்கொள்ளுவிடுமே
 என் றுசிவனார் எளிதாயுரைத்தபின்பு
 அந்நேரநற்பசுவும் அறிவுமிகவுண்டாகி
 போய்வருவேனென்று பொருந்திவிடைநேட்டதற்பின்
 அந்நேரமேசிவனார் அன்புவிடைதான் கொடுத்தார்
 பசுவேமேயப்போது பரமனருட்படியே
 இடியுங்கடலும்போ லெங்குமேதான்முழங்க
 அவாடியின்பின்னே யலறிந்தொடர்ந்ததுவே

பிருத்தம்.

அந்தநற்கயிலைவாசன் அருட்படியாகாமதேனு
 இந்திரன்பின்னேநல்ல விளக்கன்றாய்வேடங்கொண்டு
 பந்துபோற்குதித்துமெள்ளப் பாரினில்வந்துமேவ
 வந்ததோர்பகையைந்தீரன் வகிசையாய் துகொள்வானே.
 வசனம்.

அதோடுதப்படியென்றால் சகாயிகயிலையந்திரிசாரான பரமேஸ்
 வரங்காமதேனுவாகிய பசுவைவரவழைத்துப் புத்திர தவஞ்செய்த இ
 ந்திரனின் திராணிக்கு நீபோயிருந்து ஒருபுத்திரனையின்றுகொடுத்துவா

வென்றுவிடைகொடுக்க அப்போ பசுவானது எனக்குமோட்சகெறி
 எப்போவென்றகேட்க பரமேஸ்வரரும் அப்போது புத்திரனைப்பெ
 ற்றுக்கொடுத்தவுடனே பூந்தேர் அனுப்பியுள்ள இவ்விடம்வரவழை
 த் தாக்கொள்ளுகிறோமென்று வாய்நொண்டி விடைகொடுக்க அப்ப
 டிபோ விடைவாங்கிக்கொண்டு இவர்க்குக் குகவேடங்கொண்டு அண்ட
 புலனங்கொள்ளும் இடிபோல முழங்கத்தக்கதாக பந்து குதித்தது
 போலே இத்திரன் இத்திரானிப்போனவழித்தடம்கோக்கி அவர்களி
 குகையுங்கண்டவுடனே அவாளிருவரும் பசுவாசிரகன்னைக்கண்டு
 இதுகாரணமாயிருக்குதென்று யோசனைசெய்து அவாமி கயிலைபங்கி
 ரிவாசாராய பரமேசுவரரும் உமையாமுறும் அனுப்பிவைத்ததாய்க்காண
 ப்படுகிறதென்று இருவரும் ஆனந்தங்கொண்டாடிப் பசுவைக்கட்டி
 முகந்த தாங்கள் கடவே கட்டி வருகிறார்கள்-எ-று. அப்பால் நடக்
 கிற அதிகாரங்களை இனிமேல்வெகுவிஸ்தாரமாகச்சொல்லுகிறோம்.

கடை.

வந்ததொருகன்றை வாரிபெடுத்தனைந்து
 ஆளிப்பெற்று ஆமெல்லாந்தாக்குளிர்த்து
 இன்றுகம பீசர் சுந்தருளுஞ்செல்வமென்று
 கூச்சறைபெடுத்துக் கடுகவழிகடந்தார்
 பூபாலரெல்லாம் பூமாரிபெய்தனர்கான்
 மற்றமுள்ளாரெல்லா மனமகிழ்ந்துகொண்டாட
 பிரமாமுதலானோர் பிரியமுடன்பார்த்துநிற்க
 நடந்தனரிருவருமே கல்லுலகந்தானேக்கி
 ஒருவர்க்கொருவர் உவந்துவந்துதானபேசி
 சந்ததியாவந்தகன்றைத் தாண்டொண்டுசென்றார்கள்
 பட்டணத்திலுள்ள பரிஜனங்களெல்லோரும்
 இத்திரனிக் கிராணி பிவர்கள்வாவுகண்டு
 சந்திரபாக்கியமும் தான்பெற்றவாரார்கள்
 என்றுசொல்லிப்பப்போ இயல்பாய்ப்பறையறைந்தார்
 தேசமெல்லாந்தானறிய சிறப்பாய்ப்பறையடித்தார்
 பறையோசைகேட்டவர்கள் பாக்கியம்பெற்றோமெனவே
 பட்டணஞ்சென்றமாதர் பதியுமிக்கிராணியுமாய்
 சிங்காதனத்தில் சிறக்கவேதானிருக்க
 அம்பொற்பதியான அழகானகற்பகக்கீழ்
 செம்பொற்பதியில் சிறப்புடனேதானிருக்க
 கல்லதொருசந்தரியும் கன்றாய்மனமகிழ்ந்து
 சங்கரனூர்தங்களுக்குத் தயவாகக்கொடுத்தகன்றை
 மங்காதகன்றை வளர்த்தெடுக்கவேணுமென்று
 தாதிபரைபழைத்து தயவாயுரைத்தனர்கான்
 மானையீரீங்கன் மகிழ்த்தயிர்கொண்டாடி
 கானகத்திலோட்டாமல் கனமாய்வளர்க்கவென்று
 சாற்றமந்தவார்த்தைதன்னைத் தானகேட்டுத்தாதிபர்கள்

போற்றியெடுத்தனைத்து பொன்போல்வளர்க்கலுற்றார்
 சிருடனேபோற்றித் திரமாய்வளர்க்கலுற்றார்
 ஒருநாளுக்கொருநாள் ஒவ்வொன்றொன்றினால்
 அறுமையாய்க்கன்றுதனை அன்பாய்வளர்த்தனர்காண்
 பேரிடவேனுமென்று பே முகூர்த்தந்தான்பார்த்து
 பஞ்சாக்ககாரரையும் பாங்காய்அழையுமென்றார்
 வேதப்பிராமணரை விரைந்தேயழையுமென்றார்
 சாத்நிரவாதியெல்லாந் தாமேயழையுமென்றார்
 தபோதனையெல்லாந் தானேயழையுமென்றார்
 கட்டியக்காரர்சென்று கடிந்துமிகவோடி
 பாப்பாரையெல்லாம் பாங்காயழைத்துவந்தார்
 தபோதனர்க்கேட்டவுடன் சந்தோஷமாகவந்தார்
 சாத்நிரவாதியெல்லாந் தானேதான்வந்தார்காண்
 நானுமுகூர்த்தமும்சுல்ல நினைப்பார்த்திருந்தார்கள்
 ஆர்ப்பிரியெமென்று ஆலோசனைசெய்தார்
 அப்பொழுதுயியாச பகவான்அருளிவனாடி
 இந்நிரந்தாயார் இளங்கெடியாளதன்பெயரை
 இடுமென்றுசொன்னபடி பெல்லாருஞ்சொன்னார்காண்
 அந்தப்படிபெயரை அழைக்கவேவீடுவென்று
 வைகாசிமாதம் வளர்ந்தஇருபத்தொன்றில்
 சுக்கிரவாரமதில் சூழ்ந்ததிருவாசகத்தில்
 அமுர்தகனயோகம் அன்பாயிருக்குவதன்றார்
 அந்தப்படியே அவர்கள்மொழிதப்பாமல்
 பட்டணமெல்லாம் பதிவாயலங்கரித்து
 கோடித்தெல்லோர்க்குங் கொடுத்தாரீரதட்சணைகள்
 தெட்சணைகொடுத்தவுடன் திருப்பெயரைத்தானழைத்தார்
 மாவேந்திரியென்று வரவழைத்தாரப்பசுவை
 அழைத்தவுடனே யனைவோருந்தானபிட்டார்
 மாதானங்கோதானம் வஸ்திரதாணமுதல்
 வாத்தியங்களெல்லாம் வரிசையாய்த்தான்முழங்க
 பதினெட்டுவாத்தியமும் பாங்காய்முழங்கிடவே
 நாடகசாலைப்பெண்கள் நாட்டியங்கள்தானாட
 வேமங்கள்பூசைகள் ஒன்றுந்தவராதபடி
 அன்னதானங்கள்முதல் அன்பாய்க்கொடுத்தார்காண்
 பட்டுபட்டவளியும் பாங்காய்க்கொடுத்தனரே
 இந்தப்படியே இருபதுநாளவரைக்கும்
 மைதவமுங்கன்றுக்கு வகையாய்ப்பணிபூண
 பென்னுலேதும்பும் புரிகயறுபோட்டார்சான்
 நாலுகலிற்முதும்பும் நல்லதொருதங்கமதாய்
 மேனியெல்லாந்தங்கமதாய் விரைந்துமேதானெழுதி
 நவரத்தனவகைகளெல்லாம் நன்றாகத்தானமுந்தி

(நடை) நாம்தாமலடிருந்தோம் நாம்வளர்த்தநற்பகவும்
தவத்தருமைபாய்வந்த காமதேனுதான்மலடாம்
மலடாகிவின்ற மயக்கமடைநான்பார்க்க
விதியோயினும் விளம்பிரோவென்றுசொல்லி
இத்திரருங்கேட்டு பேய்க்கிழவரவாடி
நாகமடந்தையரே நானொன்றுசொல்லுகிறேன்
இதுவகையும்தான் எமக்குவரக்காணோம்
இன்னமும்நான்போயி பெய்கள்பரமேஸ்வரன்பால்
தவசெய்யநான்போவேன் தப்பாதினங்கொடியே
சங்கரணோர்க்கித் தவசமிகச்செய்து
வண்மைபுள்ளகானகத்தில் மகாதவமாப்நானிருந்து
பூங்காவனந்தேடி போகிறேனென்றுசொல்லி
கமண்டலமும்புலித்தோலும் கையிற்பிறம்புடனே
கப்பறையுமபுத்தமும் கையிலம்முவாளுடனே
பத்தினியக்கினியைப் பாங்காகத்தான்வளர்த்ததி
இத்திராணிதன்னிடத்தில் பின்பாயனுப்பினன்கான்
வந்துமேகானகத்தில் வாய்த்ததவசெய்ய
சிவனாரேநோக்கித் தெண்டனிட்டுத்தவசிருந்தான்
இத்திரனுங்கானகத்தி லீசைவாய்த்தவசிருந்தான்
வாசனைநோக்கி வாகாய்த்தவஞ்செய்தான்
அஞ்செழுத்தைநெஞ்சில்கையத்து அரண்முகினினைந்து
ஆராலுமுடியாத அபிசவஞ்செய்யவற்றுக
சற்றறுகையாமல் தவஞ்செய்தானப்போது
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களுமுத்தோரும்
நிருபன்குபேர நிருதிசைபாலாரும்
சத்திரருஞ்ஞரியருஞ் சத்தமகாமுனியும்
தேவர்களெல்லோருஞ் சேரவேதான்கடி
மூவரையுந்தெண்டனிட்டு முறைமையய்ச்சொல்லுகிறார்
சித்திரங்குமைபா தேவேந்திரனாரும்
புத்திரவாஞ்சையினல் பூமிமறந்துவிட்டார்
மைந்தனைவேண்டி மகாதவசெய்கிறார்
அப்போதானார் அகமகிழ்ந்துசொல்லுகிறார்
நந்திசுத்தனை நயமாகத்தானழைந்து
வன்னுவணியிங்கே வரவழையுமென்றுரைத்தார்
வன்னுவணியப்போ வரவழைத்தாரன்னேரம்
செய்யசிவனார் திருவாய்மலர்ந்தருளி
செத்திரபுத்திரனை தேடிவழையுமென்றார்
செத்திரபுத்திரரைச் சிறப்பாகக்கண்டான்கான்
அத்தனாரும்மை பழைத்துவரச்சொன்னார்
செத்திரபுத்திரருஞ் சிந்தையகமகிழ்ந்து

பாதமதில்லீழ்ந்து பணிந்துகண்டார்புத்திரரும்
 தேசம்மினையாடிவந்த சித்திரபுத்திரனே
 கணக்காற்பெரியவனே காரியத்தில்வல்லவனே
 தேவேந்திரனுமங்கே திகைக்கிறுன்பிள்ளையன்றி
 மைந்தனையேண்டி வருந்துகிறுனென்றுசொல்ல
 சித்திரபுத்திரருஞ் செய்தியொன்றுசொல்லுகிறார்
 அரியதவம்பண்ணினாலும் ஆவதுகூடோயிந்திற்ரு
 மைந்தனபிறக்க யழக்கில்லைநாயகரே
 என்றருளிச்செய்ய யுருந்தவர்களுள்ளோரும்
 சத்தியருள்கொண்டு தவஞ்செய்தயிந்திற்ரு
 புத்திரனைத்தான் கொடுப்பாய் பூதநாதாவென்ன
 சிவனானுமங்கே திருவாய்மலர்ந்தருளி
 பூமினையாடிவந்த புண்ணியமேருமொரு
 தீமைபயிக்குமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி
 பாலகாரப்போய்ப்பிறக்க பரமன்மிடைகொடுக்க
 புத்திரராய்ப்போய்ப்பிறக்க சிவனார்மிடைகொடுக்க
 தேவோந்திரன்வயிற்றிற் சென்மிக்கைதன்மமல்ல
 இந்திரகுப்பிள்ளை யெழுதலில்லைகணக்கிலென
 அந்தமொழிகேட்டு அரனருந்தான்மகிழ்ந்து
 எந்தவகையானாலும் இந்திற்ருஅன்புடனே
 சேந்தாமரைப்பூ தினம்பூக்கும்பொய்கையிலே
 இந்திராணிதான்வளர்த்த இளம்பசவுமப்போது
 தன்னிர்குடிக்கத் தான்வருமேயன்றோம்
 தாமரைப்பூவாகத் தன்னிருடன்கலந்து
 ஆயினவயிற்றில் அவதரிக்கஅற்புதநாண்
 வளர்த்தபசுவயிற்றில் வருவாபெனவுரைத்தார்
 ஆகெடிபேன் அருள்பெற்றேனென்றுசொல்லி
 உறுபெற்றேனென்றுசொல்லிக் கும்பிட்டெழுந்திருந்து
 தேவர்குளியரைபுஞ் சிறப்பாகவேயனுப்பி
 வாய்புதைத்துவின்று மகையமிகநோக்கி
 செப்புகின்றாரீகாரும் சித்திரபுத்திரற்கு

யிருத்தம்.

அரனுடனேவாழுந்தேவ ரானதோருயிர்கட்கெல்லாம்
 பரமனுடன்பாவபுண்ய பத்திரமெழுதவேண்டிக்
 கரமிசையுதித்ததிர புத்திரகாணிக்காயென்
 றருமைபாயவன்னயிசன் வரவழைத்தருள்செய்வானே.

சித்திரபுத்திரரைச் சிவனுமேவாவழைத்து
 புத்திரவாயிதன்னிற் பாக்குடன்பூவாய்ச்சென்று
 வச்சிரன்வயிர்த்தஆயின் வயிற்றினில்சென்றுபுகிப்
 புத்திரனாய்பிறக்கப் போவெனமிடைகொடுத்தான்.

எழுதி கணக்கையையும் இறைவன்மாலவசத்திலாக்
பழுதில்லாப்பூமிதன்னிற் புருத்தாரைதெரியவப்பால்
வழுதில்லாதொழுதாரும் வரமுனக்கருளிச்செய்தோம்
எழுமெனப்பூமிபாரக் கணக்கையுமருவுச்சீந்தான்.

௩

வசனம்.

அதெப்படி என்றால் முன்செயிலாசபருவத்திலேயும் வைகுண்டத்திலேயும் பிரமலோகத்திலுமுண்டான தேவர்கள் ரிஷி ஸ்தம்போதனர்கள் முதலானவர்கள் செய்தின்ற பாவபுண்ணிய கணக்குங் கருவுப்பாத்து சிருட்டிசெய்த சித்திரபுத்திரரை ஈஸ்வரர்வரவழைத்துத் தேவேந்திரன் மகானேரோமாய் அந்தரமார்தவச செய்கிறதைப் பாருமென்றுசொல்ல அப்போ சித்திரபுத்திரர் அவருக்குச் சந்தானமில்லையே அவர் எப்படித்தவசசெய்தாலு மில்லையென்று சொல்ல அப்போது சிவன் எந்தவிதமாகிலும் ரீயேபோய்ப்பிறந்து புத்திரவாஞ்சையைத் தீர்க்கவேனுமென்றுசொல்ல இந்திரன் வயிற்றிற் பிறங்ககாணாமில்லை என்று சித்திரபுத்திரர்சொல்ல இந்திராணிக்கு நாமணப்பிய காமதேனுவாகிய பசுவின்வயிற்றிற் செனித்தாற் குற்றமில்லை அதற்குச் சம்புகாப்பொய்கையாகிய தடாகத்திற் குமரைபுஷ்பமாய் அவதரித்தால் அப்பொழுது அந்தப்பசுவானது தண்ணீர்குடிக்க வருந் தண்ணீருடனே போய் செரித்துபிறப்பாய் உடனே மகவாசைதீரும் பூமியிலுண்டாகிய முன்பால்புண்ணிய கணக்குகளுஞ் சீராகுமென்று கணக்கெடுத்தெழுதிக்கொடுத்து எழுத்தாணிபுல்கொடுத்து அவுடத்திலுண்டான கணக்குங்கருவேலமும் மகானிஷ்ணுவசம் ஒப்புவிக்கசொல்லி யுத்தரவளித்தபடி ஒப்புவித்துப் பின்புசித்திரபுத்திரர் அவ்விடத்திலுள்ள பெரியோர்களை எல்லாம் அழைத்துக்கொண்டு சம்புகாப்பொய்கையில்லாந்து அவதரிக்கிறதை இனிச்சொல்லுகிறோம்-எ-று.

(நடை) ஈஸ்வரரும் ஈஸ்வரியு மின்பத்துடன்மகிழ்ந்து எந்தெந்தபுத்தகத்தை யெடுப்பேனான் என்கோரே ஆயிரம்பேரானாலும் அசைக்கவொண்ணுபுத்தாமே ஞானநெறிநீதிமறை நன்னூலின்நீடுபுகழ் பூண்டவர்கள் புத்தகத்தை போயெடுத்துவாருமென போயெடுத்துவந்து பொற்பலகைதன்னில்லவத்தார் பொன்னினெழுத்தாணிபுடன் புத்தகமுங்கைகொடுத்தார் முற்கணக்கும்பிற்கணக்கும் முன்னேட்டனுபடியும் எக்கணக்கும்பார்த்து எழுதுமென்றாற்புத்திரரை பெருதியந்தநான்வரையில் எடுத்துக்கொடுத்தனர்கான் எழுலோககணக்கு பெருதியிகக்கொடுத்து பாலிகணக்கும் பஞ்சபாதர்தாங்கணக்கும் நாகலோகத்திலுள்ள நன்மையுள்ள தங்கணக்கும் பூமிதனில்மாயவசுர் புண்ணியபாவக்கணக்கும் எல்லார்கணக்கும் எழுதியிகக்கொடுத்து

ஆதிபரமசிவன் அண்டரண்டந்தான்வகுந்து
முத்தகங்கைபதியும் முதகுலையிருக்க
இளைஞமாரன் இடதுபக்கத்த லிருந்த
தேவாதிதளெல்லாஞ் சேரவேதானிருக்க
இருடிமுனிவீரர்கள் எல்லாருந்தானிருக்க
சாதிபதினெட்டுத் தப்பாமல்தான்வகுத்து
எமதர்மராஜன் இயல்காலதுதருடன்
பல்லாவிரம்போடி பகைண்டந்தான்வகுத்துப்
புண்ணியபாவம் புதுமைவாய்த்தான்வகுத்து
இந்தவரைக்கணக்கை இயல்பாகத்தானெழுதும்
வச்சிரகாரமாய் வரைந்துணக்கெழுதும்
பத்திரமாயதிகாரம் பலவளமும்உந்தலுக்கே
தப்பாமல்தந்தனுக்குத் தந்தைமெனவுரைப்பார்
சந்திரகுரியர்கள் தங்களைனிப்பொலெனவே
குல்டலமுக்காதிலிட்டுக் கூந்தல்முடிசூட்டி
ஆபராணுதியெல்லாம் அழகமுதாய்த்தான்பூட்டி
சிவனாதிடத்தில் தீர்க்கயிடவாங்கி
அம்மைபுகழையாதிடத்தில் அன்பாய்விடவாங்கி
எண்ணுயிரம்பூதம் எடுக்கவெண்ணுப்பட்டோலை
கூட்டிச்சமைத்துக் கொடுத்தார்களன்றோம்
கட்டிச்சூட்டிக் கங்கத்திற்றானிடுக்கித்
தாங்குவாயென்று தானேவரங்கொடுத்தார்
தாமரைப்பூவாகத் தாழிந்தார்வுத்தமரை
சித்திராக்குட்சித்திரையிற் சிறந்தபவரணையில்
அந்தத்தலைக்கிழமை காத்தித்தவரமதில்
சித்திரபுத்திரனுய்ச் சென்றந்தவதரிப்பாய்
புத்தகமும்முன்னாலும் கூடப்பிறக்குமென்றார்
சிவனாரூள்படிக்குச் சிறந்தகிடைவாங்கி
அயிராவாங்களைன்னும் ஆணைக்கிதான்பூட்டும்
ஆகாசத்தேரும் அப்போதுதான்கொடுத்தார்
வாராரேயுத்தமனார் வாய்கினைநோக்கி
சென்பகங்கைமெந்தச் சிறந்தகொருபொய்கையிலே
ஆணிப்பாவனம் அடுக்கடுக்காய்தான்விளையும்
வலிரவயிரேபமும் வச்சிரகோமேதகமும்
புஷ்பராகங்களும் புகழமுந்தப்பொய்கைகளில்
முத்துக்கள்வந்து முழங்குமந்தவாதிதழில்
சங்குதள்குலங்கொண்டு தவமுந்தப்பொய்கையிலே
கெருடனாக்கே கிண்கடிகொண்டாடும்
மயிலினங்களைல்லாம் மகிழ்த்துவினையாடும்
அன்னங்கள் தராக்கள் அமர்ந்தாடும்பொய்கையிலே
வானரங்கள்பாடி மகிழ்த்துவினையாடும்

மாடப்புறக்களெல்லாம் வரிசையாய்த் தானிருக்கும்
 புனகுடன்பிள்ளை பொருந்தியிருவாரும்
 சவ்வாதுடன்பிள்ளை தாய்க்கிழவர்பாரும்
 கஸ்துரிபிள்ளை கலியமந்தப்பொய்கைதனில்
 கவரிமான்வந்து கலந்துவிளையாடும்
 காண்டாமிருகம் குதித்தாடும்வாவிதனில்
 புட்பாதிக்களெல்லாம் பெய்யுமந்தநீராயில்
 கனிவகைகளெல்லாம் காய்க்குமந்தபொய்கையிலே
 செந்நெல்லியோந்து சிறந்திருக்கும்நீராவி
 மல்லிகைமூல்லை வாய்த்கிறபிச்சிசுளும்
 இருவாட்சிபிச்சி இருந்தமிகளீசும்
 மருவுப் பருக்கொழுந்து மணம்விசம்பொய்கைதனில்
 ஏலங்குறும்பும் இலங்குமந்தநீராவி
 சாதிக்காய்ப்பகதியும் தாண்டிவந்துப்பொய்கையிலே
 மாங்களிற்றேனாவி வந்துமிகப்பாயும்
 கான்டுகள் துன்பிமுதல் மதுவுண்ணும்பொய்கைதனில்
 மந்திரிசுள் பாய்ந்து மதுவுண்ணும்பொய்கைதனில்
 செந்தாமரைபூத்துச் சிறப்பிக்குர்வாவிதனில்
 அல்லிமலரும் அப்படியேதாண்டிபூக்கும்
 சந்திரர்களுரிபர்கள் தாண்டிக்கும்பொய்கைதனில்
 ஆதிப்பிரமாவும் அமரந்தாநீராவி
 நாராயணர்முதலாய் கல்லரிஷிசுளும்
 முனிவர்முதலாக கல்லரிஷிசுளும்
 முனிவர்முதலானோர் முழுமந்தபொய்கையிலே
 கன்னியர்களுல்லாம் கலந்துவிளையாடிவொர்
 பழயவிளையுமளெல்லாம் கலந்துவிளையாடிவொர்
 தீயிளையுமளெல்லாம் திடுக்கிட்டுத்தானேமும்
 பிணிகல்முதலாகப் பிறக்கிட்டுத்தானேமும்
 சிழவர்முழுக்கினால் பாலகராகப்பிறப்பார்
 இந்தவிதமாக இருக்குமந்தப்பொய்கையிலே
 சித்திரபுத்திராருஞ் சீராகவந்துதித்தார்
 தாமரைப்பூவாகத் தான்வந்தவதரித்தார்
 இனிமேல்நடக்கும் இக்கதை கச்சேருமென்றார்
 ஏலங்குறும்புமுதலாய் இந்திராணிதன்றனக்கு
 சித்திராதேவி நிறைபடுமதான்பிடித்து
 பஞ்சனைமெத்தையினில் சயனித்தாள்பைக்கொடியும்
 அப்போதுசொப்பனங்கள் அழகாக்கண்டனளே
 கண்டிமகிழந்து கடுகிட்டெழுந்திருந்து
 தாதிபரைதானைமுத்து தாணுமேயெடுத்துரைப்பாள்
 இந்திரனைப்போலே பெந்தன்மடியிலே
 சந்திரர்களுரிபர்கள் தங்கள்ஒளிபோலச்

செம்பொன்னெழுத்தாணியுடன் சேர்ந்தமர்ந்தபிள்ளைபோல
பச்சுடம்புநல்ல பால்காக்கக்கண்டேன்
காயாதவாழை காய்க்கவுண்டேனே
இன்பம்பெருகி யிருகோளும்பூரித்தேன்
கோட்டைபலாமரமுள் கொழுந்துவிடக்கண்டேனே
பதினாறுலோகமுதல் பண்பாய்க்கணக்கெழுத
கண்டகனவுங் கைமேற்பலிக்கவென்று
சித்தித்துநின்று விவன்பாதமேதொழுது
வேழமுதத்து விராபகனைத்தெண்டனிட்டு
மலிலேறும்பெருமாளை மனாழிந்துகொண்டாடி
முயலாயும்பதே முழுதாமேதெண்டனிட்டான்
சூரியபகவானைத் தேடிநிரங்கச் செய்யலுற்றார்
கண்டகனாப்படியே காகினியிற்கொண்டாடி
குண்டலங்கள்மின்னக் குளாரன்வந்துதோன்றுவதால்
பொற்கணகமாரி பொழிந்திடுங்குளவல்லோரும்
என்றானுர்பாதம் எந்திப்பதிந்துதின்று
இந்திராணிதான்வளர்த்த இளம்பகவைவயங்கேரம்
ஹம்புகரித்துவிட்டார் சூரியனுமப்போது
கட்டிநிழ்த்துக்கொண்டு கடுகப்பிறப்படவே
இந்திராணியம்மை விளங்குகோதைபோடிவந்து
முத்திமுசுந்து முத்தகைமிசுத்தடவி
நான்மலடியென்று நாடெல்லாந்தானறியும்
என்னோடேகூடே நீயுமலடாகாமல்
இனத்துடனேகூடி சிவமுறமேய்த்திடுவாய்
என்காந்தனிலே வளர்மிருமெத்தவுண்டு
இனத்தானாவிட்டு இனம்பிரிந்துமேயாமல்
எல்லிகடவாமல் இளம்பரிகாததின்குமல்
சனாகசாலி விளஞ்சாலிதின்குமல்
குலியோடேயாமணக்கை கொழுந்தோடருந்தாதே
சோளக்கடிரைக்கண்டாற் சுற்றியேமேயாமல்
என்காடுகுளாய்கு ஏறிட்டுப்பாராமல்
களிவினைத்தின்குமல் கரண்டபுல்லுமேயாமல்
இத்தனையும்நீக்கி விதமாகத்தான்மேய்த்து
மாலைகருகருத்து மைவிருளாகுமுன்னே
எல்லிக்குவந்துகீடு என்மகளேயென்றுசொல்லி
இந்தப்படியே பிசைந்தபுத்திதாஞ்சொல்லி
மேய்த்தவாவென்று விட்டானேயப்பகவை
மேய்த்ததருவதற்கு மெய்குனிந்தேயப்பகவும்
சிலம்புகலகலெனச் செஞ்சலக்கையோசையிட
ஆபரணத்தோடே பசைந்தேயினபாடி
அடிமேலடிவைத்து அன்னம்போல்தானடந்து

காட்டோடே சென்று கடுகவேதான்மேய்ந்து
 பொற்புல்லுந்தின்று புனப்புல்லுந்தானருந்தி
 தண்ணீர்தாகத்தை தான்பொருக்கமாட்டாமல்
 கண்ணுயிரமுடைய காவலனாச்சோலையிலே
 இந்தப்படியே பிருக்கிறநேரமதில்
 சிவனாகுமங்கே சித்தமகிழ்ந்தன்னேரம்
 அங்குமடலிலேயுதிக்கும் ஆதித்தபகவானை
 விரையவேதானழைத்து விடைநந்தாரென்னவெனில்
 தேசமகையானார் தேவேந்திரன் தேவி.
 பிள்ளையாய்த்தான்வளர்த்த பெரியதொருபசுவும்
 சம்புத்தலத்திற் றுனிருக்குஞ்சோலையிலே
 திக்குதிசைகள் தெரியாமல்நிற்குநாகான்
 வழித்தடங்கட்டி வரும்போதுவாயியிலே
 தண்ணீர்க்குடிக்குந் தருவாயில்நீதானும்.
 செந்தாமரைப்பூவைச் சிறப்பாகமுன்னிடுவாய்
 என்றாரஞ்சொல்ல ஏற்றபகவானும்
 திகைத்தபசவுக்கு தெரியவழிகாட்டிடவே
 வழியின்படியே வந்ததுவேநற்பசுவும்
 சம்புகாப்பொய்கை தன்னருளேவந்துநின்று
 பொய்கைதனைக்கண்டு பூரித்து ஆகமெல்லாம்
 சுற்றிவலம்வந்து துய்யதிருநற்பசுவும்
 தங்கப்படித்துறையைத் தான்கண்டேபங்குள்ள
 புதுமைகளெல்லாம்பார்த்து பூரித்திருநேரமும்
 ஆவலுடன் தண்ணீர் அருந்தும்ந்தலேயிலே
 தப்பாமல்குரியது தாமரைப்பூப்பறித்து
 போடவேதான் தின்று பொறிகலங்கிக்குலாகி
 வால்விசிக்கரையேறி மயங்கியேகுல வி
 முட்டுகளுந்தானைசந்து முகமுமிக்ககுழைந்து
 வாயில்துறைதிரண்டு மயிர்க்குச்சதாவ்தெரிந்து
 முட்டிமுனங்கி முன்வயிறுதான் தள்ளி
 நாலுதிக்கும்பார்த்து நடுங்கிவழிநடந்து
 காதுமடைத்துக் கண்ணுமிருளாடிச்
 சிவனாரையங்கே தோத்திரங்கள்செய்துமெள்ள
 எல்லைதனில்வரவும் எககிமிகத்தளர்ந்து
 செட்டியார்கள்விதியிலே சென்றுமேகாஸ்மடித்துப்
 படுத்ததேயப்போ பலபேருமொடிவந்து
 நாடாளுமிந்திரற்கும் நாகமடந்தையற்கும்
 தேடாததிரவியமே சிறந்தமகாதேவியம்மா
 மயிலேநீபோமிடத்தில் மலைநாகநீண்டியதோ
 மாயமிருகம் வளைந்துமொட்டி நதோ
 நச்சப்புல்லுத்தின்றதுவோ நாகங்கடித்ததுண்டோ

என்றுபுலம்பி எல்லோருமோடிவந்து
 விஷத்துக்குப்பார்த்து மேல்தடவிற்பிட்டு
 செட்டிச்சிகளெல்லாரும் சிறக்கவேயோடிவந்து
 சந்தனக்குய்றும் தானுமிககொண்டிருந்து
 ஆயின்பேலெல்லாம் அடைவாகத்தான்பூச
 அப்போவொருநாதி யானதொருவார்த்தைசொல்வான்
 பசுமின்வடிவலலப் பாலன்வடிவென்றுசொல்லிக்
 கழுநீரும்புல்லும் கலந்துகுடிக்கவைத்துச்
 சந்தனமும்பன்னீருந் தானுமிகப்பூசி
 ஆலவட்டங்கொண்டு அருகிருந்துதாள்விச
 நற்றித்திராகட்டி குழுவொத்திருக்க
 தாகத்தெளிந்து தானவிழித்துப்பார்த்தவுடன்
 பசுமின்வயிற்றில் இருக்குமந்தப்பாலனனுஞ்
 சிறப்பாய்பிறந்துருக்க வேறுமென்றார்செட்டிச்சிகள்
 என்றபொழுத யெழுந்துதீதநற்பசுவும்
 செம்பொனமணிமண்டபத்திற் சேரவேனோனுமென்று
 ஆசாரமேறி அசையாமணியடித்துத்
 தங்கமணித்துணைடை சாய்ததுகாண் அந்நேரம்
 இத்திராஞ்சேதி யிளங்கோதைதான்கேட்டு
 அசையாமணியை பசைத்தவந்தகாரியமேன்
 இத்திரரும்போஞர் தவத்துக்கயென்றுசொல்லி
 எந்தவந்தமோ தெரியவுமாட்டுதில்லை
 பாருங்களைன்றுசில தாதிபரையிட்டாள்காண்
 போஞர்கள்தாதியர்கள் பொற்கொடியாள்சொற்கேட்டு
 வந்துமேபார்த்து மறுபடிதான்சொல்லலுற்றார்
 நாகமடந்தையேர நல்லதொருதேவியேர
 வளர்த்தபசுவந்து மயங்கிக்கிடக்குதென
 எண்ணத்தொலையாத ஏற்றபசுக்களுண்டு
 எந்தப்பசுவென்றுகண்டிர் எந்திழையீர்சொல்லுமென
 கண்டன்பவளமுமாய் கண்டவர்க்குல்லுரைய
 நெற்றியிலெவெள்ளையுமாய் நிறமெல்லாமயொன்னிறமாய்
 என்றமொழிகேட்டு எங்கியெப்படியெந்து
 சிக்காசனத்தைவிட்டுத் திரும்பியேயோடிவந்து
 காறுவினன்னடைவிலே கதறியேயோடிவந்து
 தேனேமரகதமே தியக்கம்வந்தகாரியமேன்
 மாணேமரகதமே மயங்கியெதென்னென்று
 துயரத்துடனே சொல்லுவாளித்திராணி

வி.ம. அந்தினன்னடைந்ததுண்டோ யானுரைத்தித்ததுண்டோ
 நிகையாய்ப்பெரிசீயார்முன்னால் நெடுமுறைதவறினோமோ
 கந்தன்மாலபன்வேறென்று கருத்தினிலினைத்ததுண்டோ
 உந்தன்முன்னோர்கள்செய்த இகழ்ச்சியைமுடிந்தவாரோ.

நடை.

மானேயுனக்கு வஞ்சகோகன் செய்ததுண்டோ
கொள்ளிக்கணவியான கொடுப்பாபிபார்த்தாளோ
மலமீதினேறி ம ப்புல்லுத்தின்கையில்
விஷங்கள் கடித்ததுண்டோ விள்ளுய்யெய்தனிடம்
எந்தன் றிருமேனி யுள்ளடைந்துவாடுவதென்
இந்தவிதிவருமோ அறியேனெயென்று சொல்லி
குங்குமச்சந்தனமுங் கட்டிக்குழம்புசெய்து
செங்கையால்வாரித் திமிர்ந்தாளேயுத்தமிபாள்
அப்போதுகூடத் திரவிலையம்மயக்கம்
காடிக்கழுக்குறும் கஞ்சியுந்தகன்கலந்து
விட்டபொழுதே குடித்ததுவேறற்பகவும்
பாரக்களை தீர்ந்து பார்த்துமேயந்நோம்
கண்கள் பொரிபறக்குங் காலசந்துவாள்ளற்றும்
மானகதைப்பார்த்து மனதைபருவருக்கும்
பூயியைப்பார்த்துப் பொறிகலங்கிநிறிற்கும்
ஆனந்தமாகி யதிரநடனமிடும்
சிவசிவவென்று திகைத்துநெடுமுச்செறியும்
அரகராவென்று அலறுமதைத்தான்கண்டு
தேயியுமங்கே திகைத்துமொழிசொல்லுவாள் காண்
பசவுக்குவந்தனோப் பார்த்தறிந் துசொல்லோரைக்
கூட்டிவாவென்றாள் கோதைமயிலாளும்
ஆபர்திடையர்த்தம்மை யழைத்தோடிவந்தார்கள்
வந்தவர்கள் ப்பசுவை மதியோடே தான்பார்த்து
சொல்லுவாரந்த தோகைமயிலாட்டு
ஆரமுலைப்பசவு மடக்கியிசக்குலாச்சு
இன்றுநாளை யீனு மீற்றுமயக்கமிது
என்றுதான் சொல்லி யேனினுரப்போது
பசுவினமயக்கத்தைப் பார்க்கமுடியாமல்
கோகிற்கால்தன்னிற் கொண்டுவாவென்றுரைத்தாள்
நாதியர்கள் கூடித் தானெடுத்தாரப்போது
கொண்டென்று விட்டார்கள் கோகின் எல்லா முன்பாக
குழுகிறந்து தூபவிடும்பண்ணுவித்த
வாய்த்தபரிசாக வரவழையுமென்றுரைத்தாள்
பரிசாரிகள் வந்து பணிந்துமேதெண்டனிட்டார்
கோவைப்பிழைக்கவைத்தால் கோடிதனங்கொடுப்பேன்
என்றமொழிகேட்டு யேற்றபரிசாரிகளும்
காட்டுமருந்துங் கடுமருந்துமொருகோடி
சிவனைநினைத்து தோத்திரங்கள்செய்கிறாள்
அபயமபயமென்றாள் அல்லலொழிப்பாடுபென்றாள்

சென்னைவெப்பத் திருவயிற்றிலேயுறைந்தான்
 அய்யோபாவென்று அடித்துவிழுத்தழுதான்
 அய்யோபாவனும் அங்குள்ளதேவர்களும்
 கயிலாசம்திருத்த கண்டார்களன்றோம்
 வானுறைந்தனனை வழிநிறந்துபார்க்கலுற்றார்
 வைகுண்டலோகம் வழிநிறந்துபார்க்குமாள்
 அய்யோபாவென்று அலறிவழுதருால்
 மகாதேவர்தானும் மனதாரக்கேட்டதன்பின்
 விவபெருமானங்கே திருவாய்மலர்க்கருளி
 விவபெருமானின்வரிவைத் திரும்பிமுதற்கோர்
 போய்நீயுமையே புகழ்ந்துகுறிசொல்லென்றார்
 பத்தினியாய்ச்சென்று பகுத்திராப்பாயென்றாள்
 அந்தயுகமயவரும் அரனாரகுட்படியே
 கொக்கிறகுருடிக் குறமாததன்னைப்போல்
 பொற்குடைபொற்பிரம்பு பொற்குடுக்கைதானெடுத்து
 பாடிநடந்துவந்தான் பால்வதியாள்நற்குறத்தி
 பாடிவிருந்து பாமணிநுதாள்பணிந்து
 நிகுந்தவனொப்பார்த்து இறைசினனார்கொல்லுநிஞர்
 ருன்ருமகிச்சி கொடிச்சிகொடியிடைச்சி
 வள்ளிக்குறமாயி படியரசன்மகனே
 என்ருனதுகைபார்த்து ஏற்றகுறிசொல்லுமென்றார்
 குறிசுளுமப்போது குறமாதசொல்லுநிஞர்
 மண்ணுஞ்சுமந்ததனும் மரத்தாலடியுமுண்டு
 சிறுத்தொண்டர்யின்கைறி உண்ணப்ப்பானதுண்டு
 மண்ணிடாதியுடனே வாளர்க்கன்மாளிகையில்
 கூடியேவந்து குழந்தையாய்ப்போனதுண்டு
 அருகில்சேழன் அருமைமகனாயன்று
 தேருந்துகொன்றெழுப்பச் செய்ததந்தானுண்டு
 பின்னையொருமைந்தன பெருவயிராந்தானுவன்
 அன்னைபிதாவக்கு முன்னேயலன்பிறந்தான்
 இப்படியுள்ளகுறி இசைவாகத்தோ னுதென்றான்
 அப்போதுவென மருளுவார்டத்தயிக்கு
 கொக்கைக்குறத்தி குறிப்பார்க்குஞ்சிறநிடைச்சி
 கழுவிடிகந்தகை காட்டினர்தங்கையரே
 உழுததிரிந்தபன்றி யுங்களண்ணன் தானல்லவோ
 ஆச்சிவர்கள்விட்டில் அடியுண்டுகட்டுண்டு
 வெண்ணெய்திருப்புண்ட வெறிவன்றங்கையல்லோ
 புண்ணியாத்திற் போயொளிந்தார்த்தக்கையல்லோ
 என்றேயிருபேரும் ஏற்படியகொண்டாடி
 சந்தோஷமாகித் தாமேவிடைநகடுந்தார்
 திருவாபாணமெல்லாம் பூட்டிச்சிவனாகும்

போய்வாதேனென்று புனிதர்விடைபெற்று
 மாதாவுமன்னோம் வாணலகுவிட்டிறங்கி
 தேவேந்திரலோகஞ் சென்றாள் குறமாது
 மைவாழ்குறத்தி வாவவர்தன்னை வில்வந்தாள்
 இந்நிராணிபம்மை பெற்றொக்கொள்ளென்றாள்
 இந்நிராணிமண்டு பெழுந்துபேய்யாடிவந்தாள்
 வாராய்குறமாதெனயே வந்தேனெனவுரைத்தாள்
 பாராய்குறத்தியம்மா பகவைப்பிகழப்பித்தாள்
 வேண்டியதெல்லாந்தருவேன் பித்தபதமாய்க்கொடுப்பேனென்னச்
 சொன்னவுடனே சொல்லுபாள் குறமாது
 குறமாதுதானும் குறிசொல்லிந்நிராணி
 ஆசனங்கள்போட்டு அடியணிந்தேட்டுவற்றார்
 குறமாதுதானும் குஞ்சிப்பிடுகொண்டருளி
 விநாயகபூசை சய்ய வெணுமென்றுதான் சொல்லி
 வேண்டியதெல்லாம் வேண்படித்தாங்குவித்து
 விநாயகனைத்தானினைந்தாள் வெள்ளிமலைகுறத்தி
 கணபதியுமங்குவா கணமாய்ப்படைத்தாள்
 உருட்டித்திரட்டியொரு உண்டையாய்தான் பிடித்து
 கவளங்கொடுக்க கணபதியும்வாங்கியுண்டார்
 சிவியடித்துச் சிரித்தாள் குறமாது
 கேள்யோயென்குறியும் கேவலமென்றென்னுதே
 எந்தன்குறிதானும் என்னவந்தப்பாது
 செங்கைவடிவேலவனைச் சிறுமைந்தக்கண்டாயே
 மூத்தமருமனந்த மூர்த்தியிநாயகன்காண்
 கந்தமருமகன்வள்ளி தானுமள்ளமாயி
 ஆறார்க்குடயீசர் அவருடையபத்தினியாள்
 பரமேஸ்வரருடைய பாவியும்நாந்தாண்டி
 நின்னுடையசின்னையினே நினைத்தபடிசொல்லுகிறேன்
 வாணலகமாளா மகன்வருவானன்றனுக்கு
 அன்புடனேளோய் ஆனகுறிதானும்
 இம்மையிலும்மறுமையிலு மென்குறிகள்தப்பாது
 ரத்தமுடிசூடி கல்லமைந்தனும்வருவாய்
 பெற்றிடுவீர் இப்போது பெருமாள் திருவருளால்
 கண்ணிறந்தபாலகஞர் கணக்கெழுத்தோன்றிறார்
 நீலகண்டர்தம்மருளார் நினைத்தபடியிடக்கும்
 வனர்த்தபகவதிறநில் மைந்தர்வந்ததோன்றிறார்
 கோவின்வயிற்றிற் குமாரன்வந்ததோன்றிறார்
 சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சிறந்தபவரணையில்
 அத்தந்தலைக்குழமை யாதித்தவாரமதிற
 புத்தகமும்புதனும் பொருத்தியபொத்துக்கடலமும்
 ஆயிரங்கிங்கிலிபர் அசைக்கொண்ணுப்புத்தகமும்

எழுத்தாணிக்பிடித்துப் பிறப்பாண்டியென்மகனே
உத்தளமாப்பென்றீரும் ஒளிநந்திருவமுதாய்ச்
சித்திரபுத்திரர்வந்து செவிக்கொர்மாமயிலை
பூலோகம் ஆளப் பிறக்கொர்பொற்கொடியே
எறுப்புக்கடையாளை தலையெல்லாமெழுதவல்லார்
புத்தகமுந்தன்னிற் புகழ்ந்தெழுதம்புண்ணியுள்
அருளுஞ்சிவனுக்கும் ஆனமகனிலிஷ்டவடிக்கும்
வகுக்கும்பிரமாவக்கும் வாழ்விக்கும்லட்சுமிக்கும்
கணக்காய்த் தானிருந்து காரியமெல்லம்பார்ப்பார்
நிப்பலபாக இருப்பாங்காண்எந்திழையே
அரன்கருவேலம் அவர்கையிலிருக்குதுகாண்
இந்நிராணிமாதே சிக்குறிபொய்யாதெனவே
இன்பத்தோடுக்குளிர்த் து இருதோளும்பூரித்து
குப்பல் குப்பலாகப் பொங்குவித்தாளேயெந்திழையாள்
அன்னேரந்தான் குறத்தி யவள்முகம்பார்த்தகைப்பாள்
உன்னுடையஅன்பு இருந்தாலுமேபாதமினி
பொன்னும்பனமும் புலியன்படைக்கிலையோ
நிறைநாழிமுகத்தை நேரோகொடுமென்றார்
மங்கையரேபோய்வாரேன் மகாதுவரமுந்தீர்த்து
மகனுடனென்பு மெழுகுமேவாழ்த்திருப்பாய்

கிருத்தம்.

உகையவள்குறிகள் சொல்லி புரைப்படிமுடியுமென்று
சுமைபுகல்விந்திராணிக்குத் தானுமேமளதைதேற்றி
அமைபவேவரத்தையிக்கு அடைவுடனான்பாற்சென்று
உமைபவள்நடந்ததெல்லா முரைத்தவனிடத்துற்றாளே

நடை.

அப்பால்நடக்க மதிசயத்தைக்கேளுமென்றார்
நாகமடைந்தையரும் நல்லகுறியென்று சொல்லி
பசுவின்வயிற்றிற் பாலக் பிறப்பதுதான்
நிச்சயமாயெண்ணி நின்னவுகளைவிட்டுவிட்டு
கொலுச்செய்யுமண்டபத்திற் கோதையும்வீற்றிருந்து
வானம்புயலோக மண்பூம்புள்ளதெல்லாம்
சிறப்பிக்கவேணுமென்று சீரானவள்ளுவனை
யழையுமென்றபோதே யழைத்தக்கேவிட்டார்கள்
பசுவயிற்றிலிப்போது பாலன்பிறக்குதென்று
எழுலோகத்திலுள்ளோ ரெல்லோருந்தாமறிப
பறைசாற்றமென்று அபக்தொடியாள் சொன்னவுடன்
வள்ளுவனுமர்போது வாகாய்பறைபறைத்தான்
தெருவிக்கொள்ளாஞ் சிறந்தவேபந்தலிட்டார்
முத்துவனைந்து முகப்பந்தலிட்டார்கள்

வயிரக்கால்காட்டி வலகவாகையாய்துணிநுத்தி
தங்கத்தாலோடுசெய்து சதிர்ப்பந்தல்போட்டார்கள்
பவளத்தால்காலும் பண்பாகத்தானிறுத்தி
விதவிதமாய்ப்பந்தல் வேடிக்கையாய்செய்து
இந்திரன்நற்சபைக்கு எதிரானதென்புறத்தில்
அன்பதுகாதம்பரப்பில் அகலமுள்ளபந்தலொன்று
தங்கத்தால்கால்கள் சதிராகத்தானிறுத்தி
வெள்ளியினாற்கால்கள் விதவிதமாய்ததுணிநுத்தி
நவரத்தத்தாலே நன்றாகத்தானழந்தி
சித்திரவிஸ்தாரமாய்ச் செய்யவேவ்வுணுமென்றான்
பத்திபத்தியாகப் பண்பாகசெய்தார்களான்
தேவாதிதேவரெல்லாஞ் சிறக்கவேவந்திருக்க
தபோதனர்களெல்லோரும் தானுமேவந்திருக்க
முனிவர்களெல்லோரு முக்கியமாய்த்நானிறுந்து
அந்தணர்களெல்லோரும் அப்படியேதானிறுக்க
சங்கீதமேளமுதற் தப்பாமல்வந்திருக்க
பட்டணத்திலுள்ள பரிசனங்கள் தானிறுக்க
வகைவகையாய்ப்பத்தி வருக்கவேணுமென்றான்
பத்திபத்தியாகப் பண்பாகச்செய்யுமென்றான்
அந்தப்படியே யடைவாகச்செய்யவற்றான்
பிள்ளைபிறந்தப் பெருமுகுர்த்தம்வந்ததென்று
எழுலோகமறிய இடிபோல்முரசுடித்து
வாருமென்றபோதே வள்ளுவனும்பறைசாற்றத்
தேவர்முனிவர் சிறக்கவேவந்தார்கள்
தபோதனர்கள்முதறிவோர் தப்பாமல்வந்தார்கள்
ரிஷிகள்முதலாக எல்லவரும்வந்தார்கள்
அந்தணர்களெல்லாம் அப்படியேவந்தார்கள்
பட்டணத்திலுள்ள பரிசனங்கள்வந்தார்கள்
கூங்குருடுசெவிமே கும்பலாய்வந்தார்கள்
அவரவருக்கெல்லா மயிராணியுப் பாது
தானங்கள்வாங்கத் தான்வந்திருந்தார்கள்
வந்தபோர்க்கெல்லாம் வடிவாசனங்கொடுத்து
திருமஞ்சனங்கள் சிறப்பாககொண்டுவந்தார்
மாணிக்கச்சங்கு வலப்புறத்தேநின்றாத
வேதப்பிராமணர்கள் வேதங்கள் தானேத
மங்கையர்கள்வந்து வழுத்திகுறவையிட
கன்னியர்களெல்லாம் காவலாய்ச்சூழ்ந்துபிறக
அங்கையறகண்ணம்மை யருநிருந்துகொடுக்க
பார்வதியம்மை பண்பாகவந்தார்களான்
பொன்னின்கலமேந்திப் புறப்பட்டாழ்முது
மன்னப்பெருமான் வருகிறஅதிசயங்கள்

சுயினுர் சிதப்பு.

ஆபிரகெங்கெயிவர் அகசக்சுமொன்னுபுத்தாமும்
பொன்னிவெழுத்தாலியுமே பொற்புக்கைகையிடித்து
காதிரிசுருண்டலும் கண்க்கபேதாவழிப்பு
அசுனாந்திருவருளால் ஆனின்யயிதுவிட்டு
பொன்னின் கலாதிற்பித்தாம்புகழ்வார்
மின்னொளிபோலே வெளிப்பட்டார் உத்தமனார்
பூமிவழிசிறக்கப் போர்வேத்தர்வந்துதித்தார்
பாவப்புண்ணியங்கள் பகிர்ந்தெழுதவந்துதித்தார்
எனெம்பிடித்து இடதுகையில்பெண்ணியும்
காதிவெரிட்ட கண்கமணிக்குண்டவனார்
காரிந்திரவாய்க்கார் கண்க்கவெண்ணியும்
எந்தவுலகி விருந்தவர்களைப்பாரும்
பிரமாவேவென்று பெருந்தவையுழியுரைத்தார்
புப்படியுஞ்சிலைவர் ஏற்றமொழியுரைத்தார்
திருவழிகைச்சொல்லத் தேவாரங்கடாது
வல்லாரகணக்கு பெழுதவென்றுநாய்கித்தார்
கமகிவாயவென்றே கன்னுமச்சித்தமுடன்
கமனாக்கதிகாரி காவெனறசத்தமாராய்
சித்திரபுத்திரசுயினுர் சிறப்புகைத்துதித்தார்
தெய்வகலையுபெண்கள் சிறக்கத்தொகையிட்டார்
பெண்களெல்லாங்கடிப் பெருந்தவையிட்டார்கள்
கன்னியர்களைல்லாந் கணக்குகையிட்டார்
பறிவெட்டுவாத்தியமும் பாரெழுந்தான்முழங்க
பூமாரிவெங்கும் பொழிக்கக்கந்தவகைல்லாம்
தேவர்அமிதந் திருச்செய்தித்தானேந்தி
சேனையுமங்கி சியனாகையாந்தான்வெடுத்தான்
இத்திராணிதானும் இளங்கோகையக்கேரம்
திருவாய்விளக்கித் தீர்த்தமுந்தானுடி
பட்டையித்திப் பசவாண்தெண்டனிட்டு
மின்னகையவாரி முகத்தேதேமுத்தமிட்டான்
அப்போதபச்சடம்பா பாச்சதவம் மேனியெல்லாம்
பாறுமுனியிரண்டிற் கார்த்தகையான்பவ்வகைக்கு
தான்பெற்றதுபோலே தாய்கையிற்சீரானுள்கான்
அப்போயொருகாதி பறிவெழுத்திருந்து
காயங்கடைசாக்குக் கண்கவெள்ளிதெல்லாம்
கட்டிபேதானும் கொடுத்தாரேகோதையற்கு
அப்போதவ்வையாரும் அங்கேதானேகவந்து
மைந்தனைக்கையாரெடுத்து மடியிடுகையத்திருந்து
வாகையாருவி வாயாச்செயிழைக்கெடுத்து
சேனையெடுத்திச் சிசுமுலையகையாற்றி

தொப்புளறுத்து ஞானவயிமுழந்தி
 ஈர்த்துவட்டி யிணையாடதான்மீபட்டி
 பஞ்சாடைக்குள்ளே பலவிலைதான்மீத்தி
 வேண்டுமபகாரம் விதம்விதமாய்கெய்கயின்பு
 தேவேந்திரன்வரவை காணொமொத்திவந்தது
 இந்திரானிதான்புலம்பி ஏங்கலுற்றான்நீயம்
 பாலகைப்பார்ப்பதற்கென் பததாவலக்கானமென்று
 அப்போசிவனாரு மங்குள்ளதேவர்களும்
 வந்தவுடனே மகனாகைத்தான்வாடபி
 தாங்கியெடுத்துத் தழுவிமுத்தந்தானமிட்டு
 கண்டான்மகன்முதத்தைக் கண்ணாழிததாலே
 உண்டானசந்தோஷ முகைக்கமுடியாது
 அந்நேரமித்திரனும் அழகுனேய நியரே
 சந்தரியாளிடத்திற் கொண்டுசெபமென்றுகொணார்
 ஆவலுடன்வந்து அரியமகனார்க்கு
 தெய்வப்பிராமனரைத் திரும்பியழைத்தார்கள்
 பிறந்தவிபரம் பிசகாமற்சேட்டவுடன்
 இந்தப்படியா யிருக்கும்தேவையிலே
 கலக்கிரகமெல்லா சயமாணநாளொன்றில்
 பேரிடவேனுமென்று பெரியதொருஇந்திரனும்
 சித்திரையின்வந்ததினற் சித்திரபுத்திரரென்றார்
 அப்படியேபேரை யழைத்தார்களென்றோம்
 சீரிட்டபாற்பசுக்கள் நிறப்பாய்க்கெடுத்தனர்கான்
 தானதருமங்கள் தாங்கெடுத்தாரநீயம்
 மகனாய்நபெற்றெறித்த யாய்த்ததேரூபசவும்
 மகனுக்குபாலமுத்தம் வாஞ்சையாய்தாங்கெடுத்து
 நிற்குமனவில் நினைவுமறத்தொருநாள்
 பாலகைகொஞ்சிற் பசுக்குளப்புபட்டவுடன்
 இந்திரானிகண்டு ஏங்கியிகப்பயந்து
 மகனைபெடுத்து மார்போடேதானனைத்த
 இந்திரானிதானும் இளம்பகைவயன்னேரம்
 கரத்தாடித்தவுடன் கண்கிலந்துதான்பசவும்
 திடமுடையபால்பசவுந் தெய்வமேகாட்சியென்றார்
 சரணஞ்சரணமையா தற்காத்துக்கொள்ளென்று
 சிவனைநினைந்து தோத்திரங்கஞ்செய்ததுவே
 அப்போசிவனும் அங்குமுள்ளதேவர்களும்
 பகைவயடித்த பாவத்தைத்தான்தெரிந்து
 இந்திரவிமானத்தை யெடுத்துக்கொண்டோடிப்போய்
 இந்தட்சணப்பகைவ இங்கேயழையுமென்றார்
 தேவர்கொண்டுவந்தார்கள் தேவ்மொழிபாள்வாசலிலே
 வந்தவுடன்அப்பசவு மகதேவரைப்போற்றி

தேரின்மேலேறிச் சிவனுரிடஞ்சேர்ந்து
 இந்நிர்க்குபுகழ்களை கொடுத்துவாழ்வந்துரைத்தீர்
 பாலையினறு கொடுத்தேன்பிவுடனே
 கொடுத்தவுடனென்னைக் கோதையாள் தானடித்தாள்
 வந்துவிட்டெனென்று வருந்தியுரைத்ததுவே
 கிடைதமழிந்து சிவனுருமேதுசொல்வார்
 உன்மகனாய்க்கே யுன்கைமுத்துகான்றதுவேன்
 ஷஞ்சரியலாமல் மனமழிந்தபில்லென்றார்
 அப்படியேநற்பகவும் ஆனந்தங்கொண்டதுவே
 இப்பால்கடக்கின்ற இயட்சனஞ்சொல்லுகிறேன்
 தேவருமிந்நிரலும் தேவியுந்தா ளினதுசொல்வார்
 பாலன்பித்தப் பதறியழுதவுடன்
 பால்முதம்வாங்கப் பகலானேதேடுமென்றார்
 பகலையிந்ததேடிப் பார்த்ததார்கொல்லோரும்
 காடெல்லாதேடித் காணோமெனவுரைத்தார்
 இந்நிராணியான இளங்கோதைநானமுதான்
 இந்நிரலுமப்போது ஏங்கியிடவாடி
 மாயையாய்வந்து மாயையாய்ப்போக்கதென்று
 மற்றமொருபாற்பகலின் பாலமுதைவைத்தனுக்கு
 குற்றம்வராதபடி கொடுத்துவளர்த்தவனே
 பாலகர்க்குத்தொட்டிலைப் பாங்காகச்சாய்ப்பார்தான்
 விரும்பியிலேயிபந்தால் வகைவகையாய்ச்செய்தார்தான்
 சித்திபுத்திரைச் சீர்கிறந்தொட்டிலிலே
 வைத்துத்தாலாட்ட மன்னவருஞ்சொன்னவுடன்
 ஆயின்பாலாட்டி யரியதொட்டில்மேற்கிடத்தி
 தொட்டிலுத்தானகைத்துச் சூழநின்றதாடியர்கள்
 இந்தகல்லதொட்டிலிலே என்மகனெனநித்திரைபோ
 தேவேந்திரன்மணியே செம்பொன்னேதானுறங்காய்
 இந்நிரனாச்செல்வங்கள் ஈடேறவந்தானே
 வானுலகம்ஆள வந்துபிறந்தானே
 மைந்தராய்வந்து மகவாகைதீர்த்தானே
 எங்கள் தாய்தீர இன்றுவந்தபாலகனே
 தோகைக்கணக்குஞ் சிறந்தபெருங்கணக்கும்
 மண்ணிற்கணக்கு மகாதேவர்தன்கணக்கும்
 விண்ணிற்கணக்கும் வினாந்தெழுதவந்தவனே
 சந்திரகுரியர்போற் சார்ந்ததிருமகனே
 ஆதிபரங்கட்டினையில் அவதரித்தபாலகனே
 துட்டர்கணக்குந் துரோகியர்க்குத்தன்கணக்கும்
 சிட்டர்கணக்குந் தெரிந்தெழுதவந்தவனே
 தேவேந்திரன்வந்ததாற் சிறிவவுயிர்செய்யும்
 நன்மைகளுந்நினைகளு நன்றியவந்தானே

சிராய்ச்செவனோடு சேருவதற்கு முன்னியை
ஆராய்ச்செவனோடு அறிவுடனெவந்தானே
ஆயின்வயிற்றில் அவதரித்தபாலகனே
எங்கள் அரும்பொருளோ யிந்திரனுக்கண்மணியோ
எங்கள் குலம்வாழ எழுந்தருளும்படியோ
இத்தப்படியாக பேற்றின்றுதலாட்டி
அந்தமகனை யரிதாய்வளர்க்குங்கால்
தாதுமார்தன்பாலைத் தாதுநகச்சொன்னார்கள்
உங்கள்முலைப்பாலை யுண்டவேகான்பிறந்தேன்
என்றறிந்துசொன்ன விளமைமுழந்தைக்கு
மந்திரதூல்வேத மகாவரிவைபுண்டாக்க
வாத்தியார்தம்மை வரவழைத்தாரன்னோம்
கிருத்தம்.

இந்திரன்புதல்வருக்கு இன்பமாயோநிவைத்த
தந்திரவாத்திமார்கள் தான் அரிவோமென்றோது
மந்திரப்புதல்வனாகும் வகைசொல்லுமென்றுகேட்ட
மந்திரபுனைசொல்லாமல் மைந்தனும்கூறசெய்தானே.

உசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இந்திரன் இந்திராணி இவர்கள்நானொ
ருமேனியும் பொழுதொருவண்ணமுமாக வளர்த்த சித்திரபுத்திரரா
னவனுக்கு வேதங்கள் அப்படியாகம் பண்ணுகின்றவேனுமென்று வா
த்தியாரையழைப்பித்துப் பட்டனமெல்லாம் அலங்காரஞ்செய்து ம
காதானம் கோதானம் வஸ்திரதானமுதலானதானங்கள்செய்து ஒம
ம்எக்கியங்கொல்லாஞ்செய்து சித்திரபுத்திரர்குவாத்தியார் அரிவோ
மென்றசொல்ல அதற்குப் பயன்சொல்லுமென்று வாத்தியாயரிடத்
திற்கேட்ட அவர்சொல்ல பேதுயில்லாமல் சித்திரபுத்திரர்தானே பய
ன்சொல்லிப் பின்னடக்கிறகாரியங்களைச் சொல்லுகிறோம்.

கடை.

விநாயகபூசை விதிவிதமாய்த்தான்முடித்து
ஆதிமுதலான அரிவியுக்கைக்கொடுத்த
அரிவோமரிவோமென் றுதரவாய்ச்சொன்னார்கள்
ஆயிரம்பார்ப்பார் அரிவோமெவனவே
அரிவென்றசொல்லுக்கு அருத்தங்களுரையுமென
அப்போதுவாத்தியார் அதன்பொருள்சொல்லாதிருக்க
நான்சொன்னபடியேனா நல்லதொருஉத்தமரே
அரிக்குப்பொருள்சொன்னால் அண்ணலியீர்எனக்குக்
குருக்களுமாவீர் குற்றயில்லைகண்மரே
எனக்குமார் அண்ணலி யீசனல்லான்வேறமுண்டோ
மேலானவங்களுக்கு வேதம்கொல்லுவுன்பான்
கிட்டியாண்வாழ்க் கேளுங்கனென்றுசொல்லி.

நன்னெறிதாலவிழ்த்து நற்பட்டிதேறி
 எசுவர ஸ்வேதத் தழைக்கவேவாவாசித்தார்
 வேரோட்டுக்குள்ளே யுலகமெலாம்வாழவென்று
 தேவர்கள்வாழ்வென்று திருவேடுவாசித்தார்
 ஸ்ரீரங்கர்வாழ்வென்று பூதலேவிவாசித்தார்
 அயனான்பால்செல்லா யானதொருபின்னமும்
 எமனாருடவேந்தன் நடுகணத்திலுள்ளவர்கான்
 சங்கரநாராயணர் தானகொடுத்தபட்டோலை
 அட்டவணைப்பட்டோலை பதுப்படிபேவாசிக்க
 வாழநியாந்தன்கணக்கு வந்துவெளிப்பட்டதுகான்
 தனதுபடியாய்நி தலைநாளிநீருமோரு
 அருதியினை யடிமைமொத்திக்கண்டிரே
 உள்முடையசெய்கையுள் உமக்கறிபப்போகாமல்
 என் னுடையபேட்டி லெழுநிலைநென்றுசொன்னார்
 என் றுகொல்லிவாத்திமா சிருக்கைபாற்போற்றிசெய்து
 ஸ்வரனார்கற்பகியோ வென்றுகொல்லித்தானிருக்க
 இவ்வார்க்கைதக்கேட்டு இத்திரனித்திராணியுடன்
 மைந்தனாயக்கே மனமகிழ்ந்துமுத்தரிட்டார்
 இப்படிபேதானம் இருக்குஞ்சிலகாளில்
 மைந்தர்பெருமான் மனமகிழ்ந்துசொல்வார்
 பூவேகசோதனைக்கு போய்வரேனென்றுரைத்தார்
 நகரம்நன்சொதனைக்கு நம்போகிரேயித்திரே
 அக்பேகிலின்வாச லருகிருக்கநாம்போனோம்
 என் னுகணக்காக விதமுடனேதான்கருட்டி
 நன்றியுடனே பறப்பட்டார்நற்கணக்கர்
 இட்டப்படியே பிஸ்வரனார்கொடுத்தார்
 கட்டளைவிட்டபடி கணக்கொழுதப்போனோமென்றார்
 அந்தக்கயில யானார்கருவேலம்
 நித்தமெழுநிலா நிலாருள்கொடுத்தார்
 பத்திரமாவென்வசத்திற் றந்ததொருபட்டோலை
 திருவேடுபென்வசத்திற் சிறப்பாகிருக்குதுகான்
 பரமனார்கொடுத்த பண்டாரபொக்கெடும்
 கொடுத்தவரிக்கொள கொற்றவுரேகண்டிரோ
 பொன்னுலகமட்பேர்வே புண்ணியரேநிரண்டர்
 நிறைந்தபுகழ்மாதாவு நீருமித்தவசிருக்க
 உங்களுக்குடையின்புற யுந்தநித்தார்க்கண்டிரோ
 அண்டரண்டரேனமட்டும் அறுவளவுத்தப்பாமல்
 எழுத்தாணிபட்டோலை பென்னையிற்றுகொடுத்தார்
 முத்திரை மேதிரமும் முன்விநிலையணித்தார்
 கண்டிரேக்குக் கனையாழிமேதிரத்தை
 இவ்வளவுதாழ்வழுக்க விருளுடவாழ்வும்

புதிதானகாரியத்தைப் போய்பார்க்கவேனுமென்று
போய்வருகின்றனா பொருத்தவிடைதாருமென
வாடவயக வருமளவுகீழிருந்தால்.
பாலனும்வந்த பலவிடைக்குமென்றுசொல்ல
அந்தப்பலனும் அரனருளாற்றான்விடைக்கும்
அப்படியேசானும் அவ்விடத்திலிருந்துவிட்டேன்
எப்படியுமென்றாயே யிங்குமங்குமாயிருப்பேன்
போகவிடைபருளும் புண்ணியரோயென்றுனாத்து
மாதாவைத்தந்தையை வணக்கியிருபாதத்தில்
புட்பமதுபோட்டுப் பணிந்தாரேபுண்ணியனார்
அருமைத்திருமகன் யன்னைபிதாதான்வாழ்த்தி
இத்திரன்வாந்தேரி லேதியேயுத்தமனார்

விருத்தம்.

சென்றனனீசுன்றன்பாற் சீர்பாதத்தெண்டனிட்டு.
நின்றனன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்து பிரில்லாவுமையாள்தானும்
வந்தனன்மகனேயென்று வாரியேழநகந்துகொண்டான்
மைந்தனும்பருவந்த வரன்முறைபயம்பலுற்றான்.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் சித்திரபுத்திர நயினரானவர் இத்திர
ன் இக்கிராணி இவர்களைவணங்கத்துடனே யனுப்பிக்கொண்டு தேரி
ன்மேலேறி சவாயி கலிலையங்கிரி வாசரான பரமேசுரனையும் பார்வதி
யம்மாடையுங்கண்டு நமஸ்காரஞ்செய்து சிந்தைகனிகூர்ந்துநிற்பார்
வதியம்மாளும் மகனைக்கட்டிவாரிமுதந்துகொண்டவுடனே சித்திரபு
த்திரநயினர் சவாயிசேட் திறும் அரமானிடத்தும் அவ்விடத்தில்
நடந்தவிருத்தாந்தமெல்லாஞ்சொல்லுகிறார்-எ-று.

நடை.

அப்பால்நடக்கும் அதிசயங்களுள்ளதெல்லாம்
செப்பமுடனானஞ் சொல்லுகிறேன்கிராக
மாதாபிதாவை மறந்திருந்தேரித்தணினாள்
ஈஸ்வரன்சொன்னயிமை பெள்ளளவுத்தப்பாமல்
தாமரைப்பூவாய் தடாகத்திற்சென்றிருந்து
ஆவிவியற்றில் அவதரித்தேனாகரவாய்
இத்திரானித்திராணி சிவந்தன்மனங்குளிர்
புத்திரனாகவெண்ணே போற்றிபேதான்வளர்த்தார்
பிறந்தவுடன்தருமம் பெருகவேசெய்திவான்
என்னையும்ம்கே லிசுந்தொருநற்பசுவை
என்னியிதித்தென்று இத்திராணிதானடித்தான்
உடனேதானப்பசுவும் எங்கேபோவந்த உலே
மற்றுமொருபசுபால் கொடுத்தெண்ணவளர்த்தார்கள்
நன்றுயவளர்த்தார்கள் நாயகியும்நாயகனும்.

இந்தப்படியா விதவரைபுநாணிநுத்தேன்
 இவடத்துச்சிந்தையினால் ஏக்கமிடவுண்டாகிப்
 போகிறேனென்றுசொல்லேன் போர்வேந்தனப்போது
 பாலவரசு பருவமுனக்கிடையென்றார்
 இவ்விடத்திற்குநா மிரக்கவேவேனுமென்றார்
 இவ்நுக்கிதி யெள்ளனவுமிக்கையென்றார்
 ஆவ்விடமென்று அவ்விடத்திற்குநாணிநுப்பேன்
 அங்குமிற்குமாக இருப்பேனெனவுரைத்து
 அவர்கள்விடைவாய்வி யடிபணிந்திருவந்தேன்
 (என்று) சித்திரபுத்திராநர் ஸூரக்கமாய்ச்சொன்னவுடன்
 பகவையிவ்வழத்துப் பாலன்வந்தான்எண்டாயே
 என்நாநுர்சொல்ல ஏற்றதொருநற்பசுவும்
 சென்றமகனார் திருமுதத்தைத்தான்மேன்று
 எழுந்தரிருகொம்பால் இரக்கித்தடையினதே
 இப்படியேதானும் இருக்கின்றவேனாயிலே
 இந்நிரனிந்திராணி இவர்க்குநிபுநேரும்
 மகனார் தான்போன வழித்தடத்தைதானேக்கி
 வந்தார்கயிலு மிவ்வதனிலேவானவர்கோன்
 அப்பார்கடக்கு மகிசயத்தைகேளுமினி
 கிவனாரிடத்தில் தேவேந்திரன்புலப்பிப்
 புத்திரானுஞ்சுத்தருவாய்ப் போனெனவுரைத்தாய்
 உரைத்தமொழிமேட்டு உமைபாசரேதுரைத்தார்
 சுத்தருவென்று சரீபாமல்கொன்னுயே
 தாயாராகே தன்பிள்ளைவந்துதென்றால்
 பேபாஉனக்கினித்தான் பேசக்கணக்குமுண்டோ
 பித்தரைப்போலே பிதற்றுகுய்நீதானும்
 நாட்டுக்கணக்கும் நமனார்பெருக்கணக்கும்
 நன்மைபுத்தன்மையும் நடுவெழுதவேனுமென்று
 எமதருமாதன்னிடத்தி லிருந்துகணக்கெழுத
 வேனுமென்றுசொல்லி யிருப்பிபேநாமழைத்தோம்
 எங்கிருந்தாலென்ன ஏற்றதொருஇந்திராரே
 போம்பிள்ளையென்றுரைக்கப் போனாரேஇந்திரரும்
 ஈஸ்வரனார்தாமும் பேற்றதொருபுத்திரரை
 இப்போதநீயும் இயமஜடவாசலுக்குச்
 சித்தார்த்தஞ் செய்புமுறைப்படியே
 அத்தார்த்தாக்கணக்கும் அடவாபெழுதுமென்றார்
 இப்படியேதானும் இயமஜடவாசலுக்கு
 உயிபன்உபத்திரத்தார் களறிகன்தான்மிருந்து
 அவைபக்குமுண்டாகு மானதாஸிப்போது
 எல்லாக்கணக்கு மிப்பாசரதானெழுத
 சித்திரபுத்திரரைச் சிதப்பாசருள்ளன்என்

என்று நமனுக்குச் சிவஞானசுத்தபின்பு
 நன்றாக நன்றாக நமஸ்கரித்து அன்னோம்
 இருபேருமொன்றாகியே பிறந்தபிடைதான் வாங்கி
 நின்றபொழுதே பிர்மா மிமலர் அருளாலே
 இருபேரும் வாழவென்று ஏற்றபிடை கொடுத்தது
 சுட்டகருவுட்டே கனத்தரண்டஞ்ஞாலமுடன்
 குத்திடுங்கோல்கொடுத்துக் கோலக்கடாவளித்து
 இவ்வளவுத்தாண்டுகொடுத்து ஏற்றபிரயம்வும்
 வாராய்சிவனுக்கு வழியடிமைசெய்வார் மேல்
 சிவனைநினைத்துத் திருந்நொண்டிசெய்வார்பேல்
 தவத்தையினைத்துத் தான்புகைசெய்வார்பேல்
 தருமங்கள்செய்வார்பேல் சற்றமேசொல்லாயல்
 புத்திகளுஞ்சொல்லி போகவிடைகொடுக்க
 கருங்கடாமேலேறிதான் கள்ளனைத்தானும்வைத்து
 வலக்கடாமேலேறி வாராய்சிவனும்
 சித்திரபுத்திராபிஞ்சு சீலாகத்தேறேறி
 நல்லமுரசின்வம் நன்றாய்ப்புறங்கொ
 இருபேருமொன்றாகியே சித்திரலோகம்புருத்தார்
 இருபேருந்தங்கள் இசையவேதாட்பளி
 பாரிதூள்ளோர்தண்டணக்கைப் பார்த்தார்புளப்போது
 சிவகுருவேயென்று திருநீணியாதார்
 காராயணவென்று மாமமணியாதார்
 பெற்றதாய்தந்தையைப் பேணுதபாயிபர்கள்
 மண்ணிலிருந்து வழங்கோஞ்செய்தவர்கள்
 அம்பலத்திலின்று அடியாபஞ்சொன்னவர்கள்
 ஊரார்உடமைக்குப் பேராண்டொண்டவர்கள்
 கல்லாக்கடார் கணக்குப்படியாதோர்
 சிவனைவணங்காதார் திருக்கோயில்குழாதார்
 அபனைவணங்காதார் ஆலயத்தைமேவாதார்
 பிச்சைச்சுவந்தவரைப் பிக்குவாவென்பார்கள்
 கன்றுவருந்தக் கறந்தபாலுண்டவர்கள்
 சுற்றங்கொதிக்கச் சுற்றந்தபாலுண்டவர்கள்
 பொட்டநாழிமறக்கால் போட்டளந்தபாயிபர்கள்
 பிள்ளையழித்துப் பேதமுரச்சொன்னவர்கள்
 உள்ளபொருளை இல்லையென்றேயுரைத்தவர்கள்
 தூவழிக்குத் துணைவாரோமென்றசொல்லி
 ஆருமில்லாக்காட்டில் அடித்துப்பறித்தவர்கள்
 குளிச்சிலென்றிக் குளித்திடும்பொல்லாதார்
 கொண்டவனையாவருந்த கூத்தியார்கள்தன்னைவைத்தே
 மாதாபிதாவருந்த வயிருவளர்த்திடுவார்
 இட்டுண்டுவாழாதார் ஏற்றவர்க்குமிக்கையென்பார்

நீதிசிற்பினைழக்கையில் நின்றமெள்ளதேட்டவர்கள்
சாவந்திபார்க்கெய்யுஞ் சண்டாளபாதகர்கள்
கொண்டகணவனுக்கு ஸ்திரீப்பதித்துசெய்யாதாள்
தீர்ப்படிவாக்கென்ற விநிதொழிற்செய்வோரையெல்லாம்
செய்யமுடவல்ல செத்தழலிற்றான்போட்டு
பார்க்குதலிதி பதாசைவான்பிடித்து
காடுகளில்செய்துவிட்டு காடுநிலத்தாடிவிட்டு
உத்திரதலையிலே யோங்கிமுடியபதிந்து
அச்சப்படக்கண்ணில் அழைதலையிறத்தி
கைவிரைநிலம்பிச்சுட்டாய்க் கட்டியிருகாஷ்டின்னி
மார்வைத்துபித்து மறுகருபரவ
காடுகளில் கொண்டுகிழிப்பேற்றி
அழைநாடுபயன்குறியில் அடைவாய்க்காட்டிவிட்டு
பாசாதலிதிபோட்டுப் பத்தையிறத்திறத்திப்ப
பெறுகெழுமுடிவெ லெட்டியிப்பாட்டிமுத்து
காடுகளில்வழிபாதை கரைத்ததிலேநாடுமுருக்கி
முருகுநிலைவழியில் முகங்கொம்போட்டிமுத்து
பள்ளமெட்டென்று பாராத்திறுவிமுத்து
நிலைவழியெல்லாம் எழாநகரத்தில்
நிலைவழியெல்லாம் தானெழுதிக்கொண்டார்காண்
நிலைவழியெல்லாம் நடுக்கலேசொன்னவரை
கொண்டகணவனுக்கு கொடுமுருக்கிசெய்தவரை
அத்தனார்கொண்டகை யடித்தப்பதித்தவரை
பத்திரியாத்தனையிப் பதறவேசொன்னவரை
விட்டுவிடாக விவரமாய்க்காடுமுது
அழைத்திவிட்டு மறுகிநிலைத்தார்கள்
பெற்றதாய்க்கொத்தக களவுசெய்யும்பேதையரை
அழைத்தஅழைத்திசுத்தாத அரும்பாவிபானவரை
குத்துமுறுவல்கை பொறுத்தவையாக்கொத்தவரை
வாசற்படிநடக்கும் வழிசுத்திசெய்யவரை
எக்கப்பதார்த்தமும் ஏற்றிசுத்திசெய்யவரை
கண்டபோசென்றுசொல்லி காணாமலென்றுசொல்லி
குண்டினிகள்கொல்லி கொடுப்பாவிபானவரை
பெறுறக்கஞ்செய்யும் பாசிகள் தங்கியாயும்
காடுத்திலேயெழுத்த கடுயோன்தானெழுதி
கள்ளுகொடு கடுகதத்துக்கினைதே
குண்டினிகள்கொல்லி குறுகின்தான்பேசி
சண்டலிட்டுமுன்னே சாலங்கன்சொல்வரை
சண்டலிதானுமல் கள்ளியவள்ளியிவிட்டுத்
நித்தமுமாடித் திருகாணும்பார்த்தவரைப்
பததாயிருக்கப் பசியாற்றிக்கொண்டவரை

அவர்களைப்போல அனுகூலத்துக்குத்தப்பாமல்
 செய்வென்றநல்லணங்குச் சேரவேதானெழுதி
 செட்டி கள்விதிபிலே கிறப்பாகவந்தார்தான்
 அவர்களெல்லாமல்கே ரடிபணிந்துவாய்ப்புதத்து
 கில்லாச்சுரத்தை விசேச்சரக்காய்விற்றிலேவாம்
 செல்லப்பணத்தை செலுத்துவோங்கண்டிரே
 எல்லாப்பிஷாற்பும் பொறுத்தருளுமென்றுசொல்ல
 அவர்களுக்குச்சொல்லி யமைத்தபடிதானெழுதி
 வெள்ளாளரெல்லாம் வேண்டியதெல்லாம்படைத்தும்
 தெல்லுகளைநாங்கன் உலர்த்தாமல்விட்டிடுவேம்
 கள்ளமரக்கரநாழி கலந்துமிகலிற்றிடுவோம்
 என்றுசொல்லியெங்கள் குற்றம்பொறுமெனவே
 இவர்களுக்குத்தக்க ஏற்றபடிதானெழுதி
 பட்டமார்விதிபிலே வந்தார்பரிவுடனே
 பட்டமார்வந்து பணிநதுமிகத்தொழுது
 குளிக்காமல்சேவிப்போம் கோலியுப்பூசிப்போம்
 பால்தயிருட்டுநெய்யும் பசித்தெடுத்துசாட்டிடுவோம்
 ஏறுதமாதனை வேற்றிடுவோமென்றுசொல்ல
 இவர்களுக்குமங்கே ஏற்றபடிதானெழுதி
 அந்தத்தச்சாதிதெரு அடைவாகத்தான்பார்த்து
 அவரவர்கள்செய்யும்வகை பதிர்க்கவேதானெழுதி
 பரவுபண்ணியங்கள் பருந்துமேதானெழுதி
 புண்ணியஞ்செய்வோற்கு புதுமைகள்செய்யுமென்றார்
 புண்ணியஞ்செய்வோரைப் புதுமையாபெடுத்தெழுதி
 பசிமாமலன்னம் பாங்குடனேகொடுத்தவரை
 இடுக்கழுடனே ஏமாறியந்தவற்கு
 உடுத்தப்புடவை யுகத்தளித்தோர்தங்கையும
 பிச்சையுமிட்டுப் பெரியவிடங்கொடுத்து
 மகேசரபூசைக்கு மடங்கட்டிவைத்தவரை
 சாலைமரமுஞ் சத்திரமும்வைத்தவரை
 சிவபூசைதவபூசை குருபூசைசெய்வோரை
 நான்குதிசைளிக்க நந்தவனம்வைத்தவரை
 ஆடையங்கள்சட்டி யன்னமிகக்கொடுப்போரை
 இடித்தபழங்கோயி லெடுத்தப்புதப்பித்தவரை
 தாசத்துக்காநல்ல தண்ணீர்கொடுத்தவரை
 பொரித்தவயிர்தனக்கும் போகநீர்விட்டவரை
 இராக்காஸப்பட்டினிறை விதமாகத்தீர்த்தவரை
 அந்தனார்க்கு அக்ராரம் அடுக்கக்கொய்ச்செய்தவரை
 பஞ்சம்வருங்காலம் பருத்தன்னமிட்டவரை
 பெரியோர்தன் தங்கையும பேணிநடந்தவரை
 விருந்துகள் வந்தால வேறுவைத்துவுண்ணாள்

னைத் தவநையில் வஞ்சகங்கள் செய்பவரை
 பெய்யிளக்குமாயினக்கு நேபமாய்ச்செய்தவரை
 மாதானம் கோதானம் வஸ்திரதானமுதலாய்
 தானங்கனெல்லாம் தயவாகச்செய்தவரை
 வழங்குபொருஞ்சொல்லாமல் மன்னருடன்சேர்ந்தவரை
 விவிலைவணங்கிச் சிவபூசைசெய்தவரை
 செருப்புக்குடைமுதலாய்ச் சிறத்திராமணர்க்குத்
 கோடைகாலத்தில் கொடுத்தன்னமிட்டவரை
 பிள்ளைபால்வார்த்தோரைப் பிணிக்குமருத்தளித்தோரை
 அநிவிபரதேசியருக் கன்னமிட்டுண்டவரை
 குரியகையெங்களுக் தோத்திரங்கள்செய்வோரை
 பவுரணையில்நல்லிரதம் பத்தியாயிருந்தோரை
 பத்தாபிந்மேலாகை பண்பாகவைத்தவரை
 குருகையுமறவாரைக் கொலைகளவுசெய்யாரை
 உகாவலிடசொல்லிக் கட்டாய்கடத்தினரை
 ஸ்ரதுதூய்கள்தனி லணைகட்டிவைத்தவரை
 வழிப்பறிபாயல் வாகாகக்காதோரை
 கன்றுக்குப்பால்சூடிக்குமட்டுக் கருத்தாகலிட்டவரை
 தருமங்கள்செய்வோரைத் தப்பாமலெழுதிவைத்தேன்
 ஓளிபுமறைத்தவர்க்கு ஊன்றுகோல்தான்கொடுப்போர்
 காய்த்ததல்கெண்டெனப் கட்டாகத்தானளிப்போர்
 ஸுவைவணங்கி யனாதினமுக்காந்தொழுவுவர்
 விதாயக்பூசை விருப்பமாய்ச்செய்தவர்கள்
 பள்ளிக்கடங்கட்டிப் பாக்காகவாத்தியர்க்குச்
 சம்பளமுற்பணமும் தான்கொடுத்தோத்தங்கனையும்
 கந்தலையென்னுளுங் கருதித்தொழுதினீவோர்
 மாதாபிதாவை மெழ்த்துவித்தந்தொழுவுவர்
 வேதங்களாகமங்கள் கிதிப்படிவேதானடப்போர்
 குருகன்நிசெய்கன்றி குறைபாமற்றானடப்போர்
 விஷங்கள்தனைமீன் விருப்பமாய்ச்செய்தனரும்
 வண்ணாபநாதிதன்குலி மெழ்த்தேதன்ன்கொடுத்தோர்
 தருமங்கள்செய்வோரைத் தப்பாமற்றெழுதி
 இப்படிக்கேர்த்த இயல்புடையபுண்ணியரைச்
 செய்பமுடனறிந்து செத்தபிழைபொறுத்து
 தப்பாமலீசரனார் தன் னடியிற்றாஞ்சேர்ந்து
 வைகுண்டலோகத்தும் வகையுடனேதான்சேர்த்து
 அந்தவுலகத்தி ஸ்மரங்கோப்போலிருக்க
 புண்ணியஞ்செய்தவர்கள் போதவேதானிருக்கக்
 கவிகக்குபடபுரத்திற் கனவனமுழுண்டாகி

பூங்காவனத்திற் புட்பங்களுண்டாக்
 யங்குனி னுஞ்செய்து லலாம் கண்டகையுடைய
 ளப்போதுஞ்செய்து லுட்பவழிப்புகைக்கைய
 பணிவிடங்கள் லுட்பவழி பாக்கைவுக்கிப்பணி
 அவ்விடத்திலேயிருக்க அன்பாகவெசையத
 ளைகுண்டலேயுந் தம் வாழ்ந்திருக்கதானெழுதி
 பாவியர்க்குதம் தப்பப் பண்ணெழுதுகிறார்
 அட்டைக்குழியை அழகுபுழுக்குழியும்
 திருமி லைகையுந் தன் லேறுகச்செய்தார்தான்
 மிருகங்கள் வாழ்குழிகள் லேறுகச்செய்தார்தான்
 அகில்கிடங்கு லுட்ப யதிலேயனல்வளர்த்தி
 முன்னுபனங்கையு யோசமாய்ச்செய்தார்தான்
 தூற்பாலம்மயிர்தான் தூதனமாய்ச்செய்தார்தான்
 காடுங்கறடுக் கன்னுமிடவுண்டாகி
 சற்றுநிழலில்லாமல் தருக்கவேசெய்தார்தான்
 நாகக்குழியும் நய்கடுக்கச்செய்துவைத்தார்
 மெத்தவேயுண்டாகி லிபரிசையாய் ஆபுதமும்
 ஆபிரங்கிக்கிலிய அசைக்கவொன்னுச்செக்குகனும்
 இரும்புக்கு னுண்கைச்சி யேற்றபறநிலத்தி
 செப்புத்து னுண்கைச்சி சேரவதானிறத்தி
 இருப்புமுக்கால்வளை எந்நீரக்ச்சிவவத்தார்
 செவிகளுக்குநாசஞ் சேரவேயுண்டாகி
 உச்சிமுத்தல யுள்ளய்கால்வரைக்கும்
 வகைவகைபரயானி வரிந யாய்ச்தானடித்த
 தொறண்டி வகைகள் தோற்றமி லுண்டாகி
 இந்தவடைப்படிய எள்ளவுந்தப்பாமல்
 பாவபுண்ணியந் துக்குப் பருந்தவகைசெய்தபின்பு
 இந்நிரனிந்நிரானி யிவர்கள் பாற்போகறுற்றார்
 அப்பால்நடக்கு மதிசபங்களுள்ளதெல்லாம்
 செப்பமுடனேயு னுஞ் சொல்லுகிறேன்கேளுமென்றார்
 மாதாபின் தன்னை நகே வந்தார்ப்பருங்கணத்தர்
 எமதருமராசனு மிப்பலாகவாங்கிருக்கார்
 தன்னைபரவணங்கித் தாயார்தம்பாதமதில்
 நமஸ்கரித்ததன்னை நன்றாகவ்வாழ்வாய்
 என்றுசொல்லியுத்தமரை இந்நகையாற்றுகெடுத்து
 கன்னல்மொழியான் கண்கா லுமுத்தயிட்டான்
 முத்தமிட்டபோது முன்னி லுத்தாய்தான்
 எண்ணெய்ப்பல லுத்தெய்தவகைகாண்போட்டு
 பொற்கண்ணி லுத்தெய்தவகைகாண்போட்டு
 எண்ணெய்காப்புச்செய்ய எழுத்தருவா லுத்தெய்தார்

என்னைக்காப்பிட்டபின்பு ஏற்றதலைதான் கொதி
நீர்த்தமுமாடித் திருநீறுந்தாளணிந்து
சிவனைத்தொழுது சிவபூசைதான்முடித்து
வேதப்பிராமணர்க்கு வேண்டியதானவர்கொடுத்து
அதிதிபரதேசிபர்க்கு அன்னமிகக்கொடுத்து
மகேசரபூசையை வன்மையுடன்செய்தபின்பு
ஆபரணமுள்ளதெல்லாம் அழகுறையத்தகாப்பூண்டு
புட்பாதிசெல்லாம் போதவேதான்முடித்து
போசனச்சாலைக்குப் போயிருந்தாருத்தமனார்
நாடாரும்இந்நிரரும் நாகமடைந்தையரும்
தலைவாழையிலையறுத்து தவச்சத்தகடமுத்தி
பூமிதனில்வைத்து பொன்னின்மூக்காலிவைத்து
மானிக்கவட்டிலை வைத்தார்கள்முன்பாக
கைக்குநீர்வார்த்துக் கழிவகைகளுள்ளதெல்லாம்
சுற்றுக்கறிகளெல்லாம் சேரவேதான்படைத்து
தும்பைப்பூப்போலமுது சொரிந்துநறுநெய்வார்த்து
தம்பியரையுண்ணென்று தடவினார்முதுகதனை
அப்போதுஉத்தமனார் அவர்கள்முகக்கேக்கி
உன்யிட்டிலேயமுது உன்பமேயாமாநில்
உன்வயிற்றில்வந்து பிறப்பேய்க்கான்மாதாவே
பென்றபொழுதில் இயல்பானமாதையும்
நின்றுபரகமித்து நெடுமுகச்சத்தானெறிந்து
அகமகிழ்ச்சந்ததிதான் அறியாதபாலியன்று
காதல்யிகயில்லாத கன்னியிருந்ததென்னவென்று
போதமயங்கியே போய்சேர்ந்தாள்பஞ்சகணியில்
மாதாமயங்கியபின் மைந்தரெழுந்திருந்து
உண்ணவேதாருமென உவந்துநிற்கஅப்போது
தண்ணீர்குடித்தவுடன் தாகந்தெளிந்தார்போல்
கைதொழுதுபாலகளைக் கட்டி யெடுத்தணைத்து
மைகிழிபாள்தானும் மடியிலெடுத்தவைலுத்து
வருக்கைப்பலாச்சகையு மற்றுமுள்ளநற்கனியும்
சர்க்கரைகற்சீனி தாரணியுள்ளதெல்லாம்
திரட்டுப்பாலத்தனையுஞ் சிறக்கவேதன்படைக்கப்
பாங்குடனேயுத்தமனார் பரிந்தமுதுசெய்யலுற்றார்
கைகழுவிச்சத்திபன்னிக் கனகமணிபாசனத்தில்
அடைக்காய்மவெள்ளியும் ஆனபரிமுகங்கள்
சிறப்பாகத்தான்கொடுத்துச் சிரகதமகிழ்த்தங்குரைப்பார்
இயமலோகக்கணக்கு எழுதவேபோவாய்நீ
அற்பமாங்குற்றங்கள் அக்கணகமெல்லமுதாமல்
சொற்பமாங்குற்றமதைத் தொகைபடுத்தாமற்செய்க

எழுதிமுடித்திரிவாய் என்மகனேயென்று சொல்ல
 எதுகுற்றஞ்சொன்னா என்னுடையமாதாவே
 தலைவாழையிலேயுந்துத் தானெனக்குப்போட்டதுவும்
 குற்றமென்றுபட்டேடோலை கொண்டேடினமாதாவே
 யென்றுசொல்லிப்பேசி விருக்கிறாயன்னேராம்
 யெமதர்மராசு னியல்பாகத்தானையுந்து
 அந்தமொழிகேட்டு அயன்நம்பலகாரம்
 மைந்தர்வருமாள் மானியையினுட்புருந்து
 போகவிடைதருமென்று பொருந்தவதாமுரைத்தார்
 வந்துதொழுத மகனாரத்தாய்பார்த்து
 வாரியெடுத்து மார்பாட்டதானேந்தத்
 இந்திரனுடனே சிந்திராணிமனப்பெழித்து
 தருமாசுனித்திற முனிமாருவார்த்தைசொல்வார்
 புத்திரபின்பருவார் போமும்பெனவுரைத்தார்
 அந்தப்படிதரும ராசனும்போக்குற்றான்
 போனாய்மதருமர் பூவுலகெறிக்கையுடன்
 அப்பால்நடக்கிற அநிசயத்தைக்கேளுங்கள்
 மிருகண்டன்நற்கதை யெய்யாகச்சொல்லுமிதேன்
 வருந்தியிருகண்டன் மகனுமேவேனுமென்று
 பாதாளநதான்றவெட்டிப் பதிவாய்நல்லார்த்த
 வோமருண்டமத்திலே யுயர்ந்தாம்பங்காட்டியந்தக்
 கம்பத்திலேறி கால்கிலைத்தானூன்றி
 வேதங்கள் அக்கினி மேலேபடர்ந்தெரிய
 ஈசனேபிள்ளையரு ளென்றேதவமிருந்தார்
 தண்ணிரருந்தாமற் சருகுப்பொசியாமல்
 இருந்தான் தவசு ஈரான்டோடெட்டிடனே
 வருந்தித்தவசிருந்தான் மன்னிமிருகண்டன்
 அந்தத்தவத்தருமை யானருந்தாமறிந்து
 தவசிவடிவாகத் தானெழுந்தார்சங்காரும்
 அப்போதுஉமைபவளு மப்படியேதானும்வந்தான்
 இருபேருந்தவசியா யேகிறுந்தவத்தருகே
 மிருகண்டன்செய்தவத்தை மெய்யாகக்கண்டார்கான்
 அப்போயிருகண்டன் அரனுரைத்தான்தொழுது

யிருத்தம்.

அப்பனேபோற்றிபோற்றி யறம்வளர்த்தவனேபோற்றி
 செய்னேபோற்றி போற்றி திருக்கடிகாசாபோற்றி
 ஸ்பயவேதவசியாகப் பார்தனிலுதித்தாய்போற்றி
 புப்பவேயடியேற்கன்பா யொருமைத்தனருள்வாய்போற்றி.
 நடை. என்றமொழிகேட்டு இருவருமனமமிழந்து
 சிந்தையுடனே திருவாக்குத்தானுரைப்பார்.

வராய்மிருகண்டா மதலையதாந்தருவோம்
 சீராக்விவயச தீர்க்காயுதாதிமுதல்
 கல்வியறியில்லாமற் கடைஞம் பொலிப்பாய்
 அல்லதகல்வி நிவுடை மருந்தான்
 பதினாறுவயதானிற் பறிக்கெயிதநிமிச
 ஐனநிஞலந்த வகைதனிப்பா பிடுகினை
 எந்தவகையா யிருக்கேதனாய்க்கொள்
 அப்பிராயிருகண்டாள் அராயுதாதிமுதல்
 தவத்தினில்மிக்கோதாந்த தகருவல் மயிர்கோயெனது
 தெண்டனிட்டபேத நிஞ்ஞ சிவகையா
 அம்மையுமையவனும் அராயுதாதிமுதல்
 இடபமநிலேறி மீயலுலகையிடுதலில்
 மிருகண்டாறு மிக்கத்தவமுடிதல்
 கலம்பொலேதானிருந்து கன்று வந்தகடிலே
 வந்துபிறந்தான் மரவாய்மயர்க்கொண்ட
 சர்வகிரபுராண்டெல்லாம் சகலம் தீர்த்தபடித்து
 வேதங்களைநிமிசக் கிஞ்ஞலந்தான்
 அப்பாண்டக்ஞ மதிசயத்தைநிஞ்ஞமி
 விலவந்தானி யிருப்பமுடந்த கிஞ்ஞ
 மந்தாரைப்பிச்சி மருத்தமுதல்
 சென்பகர மல்லிகையுஞ் சேந்தஅழகியடன்
 புஷ்பவகைகளெல்லாம் பேதலிதானெடுத்த
 தீர்த்தங்களாடித் திருநீழந்தானெனின
 கண்டியனின்கைகெழுந்தகை சமுத்திரைசாமையு
 கிவனைத் தாமுத கிவபூதசெய்யுந்நான்
 அல்லும்பகலும் அரைநாழிகையிவாய்
 அந்தமுடன் கிவனை யன்பாபப்பூதசெய்தான்
 தோத்திரங்கொண்டான் தலவகைகொல்லுந்நான்

விருத்தம்.

அண்டர்க்ககரியாய்போற்றி யடிவங்க்கெனியாய்போற்றி
 வண்டமிழப்பாண்டகாயி னாழபாண்டகாய்ப்போற்றி
 கண்டவர்க்கெனியமெனிக் கட்டிபென்சென்னிமீதில்
 முண்டகத்திருத்தாண்டைத் தழுந்தனைபோற்றிபோற்றி
 வேதாயகனேபோற்றி கண்ணலந்தலைபோற்றி
 மாதொருபாகபோற்றி மறசம்பக்கன்மாயப்
 பேதகஞ்செய்வாய்போற்றி பிஞ்ஞகா போற்றியாச்செப்
 பாக்கெனத்தந்திக்குய் மரபாபோற்றிபோற்றி
 கண்ட இப்படித்தோத்திரங்கல் இப்படியிசுப்பனினு
 பமுதுகளைவாய் பாடனைவெக்த லவாய்
 தீர்த்தப்படிபே விருத்தமுதலவாயில்

ஆண்பெதினறம் யாச்சுதேயர்வ்வார்க்கு
 அப்போதுயமதன்மர் அருவிவின்றதுதுவரை
 மார்க்கண்ட மாமுனிகு வலதுபதினறுச்சு
 மர்க்கண்டன்மனை வலதுபதினறுச்சு
 அந்தமொழிகேட்டு ஆண்பெருந்தாதுவர்கள்
 செவ்வழைத்தேடிச் சித்திரத்தில்தந்தார்
 அப்போதுமார்க்கண்டன் ஆண்பெருந்தாதுவர்கள்
 சித்திரமார்க்கண்டனையு நீர்வாருமென்றுரைத்தார்
 அப்போதுதுரைத்தான் அன்பாசத்தான்பார்த்து
 நீங்களுமயாரென்று பெருந்துரைத்தாரநேரம்
 இயமதருமராசன் இயல்துதர்நாக்கமெல்லாம்
 எங்களரசுறும்மை யினிகையாய்த் தனழைத்தான்
 எங்கள்வயசு மொருபதிட றுச்சுதென்று
 வந்தோமுமையழைக்க வாருமென்றுதுதுரைக்க
 மார்க்கண்டனாரு மனம்நிற்காதேயுரைப்பார்
 தாரகொன்றாருமின்ற சங்கரனாததானினைந்து
 வந்ததொருதுதுவையே வார்த்தையொன்றுதே. றுங்கள்
 அந்தமுடனுங்களை யழைத்துவரச்சொன்னவனும்
 முந்திரிருந்தவனே முறைசெய்யவந்தவனே
 எந்தயியம னெனையழைக்கச்சொன்னவன்காண்
 என்றபொழுதில் பெருந்தாதேங்கிநிறே
 இவருயிரைத்தான்பிடிக்க இசையாதென்றேடிவந்து
 எமதருமராசன்பா லிசைக்கிறுந்துதுவர்கள்
 மார்க்கண்டனனை வரவழைக்கச்சொன்னீரே
 அவன்சொன்னவார்த்தை யடிபெண்டரைக்கிறும்
 முந்திரிருந்தவனே முறைசெய்யவந்தவனே
 உங்களியமன் ஒளித்தோடிப்போவான்காண்
 வந்தபடியே வழிபார்த்துஒடுமென்றார்
 உடனேபயந்து ஒடிவந்தோமென்றனரே
 அந்தமொழிகேட்டு அப்போதுயமதன்மர்
 கோபித்துகண்கிலந்து கூற்றுவனுமநேரம்

சிகுத்தம்:

அரியுமயனுந்தெரியாத அரினனோக்கித்தவம்பண்ணிப்
 பிரியமுடனேயிருகண்டன் பெற்றபிள்ளையுயிர்சோர
 எரியுக்குஞ்சியுன்கற்ற னெடுத்தார்க்குலத்துடன்பாசம்
 விரியுக்கடக்குமுலகமெல்லாம் வெற்றிபிறக்கத்தோன்றினனே.
 தெரியுக்கடற்போற்போபமுண்ட கேளெயெல்லாப்புகடகுழக்
 சரியுமலைபோல்செம்மைபோல் கடுகநடந்தான்வழியின்மேற

பெரிவகடாமின் மீதறிப் பிறைபோல்வளர்ந்தவயிறுகளும்
சரியும்மிளக்கென்சுடர்போல இரண்டுபிறியும்பொறிசிறை.

வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் மார்க்கண்டனுக்கு வபசபதினாளுள்
வுடனே தூதர்களை யனுப்பிக் கூட்டிவரச் சொல்ல மார்க்கண்டனின்
வன் சுவாமி கயிலையம்பிவாசர் நிகழவைபத் தியானித்துக்கொண்
டுவந்த தூதரை கிராகரித்து எமதன்மராசனாயுஞ் சட்டைப்பண்ணா
ம் சொன்னசெய்தியைத் தூதரானவர் தருமராசாவினிடத்திற் போ
யறியிக்கத் தருமராசன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு கண்களிரண்டு நெ
ருப்புப்பொறி பறந்தத்தக்கதாக அண்டங்கள் மலைகளெல்லா நடுநடு
ங்கத்தக்கதாக நெயர்சொல்லாய் வெகுண்டோடத்தக்கதாகவயிரமு
டிதரித்தும் புசம் விரண்டிலும் ஆயிரங்காலங்கள் தூக்கப்பட்டாநின்ற
உடைவாளும சரியாயுட்கடி ஆயுதவரிசைகளிற் சிலஆயுதமும் இ
டுப்புகளில வசூர்த்து கட்டிப் பாசாகயிறுத் தண்டாயுதமெடுத்தன ஒரு
ங்கடாகின்பேரி லேறிக்கொண்டு வெற்றிச்சங்குதி வீரமுரசுரைத்து
இருபுறமுஞ் சேனைதளங்கள் சூழ்ந்துவர ஆயிரங்காலங்கள் ஆயுத
பாணிகளுடன வரவும் ஒரொருகொம்பு இரண்டுநாழிகைப் பரப்பு
நீளம் வளர்ந்துநிற்கப்பட்டாநின்ற கருங்கடாலானது இரண்டாயிர
ம்வரவும் மீசைகள் படபடவென்று துடிக்கத்தக்கதாகவும் அண்ட
புயவங்கொல்லாம் அதிபத்தக்கதாகவும் வலதுதுடைதட்டி மார்க்க
ண்டனைத் தேடப்பெறப்பட்டான்.

நடை.

வாரார்மதன்மர் மார்க்கண்டர்தனைத்தேடி
இமமதன்மன் அங்குவரும் இரைச்சல்மிக்ககேட்டு
மார்க்கண்டன் தானு மனதுமிக்கடுகி
என்செய்வோமென்று ஈஸ்வரரைத்தானினைத்து
தஞ்சமென்றுசொல்லிச் சரணம்பணிப்பவற்றான்

விருத்தம்.

கண்டான்பாலன்காலையுங் கண்ணீர்மிதத்துப் பி
அண்டர் பெருமான்றனைப்பார்த்தே யடியேன்செப்தகுற்றங்க
ளுண்டாலுறுமபொறுத்தருள்வா புற்றகாலவென்னுயிரைக்
கொண்டேயின்றுபோகாமற் கோவேகாத்துக்கொள்வாயே
என்றேயிரங்கிமார்க்கண்டன் இறையவன்பாதமலர்போற்றி
நின்றேதொழுதுகும்பிட்டு நெடுமூச்செறிந்துநின்றவனும்
நன்றேயுனதுபத்தியினி நமனுமுனைப்பற்றிடிவ்லானுஞ்
சென்றேதெயிலுப்போம்மார்க்கண்டா தெரிவாயென்றேசொல்லி.
அஞ்சாதனைகங்காதத்திவோ மானமுகன்தன்னுனை
துஞ்சாதேநிவ்லனுடனே சொல்லாலொன்றும்பேசாதே
மஞ்சார்பொழிக்குமுலகதிர மதிபாதுன்மேல்வருவானேன்
நஞ்சார்குள்வான்மழுவாலே நமனைக்கொல்வோமெனச்சொல்ல.

கோலஞ்செய்துமலர்நூலிக் குறித்துன்பாதம்வணங்கிடுவேன்
ஆலமுண்டியிடற்றாசை அடியோலெஞ்சும்வலங்காமற்
ஞலபாகந்தன்னுடைய கற்றிலின்றா கணுநிறைக்
காலகொண்டிபொகாபற் கைத்துக்கொள்வாய்கொள்வாயே.

அத்தனேபோற்றிப்போற்றி அடியலர்க்கெளிபாய்போற்றி
பித்தனேபோற்றிப்போற்றி பிறைமுடித்தாடியோற்றி
சித்தனேபோற்றிப்போற்றி நிருமலாபோற்றிப்போற்றி
யுற்றதோர்க்கத்தன்வந்தா னுதைதனுட்கொல்லுவாயே.

அடிப்பொருளாயகிடலா யனுவுக்குறுவாயாவருக்கு
நீதிப்பரையுயிர்க்குணைய சிவையுமடியார்க்கெளியாயுய்ச்
சோதிவடியுய்ச்சடரானியாய்த் தோன்றுகிப்பனேமாமறவி
மோதிப்பாசுமெறியவந்தான் முழுதரையுன்னடைக்கலமே.

வசனம். இப்படி மார்க்கண்டன் தீரத்திரம் பன்னுவதைத்
கேட்டு எமதருமாஜன் சொல்லுகிறான்.

விருத்தம்.

வாடாடுவொய்மார்க்கண்டா மறந்தாலுங்கிடுவேனே
ஒடார்காத்தாரெஞ்செய்வா ருக்கைப்பிடித்துகொடுபொழுது
குடாமணிசேர்வழிவிரண்டுந் சொருகச்சொருகச்சுலத்தாற்
கடாஉயிரைப்பிடித்தேநான் கொண்டேபோவேன்கண்டாயே.

வசனம். என்னடா மார்க்கண்டா என்னுடைய மனுஷன்வந்து உ
ன்னையழைத்தால் அதற்குவராமலிருந்து மேலானவார்த்தை கொண்
னாயல்லவா உன்னைவிடத்தக்கதில்லை கர்த்தாவானவர் உன்னைக் கொ
ண்டோடும்போது தடுக்கமாட்டாரென்று வெகுசாய்த் தருமராசன்
மார்க்கண்டனைப் பயப்படுத்துகிறான் என்று

விருத்தம்.

ஈசன், நன்னுஞ்செயலா மிந்தப்பதத்தையினியவரால்
வாசஞ்செய்துமலரிட்டு வணங்கினாலுமாற்றின
மோசம்போகேனுன்றனக்கு முடிந்ததானும்வந்ததுகான்
பாசங்கொண்டையுன்னுயிரைப் பற்றியிகவும்பறிப்பேனே.

ஈரெட்டொழியவசனக்கு ஏற்றமுண்டோரன்னுடனே
மார்க்பைத்தட்டியெதிராடி வலிமைசொன்னுய்மார்க்கண்டா
பாரிப்போதேநானுன்னப் பரமேஸ்வரரும்பார்த்திருக்கக்
கட்டொளிர்வேல்தன்னுலே கொண்டேபோவேன்கண்டாயே.

வசனம். அகோதெப்படியென்றால் எமதர்ம மகாராஜனுனவன்
மார்க்கண்டனைப்பார்த்த அடமார்க்கண்டா நீரத்தனைதவத்தோடுங்
கடிப் பூசை செய்தாலும் உனக்குப் பதினாறு வயசுக்குமே விருப்பி
ல்லையே கர்த்தாநானென்னசெய்வார் அவர் பார்த்திருக்கக்கொண்டு
போகிறேனென்றுகருக்கடாவில்பேரிளவறியிருந்த எமதருமராசன்

பேரிறந்தி இன்றையத்தினம் உன்னியினாக் கொண்டு போகிறேனென்று
கருவாரைக் கொபததுடன் சொல்ல அகதக்கேட்டு மாரக்கண்டன்
கவாயியைப்பார்த்து அபயஞ்சொல்லிப்போகினான் எ-து.

விருத்தம்.

யடிமேன் தொழுகப்பாரேனாய்ப்பம் பாமேன்யா னாய்ப்பம்.
தாடிசேரி கடலாங்கண வாய்ப்பம் தாய்கெல்லிப்பா யாய்ப்பம்
கடிசேர் குலக்கர்த்தாய்ப்பம் கருணையனேயமாய்ப்பம்
கொடிதாநியகற்றவனாக் கொன்று கொடுப்பாயெல்லாவரமுமென்க
வசனம்-இப்படி அபாயிட்டு வருந்தின மாரக்கண்டனைப்பார்த்
து கவாயியருளுகினார்

விருத்தம்.

வந்துயயந்தேயயமிட்ட மாரக்கண்டனியஞ்சாதே
வையற்காத் தன்றனனனை யத்தமனையலுமொட்டோஞ்
சிந்தையெழும் தேயிருவென்று திருவெண்ணிறகாப்பணிந்து
மமந்தன்றனனைத்தவிரிதே வாவென்றழைத்துவைத்தனரே.
வசனம். இப்படி வாலசபதினவன் மாரக்கண்டனைத் தன் தி
ட்டவைத்ததைப் பார்த்து எமபுருவாரைக் சொல்லுகினான்.

விருத்தம்.

கடசக்கடையோவல்லவென்று கொடியகோபத்துடனியமன்
சசர்க்கெறுதேதழலெழுவ யெரியுஞ்செக்கர்க்குஞ்சியுடன்
பாசக்கயிற்றூல வன்றனனைப் பற்றிப்பிடிப்போ கமவறெண்ணிப்
பேசிக்கொணதொனவந்து பெரியமகிழே வல்லிநின்றனே.

பாடல்.

நின்றனியமன் நேசமுள்ளபாசமகத
வினியெறிந்தாவகாண் யிமலமாரக்கண்டன்மேல்
அப்போதுமாரக்கண்டன் அரண்போதட்டலுற்றான்
விசைபாசமது விரைந்துசில மாரக்கண்டனையும்
கிட்டுவதேவதாவிறுக்கி சேர்த்தபுமதானிமுத்தான்

விருத்தம்.

வட்டச்சடை யார்திருமுதுகை வலவாய்மாரக்கண்டன் நன்றை
கட்டிக்கொண்டான் தாயிருக்க கண்ணிர் சிந்துமிகத்ததும்பச்
கிட்டர்க்குரியிரா னுஞ் சிவனாழமகப்பட்டுவ
துட்டக்காலன்பாசததைச் சுழற்றியிழுத்தலுற்றானே.

வசனம்.

அகோதெப்படியெனில் எமபுருவாரைக்குக் கோபமுண்டாகி
மாரக்கண்டன் பெரிற் பாசததை விசிட மாரக்கண்டனானவன் கவாயி
வை தாவிச் சேர்த்துக் கட்டிக்கொள்ள அப்பாசம் கவாயியையும் மார்
க்கண்டனையுஞ்சேர்த்தது அகதக்கண்டிப்பாக்கண்டனானவன் நன்றை
ப்பாசமிழுத்தேறுத்தகார நகு வட்டவிரித்தியஞ்சவாயியையும் பாசக்

கயிறப்பட்டிழுக்கும்படியாக்கவேண்டு என்று கண்ணிரானது தாரைதா
ரையாக வோடுகிறது சுலாமிக்குத்தெரிந்து கோபமுண்டாடு எமநர்
மராசனை வாக்னை செய்யப்பெய்கிறது.

விருத்தம்.

வாமுமுலநிலருள்பெற்ற மார்க்கண்டகோத்தான்கார்த்திடவே
யேழைபாகட ருமுந்நெருந்து இடையகாலைநீட்டி
விழுவுதைத்தார்நிலம்பாக்க யன்னுமன் னுந்தானதிர
ஆழியுடைத்தாற்போயியமன் அலறிவீழ்ந்தானவனியிலே.

நடை.

அப்பால்கடக்கும் அந்சயத்தைச்சொல்லுகிறேன்
பாதத்தாலேயுதைக்கப் பாதாளத்தேயிழுந்து
இறந்தானேயேமன் ஏற்றதொருநகல்வரும்
மார்க்கண்டகைய மயங்காத்தேயென்றுரைத்து
என்றுபதினாறு விருக்கயரங்காடுத்து
ஒன்றுக்குமுஞ்சாதே யுண்ணாங்காத்திடெவ்வம்
என்றுசொகு ரிவ்வசனஞ்சொல்லீடிலை
மார்க்கண்டன்மனதுக்கும் பசுமையுச்சியுடர்வாழ்ந்திருந்தான்
அன்றுமுதலுலகிலுள்ள ஆளுநர்கள் இறவாமல்
இருந்ததினவென்னசெய்வான் ஏற்றதொருபூமிமாது
கன்றிமுடிவாடி கண்ணிடத்துநீர்சொரிந்து
சுவார்களில்லாமற் றரைப்பாரமாச்சுதிரிப்
பூமிபெருகாத்திருக்கப் புனிதரருள்வேணுமென்று
பைந்தொடியாள் பூமாது பாரஞ்சுமந்தலுத்து
இந்திரனார்தம்மிடத்திற் போவோமெனநின்றது
சித்திரபுத்திரரைச் சென்றகண்மெசால்வோமென்று
பூமாதுமங்கே புனிதமாயோடிவந்தாள்
வந்துநின்று இந்திரனார் வாயத்திருபுளிகையில்
முறையிட்டெசொல்லுகிறாள் முடிந்தான்காண்மறவியுமே
என்றாற்கமக்கர் கடுதில்லையென்றுரைத்தாள்
அப்போது-சித்திரபுத்திரர் ஆரவாய்வந்தாசி
நாராயணரிடத்தில் நண்ணியேசொல்லுமென்
நின்றுசலித்து கெடுமுச்சுத்தானெறிநடை
ஆரமுலைமாது அலறியேசென்றகண்டாள்

விருத்தம்.

பாலன்செய்தநற்பாக்கிபத்தாற் பரமேஸ்வரனாற்பாதத்தாற்
காலன்பட்டுவிழுந்திறந்தான் அதனாலுயிர்க்காகினியிற்
சாலமிருந்துசாவந்தித் தரணியில்பாரமாச்சுதென்று
ஞாலமடந்தைவருத்தமுற்று நாராயணனைப்போற்றினளே

நடை.

அப்போதுமாயவரும் ஆனதொருபூமிமாது
உன்னுடைபபார மொழித்தருள்வேண்டாநாணம்

போமென்றசொல்லி யனுப்பினுள்பூமாதை
 அப்போதுதன்னைத்துத் தழைத்தேயருள்புரிவார்
 சம்புமேகாலத்திற்கு ருளிக்குமுடத்தபரை
 இக்கேயவழத்தோடி வாருமென்றாக்கே
 கணங்களுமோடியே கணககரிடம்வந்துகண்டு
 காராயணரும்மை நன்றாயழைக்கலுற்றுர்
 என்நமொழிகேட்டவுடன் ஏற்றித்தாருபுத்திரரும்
 சிதைதமநின்று சீக்கிரமாய்த்தாபெழுந்து
 நாடாளுமித்திரற்கும் நாகமடைந்தையற்கும்
 கூடவேதெண்ட விட்டு கூப்பிட் டெழுந்திருந்து
 இனித்தானனுப்புமென்று இணையடிபைக்கைதொழுதே
 நல்லதென்று இத்திரரும் நாயகியுளமகிழ்ந்து
 போய்வாருமென்று புழந்தையிடவெயித்தார்
 சேனைகளஞ்ஞந்துவரச் செம்பொன்னிவீந்தோறிச்
 சித்திரபுத்திரனுர் சிவன்சேனையோய்ச்சேந்தார்
 முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும்தவந்தகண்டார்
 நார்பத்துநார்த்தோடி ரிஷிகளும்தவந்தகண்டார்
 சந்திரருஞ்சுரிபருந் தானவரும்வானவரும்
 வந்துமுனித்தவமெல்லாம் வணங்குநார்ப்போது
 சித்திரபுத்திரருஞ் சிவனாடிவணங்கி
 அருச்சுனனெய்தென்று அரண்பாநம்போய்ப்பணிந்தார்
 வந்துபணிந்த மகனாகைத்தா வெடுத்து
 நன்மையுந்தன்மையும் நடுவெழுதவந்தீரோ
 என்றானுச்சனிகுற ஏற்றித்தாருபுத்திரரும்
 பத்தியுடன்பட்டோலை வாசித்தார்பாங்காக
 அப்போதுவிஷ்ணுவும் அகமகிழ்ந்தேயடிவணங்கி
 சிவன்கயிலைசென்று செப்புநுர்நல்வசனம்
 எமதருமராசன் இறந்ததினாற்பூமாதை
 சாவனறியிருந்தவுயிர் தனைகமக்கமாட்டாமல்
 அல்லல்படுந்துயர மாற்றவேவேனுமென்று
 சிவனுரிடத்திற் செப்பினுர்ப்போது
 எல்லாருங்கூடி யிசைந்தார்சிவனரிடத்தில்
 சிவனுருமங்கே சித்தம்மகிழ்ந்திடவே
 பிரமாவுமன்னோம் பெருமைபாய்த்தானுரைப்பார்
 வயகபதினாரச் சிருட்டித்தநாமவர்க்குக்
 கணக்குப்படிசென்றான் காலத்தையறிந்துநமன்
 தவத்தையிகப்பாராமற் றுனைதான்மாண்டனன்கான்
 புத்திக்குறைச்சலினாற் போய்மாண்டானந்தநமன்
 பிள்ளைகள்செய்தகுற்றம் பெருத்தருளவேனுமையா
 ஆரிடத்திற்சொல்லாம் அநீனநீரல்லாமல்
 வேறொருவருண்டோ விண்ணப்பக்கேட்கவென்றுர்

இப்படியேவானவர்கள் எல்லோரும்முறைபிடவே
 வித்தமிரங்கிச் சிவனுந்மேதுசொல்வார்
 இப்படியேபியம சினிமேதுஞ்செய்யாமல்
 சொல்லுகிறோம்கேளுங்கள் கருங்கமரபெயர்ந்துசொல்வார்
 அன்னதானஞ்செய்வார் அருங்கோலில்கட்டினவர்
 கன்னிகாதானஞ்செய்வார் கன்றுக்குப்பாலிட்டோர்கள்
 சிவன்பாகம்சென்றவர்கள் மிபூகாசெய்திவார்
 அன்னபிதாவை யாதுதினமுந்தான்றொழுவார்
 கோவிலுக்குநித்தம்போய்க் கும்பிட்டெருவோர்கள்
 பார்வதிபூசை பத்தியாய்ச்செய்வோர்கள்
 வைகுண்டநாதருக்கு வழியடிமைசெய்தவர்கள்
 நன்மைசெய்தவர்மேல் நாடாதேயென்றுசொல்லி
 இவ்வளவுபேரும் இன்பமுடனென்னிடத்தில்
 கொண்டுவரவேணுமென்று கூறியேசிப்புசொல்வார்
 யேமனையெழுப்பி பின்பமுடன்மகிழ்ந்து
 கூப்பிடுங்களென்றுசொல்லி கோமான்விடைகொடுக்க
 அருளளிப்பாயென்றுசொல்லி அந்தகனைத்தானெழுப்பத்
 தண்டாயுதத்தீநாடே யெழுந்தானிபமறந்தான்
 வாய்புதைத்தத்தெண்டனிட்டு வணங்குகிறுந்தானியமன்
 அப்போதானார் அகமகிழ்ந்துபார்த்தவனை
 நன்மைகள்செய்தவர்மேல் நாடாதேயென்றுசொல்லி
 ஆயுதங்களைல்லாம் அன்பாகத்தான்கொடுத்துத்
 தன்மக்கணக்கெழுதித் தான்வந்தவுத்தமரை
 நன்மைதன்மையுள்ளபடி நமனருக்கதானிருந்து
 வாக்குடனேசொல்லுமென்று மகிழ்ந்துமேதானுரைத்தார்
 இருபேருமொன்றாய் எல்லோரையும் அப்பி
 எமலோகபட்டணத்தைச் சேருகிறாரிடுபேரும்
 பட்டைகள்மிகநெருங்கப் பாரக்கடாயேறி
 வெற்றிக்குடைபிடிக்க வெண்சாமரைபோடக்
 கணக்கரும்பல்ல தற்பகத்தீதரேறி
 இயமதர்மன்கூட இசைந்துவந்தாருத்தமனார்
 எட்டுத்திசையு மெங்குமேதான்முழங்க
 திக்குதிசைகளெல்லாஞ் சிறப்பானபந்தலிலே
 கவிவாணர்பாடக் கட்டியர்களாடிவர
 நாடகசாலைப்பெண்டள் நாட்டியங்களாடிவர
 பதினெட்டுவாத்திபங்கள் பண்பாகத்தான்முழங்க
 வாசங்கள் தான்விச வான்கவரிதான்விச
 பொன்னுலகத்தாரும் போதவேருழ்ந்துவரத்
 தேவாதிசெல்லாஞ் சிறப்புடனே தான்வரவே
 இந்தப்படியே பிருபேரும்வந்திருந்தார்

பாதரைத்தெய்திச் சம்பாதிக்கவேண்டுகாவல்லவத்தான்
மேற்செய்யாருமாய் விதிவிதமாகச் செய்யும்படிவை
பார்க்கப்பயங்காட்டும் படர்ந்துசுப்பிசாகசுநாம்
கருநாயுஞ்செநாயுங் கலந்துகட்டிநிறுத்திவைத்தார்
குறாட்டுநீர்ப்பேய்கள் கூட்டமாய்நிறுத்திவைத்தார்
செக்குலக்கைகலத்திருகைச் சிற்பாகவுண்டென்னி
செப்புத்தூண்டிபதிற் றியெழியநிநுத்திவைத்தார்
இரும்பாலேதூண்டிவக்கை யெங்குமேதூண்டி
நிகரில்லாத் தாரைநினை நெருப்பபரியச்செம்புருக்கி
பஞ்சமாபாதகர்க்குப் பரப்பியேசெம்மைத்தார்
கிங்கிள்பரங்கே கெட்டியார்க்கா ள்வைத்தார்
இப்படியேவாசல்க ளெல்லாம்வருத்தயின்பு
செப்பமுடனிருகிபருந்தி மெப்பாகத்தானிருந்தார்
இக்கிதங்கள்பேசி யிருப்பெருந்தான்மகிழ்ந்து
வள்ளுவனாக்காள்விட்டு வரவழைத்தாரநீரம்
வள்ளுவனும்வந்து வலமாகவந்துநின்று
அடியேனை யிங்கே பழைத்ததெனக்கெனவே
படியேழுஞ்சென்று பழையடிக்கவிட்டரு
சீவசெந்துக்கடெல்லாம் சிறப்பாகத்தானறிய
காசிருக்கப்பழமுதிரும் படியடியேமூரகை
அடித்துவாவென்றுசொல்லி யனுப்பிராரநீரம்
அப்படியேவள்ளுவனும் யானைதனைக்கொண்டுவந்து
ஆனைக்குள்ளவரிசைகளை யன்பாயலங்கரித்து
ஆபரணமுள்ளதெல்லாம் அடைவாகவேபூட்டி
தப்பட்டம்வைத்துத் தவிக்கால்வழியேதான்
ஆனைதனிலேறியே புறப்பட்டானப்போது
தூர்க்கைதிருக்கோடில் தூரவேதான் தெரிய
தய்யசரியிட்டி றங்கித் தூர்க்கையைத்தான் பணிந்தான்
மதுவதனைக்கொடுத்தாள் பாகாளியப்போது
அரக்குமதுவு மளகியிந்தான் குடித்தான்
பதினாலகரியப் பழையறைந்துசொல்லுகிறான்
ஆண்சாதிப்பெண்சாதி ஆகியேதான் பிறந்த
நாலுவகைச்சாதிஎனும் நன்றாகத்தான்மெரிந்து
பழமுதிரக்காசிருக்க வென்றுசொல்லிப்பண்புடனே
வெய்யபெருந்தோளான் வீதியிலேவந்துநின்று
முறைவிட்டுத்தன்பறையு முழங்கினுணப்போது
இந்தமொழிகேட்டேனே யெல்லாருந்தான்மகிழ்ந்து
அந்நேரஞ்சிறுபிள்ளை ளனேகம்பேர்தான்கடி
இரைச்சலிட்டிக்கொண்டு எதிராகநின்றதுவே
அப்போதுவள்ளுவனு மானைதனைநோக்கி

அடித்தானேபிள்ளைகள் மே லான பொருகோபத்தால்
அப்போதுபிள்ளைகளுக் கதிகோபமுண்டாவி
கைசில்மணலெடுத்துக் காற்றிலேதுற்றிவிட்டார்
கண்ணில்மணல்விழுந்து சூசுக்கொபவள்ளுவனும்
கோபம்பெரிதாடுக் குணக்கோடாச்சொல்லிவிட்டான்
குடித்தவெறியாற் குணந்தப்பிசொல்லிவிட்டான்
பூவுதிரப்பிஞ்சுதிரப் பெருக்கெனவேபொட்டுதிரக்
காயும்பழமும் கலந்துதிர வேணாமென்று
தினம்பிறப்பாராபிரம்பேர் தினமிறப்பாராபிரம்பேர்
கனமிஞ்சிபெருமற் றானிப்பாரங்குறைய
என்றமது குடித்த வெறியாலிரங்காது
அடியாமென்று அடித்தான்பெருமுரசை
அப்படியேதானடித்து அவ்விடத்தையிட்டேவி
சித்திரபுத்திரப்பாற் சென்றேயடிபணிந்தான்
அந்தக்கொடும்பறைகேட் டவ்விடத்திலுள்ளவர்கள்
பூந்தவையையென்றே பெழுத்துமேதான்பிறகே
எல்லருமொன்று பெயலோகம்போய்புகுந்தார்
நல்லதர்மராசனையும் நற்கணக்குகாதரையும்
வந்துமிசப்பணிந்து வள்ளுவனக்குவந்து
மன்னவரேநீங்கள்சொன்ன மாற்றத்தைவிட்டுவிட்டு
கருங்குழியிற்பூமுதலும் காத்தரித்தபின்புமுதலும்
வடுப்பிஞ்சுகாயுதிர வென்றுகரத்தவள்ளுவனும்
ஏற்றதொருபரையடித்தா னெல்லோருந்தான்கேட்க
என்றுதொழுதுசொன்ன ரிருபெருந்தான்பார்த்து
அந்நேரமவர்களுக் கதிகோபமுண்டாவி
சொன்னமொழியொன்றிருக்கச் சொற்றவறியடித்தவனை
கோபம்பெரிதாடுக் கட்டிவரச்சொன்னார்கள்
வந்துமேவள்ளுவனு மலரடிபைப்போற்றிசெய்ய
வாராய்நீவள்ளுவனே வாய்மதக்களேதுரைத்தாய்
அப்போதுவள்ளுவனு மடிபணிந்தக்கேதுரைப்பான்
இப்போதுவந்தருறை பென்னுலேவந்ததல்ல
அரக்குமதுமாகாளி யம்மைமிகவார்த்தான்
அரக்குவெறியால் முழக்கினெனமுரசை
பிள்ளைகள் துர்ச்சனர் பிழைகேடாய்சொல்லிவிட்டேன்
இந்தப்பிழையைப் பொறுத்தருளவேனுமைபா

குடித்தவெறிபாற் குணந்தப்பிச்சொல்லி மிட்டேன்
உள்ளமொழிசொன்னதெல்லா முறுதியாமென்றுசொல்ல
மாய்கையதுசொன்ன வள்ளுவனைத்தாய்பார்த்து
சாராயந்தான் குடித்தான் தவறுவந்துவிட்டதினால்
வள்ளுவனைசொல்ல யகையேதமிழ்நிலையென்றார்
பிள்ளைகளாலே பிழைகேடுவந்துதென்றார்
வள்ளுவன்குணென்செய்வான் மற்றபேரேதுசெய்வார்
வள்ளுவன்சொற்படியே மானிடவரெல்லோரும்
வாழ்வுபெறவேவாழ்ந்து மகிழ்ந்திருங்கள்புயிமீதில்
என்றேயெமனார் இன்பமாய்த்தானுரைத்தார்
பூலோகத்திலுள்ள புழந்தமனுலையெல்லாம்
அவரவரிடத்தில் ஏகனாரப்போது
இருந்தாரிருவருந்தான் இரத்தினபணிமண்டபத்தில்
மணிமுடியைத்தாங்குட்டி வண்மையுடன்தாரிருந்து
பட்டோலைகள் தன்னைப் பரிந்துமிகவாகிக்க
அப்போதுசெட்டிச் சீயம்மையொருசீயாட்டி
அமராவதிப்பெருமாள் அன்னைபோற்குத்தனிப்பாள்
தர்மராஜாவின்தேவி தான்செய்தபுண்ணியங்கள்
அழகியபுத்தகத்தில் அகப்படவேய்ப்போது
இபமனாதன்னிடத்தி லியல்பாகவாசித்தார்
இந்தஊபரம் இனிமல்லிளம்புகிறேன்
இககதையைக்கேட்டவர்க ளிராசர்பதம்பெறுவார்
நன்றிப்பெருங்கதையை நாள்தோறும்படிப்பவர்கள்
பாடிப்படித்திடவே பத்தியுடன்கேட்டவர்கள்
நாடியெழுதினவர் நன்றிதந்தானெடுத்தோர்
சற்றவரெல்லாம் களிப்பாய்ப்படிப்பதற்கு
பூரிபத்மநாபவிலாச அச்சியந்திரசாலைதனில்
நலமாகஅச்சிட்ட இட்டாபர்த்தசாரதியுடவர்கள்
பலமாகப்பெருஞ்செல்வம் படைத்துமேவாழ்ந்திருப்பார்
ஆல்போல்தகைத்து அருகுபோல்வேருன்றி
மூங்கில்போல்சற்றம் முசியாமல்வாழியவே.

சித்திரபுத்திர நயினர் கதை

முற்றுப்பெற்றது.

ஆலயங்கள் தன்னி லடைவாகச்சாத்தும்மென்றுள்
 னாரத்துக்குதாஞ் சமைத்தாங்கெட்டிவைத்தாள்
 காதத்துக்குதாழ் கற்றிணைநெட்டிவைத்தாள்
 பின்னாபாற்றின்பண்டம் பெருக்கவேதாங்கொடுப்பாள்
 வெட்டுந்தலையைப் பொருள்கொடுத்துமீட்டி யொள்
 வட்டியில்லாமற்கொடுத்து வாங்கிமி. னை க்திடியாள்
 வேந்தனுக்குஅஞ்சி விடும்பிறருவாய்க்கு
 தேருதலைச்சொல்லி படைக்கலங்கள் தான்கொடுப்பாள்
 அன்னங்களுக்குத்திக் களவுசெய்யவருப்பவர்க்கு
 அஞ்சா தேபோவென்ற ஆசைவுசொல்லியொள்
 ஏழைபரிதேசிபர்க்கு இல்லிடமுங்கட்டிவைத்தாள்
 இடிந்தமடமுதலாய் எடுத்துமேயுதப்பித்துப்
 பூப்பியர்கள்போட்பே புறுக்கனின்றான் கொடுப்பாள்
 அனாதிப்பிணத்தை யடைக்கவைப்பாளகண்டிரே
 ஆவிரங்கே ட்டடையரிசி அன்னைக்கன்றுசொல்லியொள்
 அதற்கானகாய்கரியு மப்படிபெயர் கொடுப்பாள்
 சம்பாரஞ்செல்லுவதை தடையறந்தாங்கொடுப்பாள்
 இந்தப்படிதரும மெவ்வளவுந்தயாமல்
 செய்துமேதானஞ் சிறப்பாகத்தானிருக்க
 விரதமும்நோன்பும் விரும்பத்தயாத்பெற்று
 கணக்கருமங்கே கடுங்கோபமுண்டாகி
 என்னதானஞ்செய்தாலு மேந்திழையாள் தன்னைவிடோம்
 பூமிதனிலிருந்து பொருந்தியவாழாமல்
 அதற்கானபடிசெய்ய அழைப்பிக்கவேனுமென்று
 கணக்கருக்குக்கைக்கூலி கட்டுவாருலகமதில்
 இந்தவசனமதை பெய்வளவுமரிபாமல்
 இருந்த அமராவதியை பிங்கழைக்கவேனுமென்று
 ஏவினாந்துவரை பின்னமெருவார்த்தைசொல்வார்
 அவளுடையவாச லடையாளங்கேட்டிரோ
 தென்னமரங்களுஞ் சேரவேகுழந்துநிற்கும்
 கப்பல்படகுமுதல் கரையருகேவந்துநிற்கும்
 திவுகளிலுள்ள துகள் சேகரமாய்ப்பந்துநிற்கும்
 பசுக்கள்ஒருகோடிநிற்கும் பைக்கொடியாள்வாசலிலே
 அரதேசிபரதேசிக் கன்னம்வழங்கியொள்
 என்றுசொல்லித்தணக்கர் ஏவினாந்துவரை
 அந்நேரந்துவரை அதிககோபமுண்டாகி
 இருப்புதடியுடனே யேற்றதோராயிரமும்
 பாசக்கபிறம் பெருவகையும்நானெடுத்து
 ஸந்துவனைந்தார்கள் மனைபாட்டிவாசலிலே
 வாசலிலேவந்துநின்று வழுமையெல்லாங்கண்டார்கள்

அதிதிபாசைகிசுட்டும் அன்னங்கொடுக்கிறதும்
கனர்குறடர் குறைக்காக்குடையதற்கும்
ஆராய்ந்தபார்த்தது அந்நகரெடுத்திறதும்
தருமங்களை வைந் தயவுடனே சென்றிறதும்
இத்தனை யுள்ளென்பி இயல்பானது அவர்கள்
அமராவதிபாசை யன்றததுவாய்க்கொள் ளர்கள்
இவளைகாமழைத்துப் போனோகியபாசையில்
தருமங்களை வைந் தயர்ந்ததுயிடுங்கண்டி ர
அன்னங்கொடுக்கொண்டவா ளுந் தி ரிசெய்துமே
என்றுகொல்லிது னுபர்கள் சேய்விடக கங்கலங்கிந்
கையில்கடிவைந் தடக்கலைப்பாட்டுகி டி
நின்றுமொழுகும் மெயிழைக்கத தவினறிந்தார்
அந்நகரெடுத்தவர்களை அமராவதிபாசைந்
கண்டா ளேது நவகைக் கலங்கியிருக்கிறதை
அமராவதியாள் இவற்றைக்கைதவையாத்து
வாருங்கொண்டக ளை மயங்கிநிநுப் பாணை
இத்தனைகாமட்டிம் இளைப்பாடிநின்றி ர
அடியின் தங்கப்பிசில் அமராதியைக்கொண்ட
என்றுகொல்லிவந்திருந்து விரிபமு வகொள்ளுமென்றார்
அப்பிரதது நவர்கள் தடுத்தமொழியுந்ரப்பார்
நுக்கேராம்காங்கள் இவிரபமு வகொண்டினை
என்றுமொல்லித்தவர்கள் இத்தனைகாமமுற
வாருங்கொண்டக ளை மயங்கிநிநுப் பாணை
கண்ணிடவந்தி ரே களவு சம்பாநதி ரே
வேகதனுக்களுகி மொழுகிநவகைத் தி ரே
தாய்க்கும் தாயுநத் தானிருக்கவங்குந் து
உண்டிருக்க அன்னமுதல் உபமையுந்ரத் தருவேன்
அஞ்சாமல்கிங்க ளைனங்களைதவையொசித்த
வாருங்கொண்டக ளை மயங்கிநிநுப் பாணை
இய்விடத்திந்கானமுது பொசித் திநா கீமயாமாகில்
எங்கன்விரை மழுயுந்ரப்பட்டிடலை
ஆனதினல்கைக் களமுதபொசிப்பதில்லை
இருந்தபாசைமொழி எவ்வுந் தவர்கள்
வந்துகணக்க மலாடியைத் தண்டிநிட்டுச்
சித்திரபுத் திரே சீமா னை னுந்ரமய
செட்டிக்கொடுக்கொண்ட திக்குழைந்ரபாட்டதுவும்
செட்டிக்கொண்டவர்கள் திவடோமொருகானும்
என்று செல்லியக்கணங்கள் மருக்கண்ணுந்தான்செய்து
உங்களையுண்ண உடசுயஞ்செய்தானுந்ர
மற்றொருது தவரை உடசுயந்ததுகொல்வார்
அமராவதியொருத்தி ஆனதர்மஞ்செய்துக்கொண்டு

என்னோர்புலொண்டா னெந்தனையும்விடியாமல்
 பூதலக் கிறிசெல்வம் புழங்குபறவ்வதானிருந்து
 தனிக்குறுப்புசெய்குகொண்டு தரணியிலிருப்பவனை
 இக்கோயில்க்க யறைத்துவாழென்றுசொன்னார்
 என்றுசொல்லித்தூதுவரை விடப்பார்க்கத்தானனுப்ப
 அந்நேரம் தூதுவர்புது அதிகாரோபுரண்டாகி
 இந்நபுத்தகயெடுத்தார் பெற்றதெய்துகெல்லியர்
 வந்துவளைத்தார்கள் வாழ்வரசிவாசலிலே
 கந்தவணம்வைத்து நதும்பூப்புகிறதும்
 அன்னங்கொடுத்த ஆதரவுசொல்லுவதும்
 சத்திரங்கன்வையத் தவறாம்கடக்கிறதும்
 தருமங்கெல்லாம் தவறாம்கெய்கிறதும்
 கண்டார்க்குகிண்கியர் கவலைமெதர்வுண்டாகி
 கையிற்றடியைக் கடக்கவேவிட்டெய்க்கு
 தலைநிலைகையவைத்துச் சலிப்பாடிக்கையிலே
 அந்நேரம் அங்குவந்தாள் அமராவதியாறும்
 வாருங்கன்மக்களை வாடியிருப்பானை
 அமுதுகொள்ளவருமென் றழைத்தாளேயப்போது
 பாணக்கம்வாங்கிப் பதியாற்குடித்தார்கள்
 இப்போதிவளை யழைத்துமேப்பாணக்கால்
 தருமங்கெல்லாம் தவறிவிடுமென்றுசொல்லி
 ஏதுகுறையென்று ஏகின்கிண்கியர்
 சித்திரபுத்திர சீமானேசேனாமையா
 எக்தனையுரிக்கள் என்னபுறிசெய்தாறும்
 செட்டிச்சிறையக்கட்டி வரமாட்டோமென்றுசொன்னார்
 அந்நேரமக்கணக்க ரதிகேரபமுண்டாகி
 உங்களுக்குக்கவக்கவி கட்டிஞ்ஞதாரி
 பாணக்கம்வாங்கிப் பதியாற்குடித்தார்கள்
 இதற்கோயனுப்பிவைத்தே னென்றுரேயுத்தமனார்
 அநையுங்கணக்கெழுதிச் கொண்டாரேயுத்தமனார்
 சினத்துமிகவுரைத்துச் சிறியபப்போது
 மற்றமொரு தூதுவரை வரவழைத்தாரந்நேரம்
 பெற்றதாய்க்கொன்ற பெரும்பாளிமொட்டையனைக்
 கொண்டகணவனைக் கொன்றகொலைப்பிராமணியை
 இவர்கள் தனையழைத்து பேசினார்ந்நேரக்கர்
 அரைநாழிகைப்பொழுதி லழைத்தேடிய வாருமென்றார்
 அந்நேரமொட்டைய மன்னபிராமணியும்
 ஆயுதங்கள் தானெடுத்து அடைந்தாரிருவருந்தான்
 வந்துதலைப்பட்டார்கள் வாழ்வரசிவாசலிலே
 மனையிலொருபுறத்தே மறைக்கியிருந்தார்கள்
 தானதருமங்கள் தயவாய்க்கடக்கிறதை

இத்தணியுக்கண்டு எடுத்துரைத் தான்மொட்டையனும்
 இவனெத்தணிகளும் மினிதகச்செய்தாலும்
 சயினுரைத்தபடி நான்கிலுதிக்கையென்றான்
 ஏன்றுசொல்லமொட்டையனு மிகுதண்ணுந்தான்சிற
 அன்றோமேதானும் அமரவதியானும்
 நீர்த்தமுமாடித் தெருவிதிவழகாகிலே
 பூணியாய்வந்து குறுக்கிட்டான்மொட்டையனும்
 அப்போதுசெட்டிச்சி யனெககவையுற்று
 துக்கமுண்டாகித் துடித்துதேயலதுகண்ணும்
 மயக்கம்பிறந்த மயிமறந்துஅன்னேரம்
 எதோகொடுமை மினிசெட்டியென்றுமென்று
 பூணுகுறுக்கிடவும் போந்தகறல்லவென்று
 தருமங்கள்செய்வதிலே தப்பிதமுண்டாச்சோ
 என்றுசொல்லியம்மை பெற்றதொருபாத்திரத்தில்
 அமுதுகறியை யப்போதுகொண்டுதாச்
 செய்கண்டிபடித்தத் தெருவெல்லாந்தான் திரிந்து
 ஆராய்ந்ததேடி யமுதுகொடுத்திடவே
 திட்டசட்டயாகச் செய்கித்தாளன்றோம்
 ஒன்றுந்தவராமல் உள்ளபடியேபடத்தி
 வந்தாளான்மணியில் வர்ழ்வரிதானு அப்போ
 இருக்கும்பதிலில் இயல்பாகத்தானிருந்து
 பேத்திமார்பூட்டிமார் பிரியமுடனேயிருந்து
 பாலோடுசெய்யும் பதிவாயமுதருந்திச்
 சாந்துபுனருஞ் சவ்வாறுமுத்தினணிந்த
 புஷ்பாதிசெல்லாம் போதலேதான்ருடிச்
 சந்தோஷமாகவே தானிருக்கும்வேளை யிலே
 கொல்வந்தகற்றவனும் கோலப்பிராமணியும்
 அவ்வேளைதான்பார்த்து அவ்ளந்தடையில்வந்தார்கள்
 வாசற்படியில் வந்துவின்றுளன்றோம்
 கண்டமரவதியானும் கர்மமோவென்றுசொல்லி
 இத்தணிகேரமட்டும் இளைப்பாயி ஞந்திரோ
 இருபேரும்நீங்கள் இனிபமுதுகொள்ளுமென்றான்
 சத்திரத்தில்தருமென்று தான்யிருப்பிச்சொன்னானே
 அப்போதுகற்றவனு மானபிராமணியும்
 இன்றேரம்நாங்கள் அமுதுகொள்ளுகியெனப்
 பலகாரம்நீங்குதருவேன் பதிவாகக்கொள்ளுமென்றான்
 பலகாரம்நாங்கள் பொசிப்பதிக்கையென்றார்கள்
 எந்ததநிதிச்செயென்று எந்திழையாள்தான்கெட்கப்
 பாலின்மேலாகையென்றான் பிராமணியும்அப்போது
 பாதுகம்பழமும் பரிபாகக்கொண்டுந்தான்
 காய்ச்சினபால்நாங்கள் கண்ணாக்கொள்வதில்லை

கண்காணப்பாஸ்தான் கறந்ததாவேனுமென்றார்
 இதுவுமொருசோதனையோ வென்றுமனதிலெண்ணி
 ஆனந்தமந்து அடைவாஸத்தருமெனென்றுள்
 அணைக்கிறுங்கடைக்காலும் அன்பாசத்தானெடுத்து
 காராவினண்டையிலே காரிவசபாள் தான்வரவே
 கொல்லவந்தகற்றுவனும் குடுகுடுஎழுவந்து
 கொம்புதனிலேறி கொற்றவனும் காரிநுக்க
 அதனை வென்றதானும் அமராவதிவரவே
 அப்போதுபசவுக் கதிகோபமுண்டாக்க
 காடிசுழுவீர் தலந்துவைப்பதில்லைபெயறு
 வைக்கலபிடிக்கி வாரியைவைக்கயிலே
 குத்தியெடுக்க கூறியகொப்பதனும்
 இருந்தாள் அமரா வதியுமிக்கலங்கி
 கதறத்தொடுத்தாளே காரிகையாளந்நேரம்
 எங்கியழுதாள் எட்டலோசந்தாள நிய
 தருமங்கள்செய்ததிலே தனக்கெவந்ததுண்டோ
 பொல்லாதகல்லமாய்ப் பூனைகுறுக்கிடவும்
 தூர்க்குறிகள்வாட்டினதுஞ் சோதனையுமுண்டாக்க
 ஏதுகுறைகளுண்டோ என்னமேர்வென்றுசொல்லி
 எண்ணுதையெண்ணி பேச்சியுயிரிந்தாள்
 கொல்லவந்தகற்றுவனும் கோலப்பிராமணியும்
 பாசக்கயிறும் பறுவலையுந்தானெடுத்து
 கட்டினாரப்போது கண்மண்டைதான்பிதுங்க
 இறுப்புத்தடியால் இரக்கமற்றந்தானடித்தபு
 பாப்பாத்திகள்ளியுள் பாசக்கயிறுபிடித்து
 அடித்தானேகற்றுவனும் அமராவதியானைக்
 காமவல்லியென்றுமொரு கற்றுவனதுவிசிடவே
 ஆகாரமின்னொனியு மதிகோபத்தோடுவந்து
 இருப்புத்தடிமுறிந்து இறக்கவற்றூர் தாச்சிழவே
 பாசக்கயிறும் பருவலையுந்தான் தெறிக்க
 அப்போதுகற்றுவனு மானபிராமணியுந்
 திடுக்கிட்டுவின்று தமொறியந்நேரம்
 இத்தனைக்குந்தருமங்கள் இனிதாகச்செய்காளே
 இவனைநாமவிட்டுவிட்டால் இயர்கணக்கரேதுசொல்வார்
 தோபித்துக்கண்ணிக் கொலைகளிற் போட்டிடுவார்
 எப்படியுந்தானிவனைக் கொண்டுமேபோவோமென்று
 இருபேருமாக நினந்துமேதான் நுணிந்து
 வலைக்கயிறுதானெடுத்து வரியவேதான் பூட்டிக்
 கட்டியிழுத்தார்கள் காரிகையந்நேரம்
 கண்கள் தெரித்துவிழக் கட்டியிழுத்தார்கள்
 கொண்டுவந்துவிட்டார்கள் கொற்றவர்முன்பாகச்

நத்திராபுத்திரருள் சிறியேயேயெனொகல்வார்
 தருமத்தைத்தான் தயலாய்க்கினத்தாயே
 என்ருசெய்க்கித்தான் ஓருகண்ணுள் என்விவக்க
 காட்டித்தொடுத்தோர் இத்தாதிட்டவுத்தான்
 யுத்தட்டாங்கட்டிப் பிட்டுகொத்துமென்றார்
 செப்புத்தாணுடே ஓசாரிவகட்டுமென்றார்
 நாராகல்வாரி கடுக்கெலிள்துமென்றார்
 உத்தினிளாணி போய்வேடியுமென்றார்
 அமராவதிக்கு அடிகோபமுண்டாக்வி
 தண்ணீர்தயிக்குத்தென்றார் தாமக்குமலாளும்
 நத்திராபுத்திரருள் சிமாநாந்தான்கேட்டு
 செப்பையுந் தித் தெனியவைத்துக்கொடுக்கென்றார்
 அத்தப்படி துதுவர்க ளமராவதியாட்டு
 செப்பையுறித்தித் தெனியவைத்துக்கொடுக்கென்றார்
 பாணக்கமென்று புதிவாகத்தான் டித்தான்
 இதைபுறறித்தாரே பிப்பானகற்கணக்கர்
 மமுனையும்காச்சி கைக்கலேசெய்தார் தான்
 சாதனசெய்துந் தான்குளிர்ச்சியாய் நவே
 அப்பாபொருகாற்று தவனிதனிவந்தடித்து
 கயிறுதெளித்துக் கடுந்தாரந்தான்விழ்க்கில்
 கணக்கருமப்போது கடுக்கோபமுண்டாக்வி
 ஐந்துறுதக மகலமுள்ளகாட்டியிட
 கல்லுங்கறிய்காரமுளஞ்சுப்பிட்டபே
 கட்டியிருக்கவென்றார் கண்ணிழிந்தாய்க்கிதுங்க
 இத்தாபடிக்காடு வுந் இழுக்கவற்றார் துதுவர்கள்
 அக்கோவ்காட்டி ல்திசயங்களுண்டாச்சு
 பொல்லாதகாடுல்லாம் பூங்காவனமாச்சு
 புட்பங்கன் தான்கொய்ய பூங்கோலையுண்டாச்சு
 சாந்துபுதுபுஞ்சுவ் வதுமணநதானயிச
 தாமரைத்தடங்கன் தாறுகியுண்டாக்வி
 இத்திரிலாகப்பேர் விருந்தான்பெண்ணொடியும்
 வாசுபொருத்தியே மனமெழித்தானிருந்தான்
 தருமங்களானதெல்லாம் தற்குந் துதித்தறிவே
 வந்தாற்றுக்கடிக்க கயிறுத்தெரித்தது ல
 ஒடிவந்ததுதர் உரைத்தார்தென்கருடன்
 பொல்லாதகாடுல்லாம் பூங்காவனமாச்சு
 ஆனையக்கட்டித் கயிறுமறந்தகண்ணார்
 இத்தனையுங்கேட்டு இயற்கணக்காரர்க்கு
 செப்புத்தாணுட்டிச் சிறக்கென்காங்காய்ச்சி
 செப்புத்தாணுடே தேர்த்திருக்குமென்றார்
 கொல்லகாக்கட்டிவந்து குறிக்கத்தான்காய்ச்சி

காய்ச்சிப்பிடுங்கவும் கம்மாளர் வந்தானிற்
 அமராவதியு டபயமிடந்தொடுத்தாள்
 கண்கள் தெரிந்துவழிக் கண்டவழிதற்படுமென்றார்
 தண்ணீர் தனிக்குழிதன்றோ தாமக்குழுவன்றாம்
 ஈழத்தையகாச்சி விதம்பெறுவதென்கொடுத்தார்
 பன்னீர்ச்சலமாசப் பாங்குர் வேதா குடித்தாள்
 அதையும் விரிந்தார்காண் ஆனொருநூற்றணக்கர்
 இருப்புலச்சையாலே யடிபுணருமா தமனார்
 அந்தநாளுசெட்டிச் சி யானேப்பாவி னிடிலே
 வீறிட்டசததர் விபலிந்தாமறிந்து
 சிறுட்டித்தாரநோளு செட்டிச்சிவநாகபால்
 மின்னல்மழையு மிகவேதானுண்டாம்
 காற்றம்புயலங் கண்முகிவந்திடவே
 செப்புத்துணைல்லாஞ் சேரந்துவிந்திதுவே
 கொல்லமுதுகுக் குளிர்ச்சிகளானதிலே
 தாமக்குழுவாளுந் தற்சொருபயம் யிருநதாள்
 இன்னமொருவுபாய மெடுத்தாடுவததமனார்
 அரையுளவுகுழிகள் ஆழமாய்செட்டியதில்
 செட்டிச்சிபம்மைதனைச் சிராத்தாவினாத்தி
 கைகள் விளம்பின்னங் கட்டாந்தறிந்துக்கி
 உச்சிமயிரை யொருமிக்கதரண்கிந்து
 மூன்றுதிரைமரத்தில் மூன்றுவகைபாம்புமுடிந்து
 ஆனைதனைக்கொண்டிதற அடுத்தகிடுமென்றுரைத்தார்
 இந்தமொழியீட்டிடுகின யெங்கினர்புக்கொடியும்
 அப்போதுதுறாவர்கள் அதுசெய்யவந்தவுடன்
 தருமங்கள் செய்ததெல்லாந் தனைழ்வமிகவேடிவந்து
 காற்றுபுயலங் கடுசெனவேநானடித்து
 எல்லாரையுள்முறுக்கி யெறிந்தசெழுமியிலே
 அதையும்விரிந்தார்காண் ஆனொருநூற்றணக்கர்
 அட்டைருளத்தி லமுந்தம்யதாபுளுமென்றார்
 தாமரைத்தடாகமரயத் தன்னுடையுண்டாச்சு
 அட்டைருளத்தி லமுந்தந்தற்பாக்கிக்கு
 செட்டிச்சியாலே சிவலாடஞ்சுரந்தார்தள்
 வாசம்பொருங்கி மணந்ததேய்க்குளமும்
 செக்கிலேபோட்டுத் திருகுமென்றாரிழைய
 வாணியரைக்கட்டிவந்து வடக்குநுந்தாண்டாறுக்க
 அந்தச்சமயத்தில் அங்கொருபாஸலம்
 தாயில்லாபிள்ளையின்று நயந்திறவக்கண்டாடு
 பிள்ளைகளைவெடுத்துப் புழுதியெல்லாந்துடைத்து
 கண்ணீர்துடைத்துக் கடுகவனுப்பினோ
 ஆதரவுசொல்லி யனுப்பினுள்பிள்ளைகளை

உடனேவடமுறுக்கி யோடிவந்தார்வாணியருந்
செட்டிச்சிபம்மைதனைச் செக்கிழைநீர்ய்போட்டு
ஆட்டவேறுமென்று அங்குவந்தாரநேரம்
செட்டிச்சியும்ப்போ, சிவனாமினந்தமுதர்ள்
அப்போதொருகாற்று அவனிதனிலுண்டாகி
செக்குததகர்த்தவுடன் செக்குலக்கைதால் முறிந்து
ஆணைகள்பட்டு அறகுவடந்தான்முறித்து
ஒடிபெறுதவர்க ளொருவருமேகாணாமல்
அந்நேரம்வண்ணியர்கள் அறிசெய்திகண்டவுடன்
வந்துமேசொல்லுநெரு வாய்த்தகணக்கருடன்
ஆகாசக்காற்று அங்கோபமுண்டாகி
செக்குத்தகர்த்த செக்குலக்கைதால் முறிந்து
யோடினாநவர்க ளொருவருமேதான்காணும்
அமராவதியாரு மன்னம்போலவேயிருந்தாள்
கணக்கரிதைதோட்டவுடன் கண்களிரண்டுஞ்சிவந்து
அமராவதியானே யுழிராகில்தள்ளுமென்றார்
நாகத்தைக்கண்டாளை நல்லதொருமாதம்
நாகத்திலேயிடந்த பாயியர்களெல்லோரும்
செட்டிச்சிபார்த்தவுடன் சிவனாகஞ்சேர்ந்தார்கள்
நாகக்குழிகளெல்லாம் நல்லகுழியாயினகே
அதையுமறிந்தாரே ஆனதொருநற்கணக்கர்
எண்ணையும்பின்னுக்கும் எங்கெவென்றாவன்தலையில்
விற்றவரச்சொல்லி விடைகொடுத்தாரநேரம்
அந்நேரந்தார்கள் அவள் தலையிற்றெனெடுத்து
எழுந்தெருவும் சிவப்புடனேகறிடவே
கொள்ளுவாருமில்லைக் கூப்பிடுவார்தானுமில்லை
பட்டனாத்துள்ள பலபேர்களெல்லோரும்
புண்ணியரைச்சற்றும் புகழ்ந்தறியாப்பயிவிட
பெண்ணையும்புண்ணுக்கு மினிவந்தகாலமென்று
செட்டிச்சியைக்கண்டவுடன் தெருக்கதவைதானடைத்தார்
தெருவுகளெல்லாஞ் சேரவேதான்கமந்து
கழுத்துத்தெறிக்க கண்முண்டைதான்சிதுங்க
அமராவதியாரும் அனியாபமென்றமுதாள்
அப்போதெய்வமே அரும்பாவஞ்செய்ததனோ
இந்தவிதிகளெல்லாம் எனக்கோவரவேனும்
விதியைபினைத்தந்தனர் விதியில்வந்தவுடன்
அதிலொருபிராமணியும் அந்நேரமோடிவந்து
என்னெயும்பின்னுக்கும் இறக்குமென்றுளப்போது
அந்தக்ஷணமே பிரக்கிளாப்போது
தண்ணீர்தவிக்குதென்றாள் தாமக்குமுலான்றும்
நீர்மோர்ப்பருக்கி விறையவேகொண்டுவந்தார்

கொண்வெந்தமோரை முடித்தாள்வயிறுமுட்ட
தகந்தெளிந்து தகைதிர்க்காள்செட்டிச்சி
பிராமணியுமப் போபெருத்தமொழியுரைத்தாள்
அமராவதியாள் அருநெருங்குகட்கலுற்றாள்
அன்னமேதேனே அமராவதியாளே
நியெத்தனைதரும் நிகையாச்செய்தாலும்
சித்திரபுத்திரைச் சிந்தையிலவையாமல்
புண்ணியவானென்று புத்தியினிலவையாமல்
இயமதருமர்வாசலில் யிருந்துக்கணக்கெழுதப்
பசுவின்வயிற்றில் பாலையுய்வந்தவரை
அவரைநிகையாமல் அனியாயம்போனதென்ன
தருமம்? னெல்லாம் தவிடுபொடியாக்கிடுவார்
அண்டபுவனமெல்லா மறிந்துணக்கெழுதப்
புண்ணியனாவந்து பிறந்ததறியாயோ
இத்தனைபாடுபட்டும் எள்ளளவுப்புத்தியில்லை
அவரைநிகையாமல் அவதிபிடிப்பட்டாயே
அவர்கோள்பிருக்க அறியிக்கவேணுமென்று
உன்னாலேதானு முலகெங்குந்தர்நறிய
கட்டிவந்தேயுன்றனைக் கோறணிகள்செய்கின்றார்
என்றேபிராமணியும் எடுத்தவரைத்தாளந்நேரம்
அமராவதியாட்குந் அறிவுய்கவுண்டாகி
சித்திரபுத்திரரே சிவனார்பெருக்கணக்கர்
பாவங்கள்புண்ணியங்கள் பருத்தெழுதவந்தவரோ
காணாதகாட்சிபெல்லாங் காட்டிவைத்தார்சீமானும்
அவரைநிகையாம ஸல்லலெல்லாப் பட்டேனே
அறியாமல்காணும் அவதியுற்றேனென்றுசொல்லி
மண்ணில்விழுந்த மலாடிவைத்தெண்டனிட்டு
அறிவெனக்குவந்ததையா ஆனதொருபாலகரே
செய்தபிழைபொறுப்பீரென்று சொல்லிப்பெதெண்டனிட்டார்
கணக்கருமப்போது கருணைமிகவுண்டாகி
சித்தந்திரும்பித் திருவாய்மலர்ந்தருளி
மெத்தமனமகிழ்ந்து வேகமெல்லாந்தான் தணிந்து
என்னைநினைந்ததினால் என்னோடுடன் பிறப்பும்
இவனாக்குநர்பலனும் இனிகொடுப்போமென்றுசொல்லி
ஸ்நானங்கள்பண்ணிவரத் தாமேயனுப்பினர்காண்
ஸ்நானங்கள்செய்து தவக்குறைபுந்தான்முடித்து
சிவனைநினைந்து திருநிறந்தான்னிந்து
சித்திரபுத்திரரே மோனேயென்றுசொல்லி
கணக்கரிடத்திலே காரிகைபாள்வந்துநின்றாள்
அந்நேரமுக்கணக்கர் ஆணையவரவழைத்து

திருமஞ்சனங்கொண்டு வந்து சிறக்கே. தான் சொரிந்து
பட்டுமுதலுள்ளதெல்லாம் பண்பாகத்தான் கொடுப்பதார்
ஆபரணமெல்லா மழகாகத்தான்கொடுத்தார்
எல்லாப்பதமு மினிமைபாயத்தான்கொடுத்தார்
அக்ரோமேதானும் அமராவதியானும்
தருமத்தைவெல்லாம்மீள் தவறாமலெய்திடவும்
எனையிழுந்துவந்து இடறுகள்செய்வான்
வகைகிபரமாக வசனிகலேனுமென்றான்
அப்போதுகற்கணக்கர் அறிவித்தாருடையிரு
உன்னுலேயென்றோ ருலகெல்லாந்தவறிய
செய்துவைத்தேனுத்தமிழ் செய்தலெழபொறுப்பாய்
எள்ளோன்பிருந்தவர்கள் புகழாரங்கள் தானடைவார்
இத்தவிரதம் எடுத்திராபா கியர்க்கு
நீபட்டதெண்டினிகள் நிலைபாகத்தானடைக்கும்
அப்படிக்குவாராமல் உன்னையழைத்துவந்தாம்
உன்னுலேமோட்ச மடையென்றையுண்கொண்
கட்டிவந்ததென்றவுடன் கொம்பணியாங்கேட்டிடுவார்
அறிவித்தால்நாறு மப்படியேநடப்பெண்ணை
சொல்லுகிறேன்கேளாய் சுகமாவெவன்பிறப்பே
சித்திரைமாதம் பதினெட்டாந்தேதியிலே
சித்திரைக்குச்சித்திரையில் சிரார்பயாணியில்
பூதவத்திலுள்ள புகழ்த்தமனுச்செய்துவல்லாம்
ஆன்பென்னுடனே யடைவாகநோட்டிருந்து
ஆறுகுளத்திலே பண்பாகத்தான்முழுநீ
திருநீரணிந்து சிவனியிவணங்கி
சூரியமல்காரர் தெ முதுமிகவணங்கி
புதுப்பணிகளெல்லாம் பூட்டியலங்கரித்து
சாந்தாற்றரைமெழுதிச் சந்தணநதால்கொலமிட்டு
வாழைக்கரும்பு வானமுகுதானிகறத்து
பழக்குகிலாளே பந்தற்கால்தானிருத்தி
மஞ்சள்குலையும் மாங்குலையுந்தான் தூக்கி
பலகைதனைபோட்டுப் பாவாடைமேல்கிரித்து
வேழமுகத்து கிரியகனைமுன்புகைத்து
பூரணகும்பம்வைத்துப் பொன்னின்னிகத்தேற்றி
நிறைநாழிவைத்து நிறைமறக்கால்தானுவைத்து
அடைக்காயும்வெள்ளியும் அன்புடனேதான்படைத்து
கடையவைமுதல் காராமணிபயறும்
பயறுவகையுள்ளதெல்லாம்பாங்குடனேதான்படைத்து
பலகாரவகைகள் பாங்காகச்செய்துவைத்து
பருப்பரிசிபாணக்க பாங்குடனேதானும்வைத்து
பொன்னினெழுந்தாணியுடன் புத்தகமுங்கூட்டவைத்து

உப்புமுதற்கற்பூர முள்ளதெல்லாந்தான்படைத்து
 எள்ளுபருத்தி பெற்றந்தொருமுத்துக்களும்
 இத்தனையும்நன்று சிவல்பாகவைத்தபின்பு
 புதுப்பாணைதன்னிலை பொங்கலிட்டிழிறக்கி
 திருக்கண்ணமுதுஞ் சேதரமாய்வைத்திறக்கி
 புத்துருக்குறெய்யும் பொரிக்கறியும்பாற்குழம்பும்
 கறிவகைகளுள்ளதையும் கட்டாகத்தான்படைத்து
 தயிருமுறைத்தவைத்துச் சகலநிறிவர்க்கமுடன்
 ரேமிட்டிடையாக காலேவத்தியஞ்செய்து
 அரகாவென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டி
 னுபம்புகைகாட்டித் தோத்திரங்கள்செய்துநன்றிய்
 குடன்பணிமாறிச் சூழக்குலவையிட்டி
 வாத்தியங்களெல்லாம் வகைவகையாய்த்தான்புழங்க
 ஆண்டவரேயென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டி
 ஆசாரியர்கண்ணை யன்புடனேகட்டிவந்து
 கட்டாகநன்றியக் கதைகள் படிக்கவைத்து
 இப்பமாய்த்தானிருந்து இக்கதையைத்தான்கேட்டுக்
 கேட்டுமுடிந்தபின்பு கிருபைவரத்தெண்டனிட்டி
 இப்படியேநோன்பு இயல்பாயிருந்தவர்க்கு
 இந்தக்கதையை யெழுதிப்படித்தோர்க்கும்
 எல்லாப்பதமுங் கொடுப்பாராமேந்தியழையே
 புத்திரசம்பத்தும் புண்ணியமுமுண்டாகும்
 மங்கிலியம்வாழ்ந்து மக்கள்தழைத்திருப்பார்
 இந்தப்படியேநோன்பு எல்லோருந்தானிருக்க
 பூலோகமெல்லாம் புகழ்ந்துபறைசாற்றிவென்று
 இந்தப்படிகணக்க ரியல்பாயுரைத்திடவே
 நயினாருரைத்தபடி நன்றாய்க்கருத்திலவைத்து
 தப்பாமல்நோன்பிருந்து தவம்பெருவோமுத்தமரே
 சித்திரபுத்திரரே சீமானேநீர்க்கேளீர்
 உயிரோடே சொர்க்கம் வரவழைத்துக்கொண்டாக்கால்
 இப்போதேயென்னை யின்கேவரவழைத்தால்
 என் தர்மமெல்லாம் தவிர்த்துவிடுமென்றுசொல்ல
 சித்திரபுத்திரர்க்குச் சிந்தைமிகவுண்டாகி
 பூலோகத்திற்போய் பெருந்தவேதான்வந்து
 தருமங்களெல்லாம் தப்பாமற்செய்யவும்
 போகவிடைகொப்போம் பொற்கொடியேகேளென்றான்
 நூறுவயதிருப்பாய் நூறுண்டுசென்றபின்பு
 உன்னியுங்காணு முடனழைத்துக்கொன்னுகிறேன்
 ஆனதினாலீயு மாக்கையழியுமுன்னே
 சூந்தேரிலேறிப் போய்வருமென்றுசொல்ல
 அப்படியேதேரேறி அமராவதிவருமுன்

அங்குடக்கு மதிசயத்தைக்கேளுமினி
கரியகொம்பதினால் கொன்றையகத்தானும்
இரையமருந்தாமல் இவத்தேரெங்குட்டாமல்
கண்ணீரொழுகிக் கதறுதேற்றபவவும்
அமராவதியாளென் அண்ணியிறந்தாளென்று
ஊராருறவுள்ளா ருற்றார்கள் தாண்டி
கப்பிட்டமுது கோலந்தாலென்றிடவே
ஆண்டிபாதேசி அனியாயமென்பதிலே
அமராவதிகுட்டை யன்பாசத்தாசமுடித்து
மஞ்சளையும்பூசி மலர்களுந்தான்றாடி
பட்டுமுதித்திப் பாவாடைமேற்போட்டு
மாலைக்கமுத்திலிட்டு மருகுகொழுந்துதானணிந்தா
பூந்தேருங்கட்டிப் புட்பமலங்கரித்து
வாத்தியங்களெல்லாம் வரிசையாய்த் தான்முழங்கி
குறவைதனைமுழங்கிக் கோலிந்தாலென்றுசொல்லி
அமராவதிகுட்டை பாவதொருபூந்தேரில்
வைத்துமேதானெடுத்து வானமெல்லாந்தான்முழங்கி
மயானக்கரையில் வகைவகையாய்ப்பந்தயீட்டு
சந்தனக்கட்டை சதிராகத்தானடுக்கி
கருமங்கன்செய்தார்கள் காரிகைக்குப்பீபாது
கொள்ளிகள்வைத்து குடமுமுடைத்தார்கள்
இந்தப்படியாக யிருக்குமந்தத்தருவாயில்
வாய்க்கரிசியோட்டார்கள் வந்தவர்களெல்லோரும்
அமராவதியனை அனுப்பினாரகேரம்
மயானத்தரைக்கு வந்தாளேதேரோடும்
கட்டை யிலேயிட்ட கனத்தவுடையுருந்தவுடன்
செட்டிச்சிபார்தனக்குச் சிவன்பிறத்ததுவே
நித்திராதெளிந்ததுபோல் நினைவுமிகவுண்டாதி
சிவசிவாவென்று சிவனைமிகத்தொழுதாள்
திசைநோக்கித்தானும் தெண்டனிட்டாளுத்தமியும்
நன்மைபுத்தன்மையும் நடுவெழுதவத்தவரே
காணாதகாட்சியெல்லாம் காட்டிவைத்தீர்சிமானே
படாதபாடெல்லாம் படுத்திவைத்தீர்சிமானே
இப்படியினைந்து ஏனெனாத்தமியும்
அடுக்கினகட்டையெல்லாம் ஆல்போல்தளர்ந்திடவே
அமராவதியான் அகத்திலேவந்தவுடன்
உற்றுர்வுறவுடைபார் ஊராணைக்கட்டிவந்து
போசனம்பண்ணுகித்துப் போகயிடைகொடுத்தாள்
தருமங்களெல்லாந் தப்பாமல்செப்திடுவான்
நயினரதன்றோள்பு நன்றாகிடுக்கவென்று
நயனர்தர்மிடத்தில் நன்றுபறித்தாள்

தர்மராசாவுட்போ தானுமிடப்பயந்து
 ஸ்ரீபுருஷர்தானுந் சிறக்கவெனோனபிருந்தார்
 சித்தியைமாதம் பதினெட்டாந்தேறியிலே
 சித்திரைக்குசித்திரையிற சிராய்ப்பவுரணியில்
 பறைபோசைசேட்டுப் பதம்பெற்றேமென்றுசொல்லிப்
 பூலோகத்திலுள்ள புகழ்நகமனுடரெல்லாம்
 நயினர்திருநோன்பு நன்றாகத்தானிருங்கள்
 என்றுசொல்லிவள்ளுவனும் எடுத்துப்பறைசாற்றிடவே
 பலகைதனைப்போட்டுப் பரவாடைமேல்லிசித்து
 நிறைநாழிவைத்து நிறைமறக்காஸ்தாநும்வைத்து
 தேங்காய்ப்பழமுஞ் சிறக்கவேதானுல்லவந்து
 சர்க்கரையெள்ளருண்டை சுவைபதார்த்தமுடன்
 பருப்பரிசிபாணாககம் பாங்குடனேதான்படைத்துக்
 கறிவகைகளுள்ளதெல்லாக் கட்டாகத்தான்படைத்துப்
 பொங்கலுமிட்டுப் போதயிப்படைத்துத்
 திருக்கண்ணமுதுஞ் சேகரமாய்த்தானுமவைத்துப்
 புதுறுக்குருெய்யும் போதவேதான்படைத்துத்
 துபதிபங்காட்டித் தோத்திரங்கள்தான்செய்து
 தெண்டனிட்டுத்தான்பணிந்து திருநிறந்தானணிந்து
 ஏக்கிப்பரதவித்து இறுக்குந்தாவாயில்
 உத்தமனூர்தாமு முடனேயறிந்தார்சான்
 இதர்க்கென்னசெய்வோமென்று ஏற்றபடிநினைந்தார்
 பார்வத்யாளிடத்திற் பண்பாகச்செய்வென்று
 சித்திரபுத்திரருஞ் சிறப்பாகத்தானபார்த்து
 எந்தன்பிறப்புளார்ப் பெல்லோருந்தாமரிய
 என்னோன்புகல்விரதம் எல்லோருந்தாமிருக்க
 வேனுமென்றுநினைந்து மேன்மையுள்ளசெட்டிச்சி
 அமராவதியானை யன்புடையமாதரசை
 வரவழைத்துநானும் வகைப்படிசொல்லியிட்டேன்
 சொன்னபடியவளும் தோத்திரங்கள்செய்துமிகப்
 பூலோகத்துள்ள புகழ்நகமனுடர்க்குரைத்தாள்
 விரதமிருந்து விஸ்தாரஞ்செய்துவைத்தாள்
 எந்தன்பிறப்பை எடுத்துரைக்கயாருமில்லை
 சிவனாரும்ப்போது சிந்தைமிகவுண்டாகிப்
 பார்வதியம்மாளைப் பக்கத்திற்றானழைத்து
 புத்திரநற்பிறப்பைப் பேரார்மிகநீயும்
 பூலோகந்தானறியப் போய்ச்சொல்லுமென்றுரைத்தார்
 பாப்பாத்திவேஷம் புதுந்தாளேபார்வதியும்
 கையிற்பிறம்புங் கனத்ததொருபுத்தகமுந்
 தானெடுத்துக்கொண்டு சதிராதவந்திருந்து
 ஏதுக்குநீயும் இளைப்புடனேயிருக்கின்றாய்

என்னுடனேரியும் உரைத்திடுவாயுத்தமியே
 அமராவதியாள் அறிவுமிடவுண்டாள்
 நயினர் திருநோன்பு நாங்கனிருக்கின்றோம்
 அவருடைய பிறப்பை யறிவிப்பாரில்லாமல்
 தயங்குகின்றோம் என்று தாமக்குழவனும்
 அப்போது பிராமணியும் அவிழ்த்தானே புத்தகத்தைக்
 கேளுங்களிக்கதைபைக் கிருபையுடன் சொல்லுகின்றேன்
 நாட்டுக்கணக்கர் நமனூர்பெருங்கணக்கர்
 பூலோகத்தள்ளு புதழ்ந்தமன்னுடருக்கும்
 நன்மையுந்துன்மையும் நடுவெழுதவேணுமென்று
 எமதர்மர்வாசலிலே யிருந் தகணக்கெழுதுவதும்
 பிறப்பும்வளர்ப்பும் பேரானநல்வளமும்
 தவத் தாலேவந்தகதை தானேயுரைத்திடுவாள்
 தவத்தருமைகண்டு சந்தியாய்ந்ததுவும்
 பசுவின்வயற்றில் பாலன்பிறந்ததுவுஞ்
 சம்புதலத்திற் குமையாயிருந்ததுவும்
 கல்லாக்கதைபும் எடுத்துரைத்தாள் பிராமணியும்
 புத்தகமுந்தானும் பொன்னிவெழுத்தாணிபுடன்
 கேட்டார்களெல்லோருங் கிருபையுடனேயிருந்து
 தெண்டனிட்டுத்தான்பணிந்து திருநீறுவாங்கிவிட்டார்
 சாந்துசுவ்வாது சந்தனமுந்தாங்கொடுத்தார்
 அடைக்காயும்வெள்ளியும் அன்புடனேதாங்கொடுப்பார்
 மாலைமுத்திவிட்டார் மண்டலமெல்லாமறிய
 ஆபரணம்பூஷணமு மன்பாகத்தாங்கொடுத்தார்
 இப்படியேவரிசைபெற்று பேசினாள் பார்வதியும்
 சிவனாரிடத்திற் சேர்ந்திருந்தாள் பார்வதியும்
 புத்திரனாரிடத்திற் போதொருசேதிமெல்லாஞ்
 சிவனுருக்கேட்கச் சிந்தைகளிகூர்ந்து
 செப்பினாள் பார்வதியும் சேதியொன்றுந்தப்பாமல்
 பூலோகந்தானறிப போனதெல்லாஞ்சொன்னவுடன்
 இயமரிடம்வருவதற்கு பேற்றவிடைவாங்கி
 புத்திரரும்வந்து புதழ்ந்துமேதானிருந்தார்
 இந்தக்கதையை யின்பமாய்க்கேட்டவுடன்
 அமராவதியாட்கு அறிவுமிடவுண்டாட்சி
 செல்வங்களெல்லாம் சேரவேயுண்டாட்சி
 நாளுக்குநாள் திகம் கண்ணாழைத்ததுகான்

சேட்டபேரெல்லோரும் ஈனாகளுடண்வாழ்ந்திருந்தார்
நினைத்தபடிமுடித்து நீழேழிவாழ்ந்தார்கள்
அமராவதியாட்கு ஆண்டுசெனைத்தனுவே
நோன்புகள்செய்தாட்கு நூறாண்டுசென்றவுடன்
சித்திரபுத்திரருஞ் சிந்தைதனிலேதெநிந்து
நோன்புமறவாமல் நூறாண்டுதானிருந்தார்
அவளையுமிங்கே யழைக்கவேணுமென்று
கூட்டோடேசொர்க்கத்திற் கூட்டிலரவேணுமென்று
பூந்தேரனுப்பினார் புண்ணியனாரென்புள்ளே
அந்நேரந்தானும் அமராவதியானும்
நூறுவயதளவு நோன்புண்டிருந்தார்
சிவலோகம்போகிறேன் செகத்துள்ளபுண்ணியரே
நோன்புநிரதத்தை நுணுக்கமாய்ந்தானறிந்து
ஆண்டாண்டுகள்தோறு மன்பாகத்தானிருந்து
கிருபைபெறவேயிருந்து கேளுங்களிக்கதைப்பப்
பயபக்தியாயிருந்து பலன்பெறுங்கள்புண்ணியரே
என்றுமிகச்சொல்லி யேற்றதொருவுத்தமியும்
அந்தியகாலம் அடுக்கவேவந்திடவே
தானதருமங்கள் தயவாகத்தாண்டொடுத்தார்
பிராமணபோஜனங்கள் பிரியமாய்நடத்திவைத்தார்
சிவபூசைகுருபூசை செய்னுமேதான்முடித்துக்
கூட்டோடேசொர்க்கத்திற் கூடுகிறேனெனவுரைத்தார்
இந்தப்படிசொல்லி யிருக்குந்தறுவாயில்
அந்நேரம்வந்ததுகாண் அழகானபூந்தேரும்
அமராவதியும் அவள்தர்மராஜாவும்
இருபேருமொன்றாய் ஏறினாள்தேர்மீதில்
சிவகணங்கள்வந்து தேர்கொண்டுபோனார்கள்
பூமாரியாகப் பொழிந்தார்களந்நேரம்
பரமசிவனும் பார்வதியுமிதுகண்டு
சொற்கத்துவாசலையுந் திறக்கவேசொன்னார்காண்
சித்திரபுத்திரரைச் சென்றுமேதெண்டனிட்டு
சிவனோடுமையாணைச் சேரவேதெண்டனிட்டுச்
சிவனரிடத்திற் செப்பினாளுத்தமியாள்
தருமங்கள்செய்யவின்னந் தரணிதனிற்றிறக்க
புத்திரரும்படிபே பொருந்திப்பிறப்பதற்குப்
பிரமாவைப்பார்த்துப் பிறப்பிக்கச்சொல்லினர்காண்

அந்நோம்பிரமாவும் அகமகிழ்ந்துகொண்டாடி
 தலைமகளாகப் பிறப்பித்தாரன்னோம்
 தருமராசாவையுந் தலைகனும்பிறப்பித்தார்
 ஒருவருக்கொருவர் ஒப்புறலாய்வாழ்த்திருந்தார்
 அகதப்பிறவிலும் அப்படியேதான்நம்மம்
 புண்ணியங்களுள்ளதெல்லாம் புழந்துகடத்தினர்கான்
 அன்னக்கொடியுடையகடலாகத்தான்வாழ்ந்து
 தவறாமல்நான் பு தாவிருந்தாரதுபார்த்து
 எல்லோரும் அந்நோன்பை வியல்பாயனுசரித்தார்
 ஆனபடியாழ்ந்தே யாண்டுநூறுபின்பு
 சித்திரபுத்திரருந் தேகையனுப்பினர்கான்
 கட்டி வந்துவிட்டார்கள் குற்றமில்லா இருவரையும்
 இன்னமுந்தானபிறக்க வேணுமோயேந்திதழையே
 என்றுசித்திரபுத்திரர் இதமாகத்தான்மேட்க
 இறப்பதுவும்கொடுப்பதுவும் இனிப்பனக்கு ஐகாது
 கலியுகங்கள்வந்து கலந்துதேபுண்ணியரே
 அதன்மங்கள் வந்து அழிக்குமபுண்ணியரே
 நட்சேத்திரபதவி நலமாகவருளுமெனச்
 சிவனுரிடத்திலவர் செய்திகள் தானுரைத்து
 அந்நோம்பிரமா அப்படியேசெய்துவைக்க
 நட்சேத்திரப்பதத்தில் நன்குடனேவாழ்த்திருந்தார்
 சிவனுரிடத்திலவர் செய்திகள் தானுரைக்க
 அந்நோம்பிரமா அப்படியேசெய்துவைக்க
 நட்சேத்திரப்பதத்தில் நன்குடனேவாழ்த்திருந்தார்
 இந்தக்கதைபை பெடுத்துரைக்கக்கேட்டவர்கள்
 ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேருன்றி
 மூக்கில்போல்கற்றம் முசியாமல்வாழியவே
 பூலோகமெல்லாம் பொருந்தவேவாழியவே
 எல்லோரும்என்று வினிதாசவாழியவே
 சித்திரபுத்திரனுர் சீமானும்வாழியவே
 பொண்ணினெழுத்தாணியுடன் புத்தகமும்வாழியவே
 செலவேலிதாந் செலுக்காலைவாழியவே
 காந்திமதிபம்மானும் கணபதியும்வாழியவே
 பத்மநாபபிளாசவச்சிவந்திர சாலைவாழியவே

அமராவதிகதை முற்றிற்று.